

TRAKTAT OM DEN EUROPÆISKE UNION

(92/C 191/01)

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

SOM ER BESLUTTET PÅ at markere en ny fase i den europæiske integrationsproces, der blev indledt med oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber,

SOM ERINDRER OM den historiske betydning af at bringe det europæiske kontinents deling til ophør og om behovet for at tilvejebringe et solidt grundlag for opbygningen af fremtidens Europa,

SOM BEKRÆFTER den betydning, de tillægger principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet,

SOM ØNSKER at styrke solidariteten mellem deres folk samtidig med, at de respekterer disses historie, kultur og traditioner,

SOM ØNSKER at udbygge institutionernes demokratiske og effektive virkemåde yderligere for at sætte disse i stand til inden for en fælles institutionel ramme bedre at udføre de opgaver, der pålægges dem,

SOM HAR DET FORSÆT at opnå en styrkelse af og konvergens mellem deres økonomier og at indføre en økonomisk og monetær union, som i overensstemmelse med denne Traktat omfatter en fælles og stabil valuta,

SOM ER BESLUTTET på at fremme økonomiske og sociale fremskridt for deres folk som led i gennemførelsen af det indre marked samt i tilvejebringelsen af øget samhørighed og miljøbeskyttelse, og på at gennemføre politikker, der sikrer, at fremskridt med hensyn til økonomisk integration ledsages af parallelle fremskridt på andre områder,

SOM HAR DET FORSÆT at indføre et fælles borgerskab for statsborgerne i deres lande,

SOM HAR DET FORSÆT at gennemføre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der omfatter udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar, og derved styrke den europæiske identitet og uafhængighed med det formål at fremme fred, sikkerhed og fremskridt i Europa og i verden som helhed,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER deres målsætning om at lette den fri bevægelighed for personer, samtidig med at deres befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved medtagelsen i denne Traktat af bestemmelser om retlige og indre anliggender,

SOM HAR DET FORSÆT at videreføre processen hen imod en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet,

SOM TAGER de yderligere skridt i betragtning, der skal tages for at fremme den europæiske integration,

HAR VEDTAGET at oprette en europæisk union, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Mark EYSKENS,
Udenrigsminister;

Philippe MAYSTADT,
Finansminister;

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING:

Uffe ELLEMANN-JENSEN,
Udenrigsminister;

Anders FOGH RASMUSSEN,
Økonomiminister;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Hans-Dietrich GENSCHER,
Forbundsudenrigsminister;

Theodor WAIGEL,
Forbundsfinansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK:

Antonios SAMARAS,
Udenrigsminister;

Efthymios CHRISTODOULOU,
Økonomiminister;

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN:

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ,
Udenrigsminister;

Carlos SOLCHAGA CATALÁN,
Økonomi- og finansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Roland DUMAS,
Udenrigsminister;

Pierre BEREGOVOY,
Økonomi-, finans- og budgetminister;

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND:

Gerard COLLINS,
Udenrigsminister;

Bertie AHERN,
Finansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Gianni DE MICHELIS,
Udenrigsminister;

Guido CARLI,
Minister for statens finanser;

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG:

Jacques F. POOS,
Vicepremierminister,
Udenrigsminister;

Jean-Claude JUNCKER,
Finansminister;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Hans van den BROEK,
Udenrigsminister;

Willem KOK,
Finansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK:

João de Deus PINHEIRO,
Udenrigsminister;

Jorge BRAGA de MACEDO,
Finansminister;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN
OG NORDIRLAND:

The Rt. Hon. Douglas HURD,
Minister for udenrigs- og Commonwealth-anliggender;

The Hon. Francis MAUDE,
Statssekretær for finansielle anliggender, Finansministeriet;

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel A

Ved denne Traktat opretter de Høje Kontraherende Parter indbyrdes en europæisk union, i det følgende benævnt »Unionen«.

Denne Traktat udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt.

Unionens grundlag er De Europæiske Fællesskaber samt den politik og det samarbejde, som indføres ved denne Traktat. Unionen har til opgave på en sammenhængende og solidarisk måde at tilrettelægge forbindelserne mellem Medlemsstaterne og mellem deres folk.

Artikel B

Unionen har som mål:

- at fremme afbalancerede og varige økonomiske og sociale fremskridt, navnlig gennem etableringen af et område uden indre grænser, styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed og oprettelsen af en økonomisk og monetær union, der i sin endelige udformning skal omfatte en fælles valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat;
- at styrke sin identitet i internationale sammenhænge, især gennem iværksættelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar;
- at styrke beskyttelsen af Medlemsstaternes statsborgeres rettigheder og interesser gennem indførelsen af et unionsborgerskab;
- at udvikle et nært samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender;
- at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud og udbygge den med henblik på i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, at overveje, i hvilket omfang det eventuelt er nødvendigt at revidere den politik og det samarbejde, der iværksættes ved denne Traktat, med henblik på at sikre effektiviteten af Fællesskabets mekanismer og institutioner.

Unionens mål skal gennemføres som foreskrevet i denne Traktat og i overensstemmelse med de betingelser og efter den tidsplan, som er fastsat heri, samt under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet som defineret i artikel 3 B i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel C

Unionen har en fælles institutionel ramme, som sikrer sammenhæng og kontinuitet i de foranstaltninger, der iværksættes for at nå målene, idet gældende fællesskabsret samtidig overholdes og udbygges.

Unionen påser i særdeleshed, at der er sammenhæng i hele Unionens optræden udadtil som led i den fælles politik for udenrigsanliggender, sikkerhed, økonomi og udviklingssamarbejde. Rådet og Kommissionen har ansvaret for at sikre denne sammenhæng. De varetager inden for deres respektive kompetenceområder gennemførelsen af disse politikker.

Artikel D

Det Europæiske Råd tilføjer Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger de overordnede politiske retningslinjer herfor.

Det Europæiske Råd består af stats- og regeringscheferne i Medlemsstaterne samt af formanden for Kommissionen. Disse bistås af Medlemsstaternes udenrigsministre og et medlem af Kommissionen. Det Europæiske Råd træder sammen mindst to gange årligt under forsæde af stats- eller regeringschefen for den Medlemsstat, som udøver formandskabet for Rådet.

Det Europæiske Råd forelægger Europa-Parlamentet en rapport efter hvert af sine møder samt en skriftlig årsrapport om Unionens fremskridt.

Artikel E

Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Domstolen udøver deres beføjelser under de betingelser og med de mål for øje, som er fastsat dels i Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i senere Traktater og retsakter om ændring eller supplerende af nævnte Traktater, dels i de øvrige bestemmelser i nærværende Traktat.

Artikel F

1. Unionen respekterer Medlemsstaternes nationale identitet og deres reformer, der bygger på demokratiske principper.
2. Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske

konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af Medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

3. Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at nå sine mål og gennemføre sin politik.

AFSNIT II

BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB MED HENBLIK PÅ OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Artikel G

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel med henblik på oprettelse af et europæisk fællesskab.

A. Overalt i Traktaten

- 1) ændres udtrykket »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab« til »Det Europæiske Fællesskab«

B. I første del »principperne« foretages følgende ændringer:

- 2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fælles marked og en økonomisk og monetær union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 3 A at fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet, en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem Medlemsstaterne.«

- 3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære:

- a) ophævelse, Medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning,

- b) indførelse af en fælles handelspolitik,

- c) oprettelse af et indre marked ved fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital mellem Medlemsstaterne,

- d) indførelse af foranstaltninger vedrørende persons indrejse og færden i det indre marked som fastlagt i artikel 100 C,

- e) indførelse af en fælles politik på landbrugs- og fiskeriområdet,

- f) indførelse af en fælles politik på transportområdet,

- g) gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes,

- h) indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for det fælles markeds funktion,

- i) indførelse af en politik på det sociale og arbejdsmarkedsområde, herunder en europæisk socialfond,

- j) styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed,

- k) indførelse af en miljøpolitik,

- l) styrkelse af fællesskabsindustriens konkurrenceevne,

- m) fremme af forskning og teknologisk udvikling,

- n) tilskyndelse til oprettelse og udvikling af trans-europæiske net,
- o) bidrag til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau,
- p) bidrag til kvalitetsuddannelser og udfoldelsesmuligheder for Medlemsstaternes kulturer,
- q) indførelse af en politik vedrørende udviklings-samarbejde,
- r) associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på at fremme den økonomiske og sociale udvikling i fællesskab,
- s) bidrag til styrkelse af forbrugerbeskyttelse,
- t) indførelse af foranstaltninger på områderne energi, civilbeskyttelse og turisme.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3 A

1. Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Medlemsstaternes og Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære gennemførelse af en økonomisk politik, der bygger på snæver samordning af Medlemsstaternes økonomiske politikker, på det indre marked og på fastlæggelse af fælles mål, og som føres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

2. Sideløbende hermed og i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser samt tidsplanen og fremgangsmåderne heri skal dette virke indebære uigenkaldelig fastlåsning af vekselkurserne, der fører til indførelse af en fælles valuta, ECUen, og fastlæggelse og gennemførelse af en fælles penge- og valutakurspolitik, der skal have som hovedmål at fastholde prisstabilitet samt, uden at dette mål berøres heraf, at støtte de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

3. Medlemsstaterne og Fællesskabet skal i deres virke handle i overensstemmelse med følgende principper: stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3 B

Fællesskabet handler inden for rammerne af de beføjelser og mål, der er tillagt det ved denne Traktat.

På de områder, som ikke hører ind under dets enekompetence, handler Fællesskabet, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af Medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne Traktats mål.«

6) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

— et EUROPA-PARLAMENT

— et RÅD

— en KOMMISSION

— en DOMSTOL

— en REVISIONSRET.

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt udvalg og et regionsudvalg med rådgivende funktioner.«

7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4 A

Der oprettes efter fremgangsmåderne i denne Traktat et europæisk system af centralbanker, i det følgende benævnt »ESCB«, og en europæisk centralbank, i det følgende benævnt »ECB«, som handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt dem ved denne Traktat og ved den statut for ESCB og for ECB, i det følgende benævnt »ESCB-statutten«, der er knyttet som bilag hertil.

Artikel 4 B

Der oprettes en europæisk investeringsbank, der handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved denne Traktat og ved den statut, der er knyttet som bilag hertil.«

- 8) Artikel 6 udgår og artikel 7 bliver til artikel 6. Stk. 2 heri affattes således:

»Efter fremgangsmåden i artikel 189 C kan Rådet give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling.«

- 9) Artikel 8, 8 A, 8 B og 8 C bliver til hhv. artikel 7, 7 A, 7 B og 7 C.

C. Følgende del indsættes:

»ANDEN DEL

UNIONSBORGERSKAB*Artikel 8*

1. Der indføres et unionsborgerskab.

Unionsborgerskab har enhver, der er statsborger i en Medlemsstat.

2. Unionsborgerne har de rettigheder og er underkastet de pligter, der er indeholdt i denne Traktat.

Artikel 8 A

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på Medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne Traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Rådet kan vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1; medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Rådet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Artikel 8 B

1. Enhver unionsborger, der har bopæl i en Medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, har valgret og er valgbar ved kommunale valg i den Medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne Stat. Denne ret udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser,

som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1994; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en Medlemsstat tilsiger dette.

2. Med forbehold af artikel 138, stk. 3, og gennemførelsesbestemmelserne hertil, har enhver unionsborger, der har bopæl i en Medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valgret og er valgbar ved valg til Europa-Parlamentet i den Medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne Stat. Denne ret kan udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1993; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en Medlemsstat tilsiger dette.

Artikel 8 C

Enhver unionsborger nyder i tredjelande, hvor den Medlemsstat, hvori han er statsborger, ikke er repræsenteret, enhver Medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheders beskyttelse på samme vilkår som statsborgere i denne Medlemsstat. Inden den 31. december 1993 udarbejder Medlemsstaterne indbyrdes de nødvendige regler og indleder de påkrævede internationale forhandlinger med henblik på at sikre denne beskyttelse.

Artikel 8 D

Enhver unionsborger har ret til at indgive andragender til Europa-Parlamentet i medfør af artikel 138 D.

Enhver unionsborger kan henvende sig til den ombudsmandsinstitution, der indføres i overensstemmelse med artikel 138 E.

Artikel 8 E

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg inden den 31. december 1993 og derefter hvert tredje år om gennemførelsen af bestemmelserne i denne del. Denne rapport skal omfatte spørgsmålet om Unionens udvikling.

På grundlag heraf og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, vedtage bestemmelser med henblik på at styrke eller udbygge de rettigheder, der er fastsat i denne del, og det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage disse bestemmelser i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

D. Anden og tredje del slås sammen under følgende overskrift:

»TREDJE DEL

FÆLLESSKABETS POLITIKKER«

I denne del foretages følgende ændringer:

10) Artikel 49, indledningen, affattes således:

»Så snart denne Traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg ved udstedelse af direktiver eller forordninger de foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er bestemt i artikel 48, især ved at:«

11) Artikel 54, stk. 2, affattes således:

»2. Efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg udsteder Rådet direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape af etableringsfriheden inden for en bestemt erhvervsgren.«

12) Artikel 56, stk. 2, affattes således:

»2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb med enstemmighed direktiver om samordning af ovennævnte love og administrativt fastsatte bestemmelser. Efter udløbet af anden etape udsteder Rådet dog efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt.«

13) Artikel 57 affattes således:

»Artikel 57

1. For at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udsteder Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

2. Med samme mål for øje udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb direktiver om samordning af Medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder direktiver, hvis gennemførelse i mindst én af Medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen,

der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B.

3. For så vidt angår udøvelse af lægegerning eller lignende virksomhed eller af farmaceutisk virksomhed, forudsætter den gradvise ophævelse af restriktionerne en samordning af de betingelser, der er opstillet af de forskellige Medlemsstater for udøvelse af sådanne erhverv.«

14) Overskriften til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Kapital og betalinger«

15) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 73 A

Fra den 1. januar 1994 erstattes artikel 67-73 af artikel 73 B-73 G.

Artikel 73 B

1. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

2. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for betalinger mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

Artikel 73 C

1. Bestemmelserne i artikel 73 B berører ikke anvendelsen over for tredjelande af restriktioner, der den 31. december 1993 eksisterer i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning med hensyn til sådanne kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder.

2. Idet det tilstræbes at virkeliggøre målsætningen om fri kapitalbevægelighed mellem Medlemsstater og tredjelande i den størst mulige udstrækning, og uden at de øvrige kapitler i denne Traktat berøres heraf, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger om kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder. Der kræves enstemmighed ved vedtagelse i henhold til dette stykke af

foranstaltninger, som er et tilbageskridt i fællesskabslovgivningen med hensyn til liberaliseringen af kapitalbevægelser til eller fra tredjelande.

Artikel 73 D

1. Bestemmelserne i artikel 73 B griber ikke ind i Medlemsstaternes ret til:

- a) at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sonderer imellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret;
- b) at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet og i forbindelse med tilsynet med finansielle institutioner, eller til af administrative eller statistiske hensyn at fastlægge procedurer for anmeldelse af kapitalbevægelser eller til at træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

2. Bestemmelserne i dette kapitel griber ikke ind i muligheden for at anvende sådanne restriktioner for etableringsretten, der er forenelige med denne Traktat.

3. De foranstaltninger og fremgangsmåder, der er nævnt i stk. 1 og 2, må ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i artikel 73 B.

Artikel 73 E

Uanset artikel 73 B er de Medlemsstater, der den 31. december 1993 er omfattet af en dispensation på grundlag af gældende fællesskabsret, berettiget til senest indtil den 31. december 1995 at opretholde de restriktioner for kapitalbevægelser, der er tilladt i kraft af de dispensationer, som gælder på nævnte tidspunkt.

Artikel 73 F

Hvis kapitalbevægelser til eller fra tredjelande under ganske særlige omstændigheder medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, træffe beskyttelsesforanstaltninger for en periode på højst seks måneder over for tredjelande, hvis sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige.

Artikel 73 G

1. Hvis en handling fra Fællesskabets side i de i artikel 228 A omhandlede tilfælde skønnes nødvendig, kan Rådet efter fremgangsmåden i

artikel 228 A træffe de nødvendige hasteforanstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger over for de berørte tredjelande.

2. Med forbehold af artikel 224, og så længe Rådet ikke har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 1, kan en Medlemsstat af alvorlige politiske grunde af hastende karakter træffe ensidige foranstaltninger over for et tredjeland med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater underrettes om sådanne foranstaltninger senest på dagen for deres ikrafttrædelse.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte, at den pågældende Medlemsstat skal ændre eller ophæve de pågældende foranstaltninger. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om en sådan afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 73 H

Indtil den 1. januar 1994 gælder følgende bestemmelser:

- 1) I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er gennemført mellem Medlemsstaterne i medfør af denne Traktat, forpligter hver Medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den Medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

- 2) I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyttede betalinger, anvendes bestemmelserne i dette kapitel og i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner og om liberalisering af tjenesteydelser analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.
- 3) Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overførsler i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i bilag III til denne Traktat.

Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. 1 og 2 eller af de øvrige bestemmelser i dette kapitel.

4) Såfremt det viser sig nødvendigt, træffer Medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overførsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i denne Traktat anførte mål.«

16) Artikel 75 affattes således:

»Artikel 75

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg:

- a) fælles regler for international transport til eller fra en Medlemsstats område eller gennem en eller flere Medlemsstaters områder;
- b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en Medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;
- c) foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden;
- d) alle andre formålstjenlige bestemmelser.

2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede bestemmelser fastsættes i løbet af overgangsperioden.

3. Uanset fremgangsmåden i stk. 1 og under hensyntagen til det nødvendige i en tilpasning til den økonomiske udvikling, der følger af det fælles markeds oprettelse, fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg med enstemmighed de bestemmelser, der vedrører principperne for ordningen på transportområdet, og hvis anvendelse alvorligt kunne påvirke levestandarden og beskæftigelsesniveauet i visse egne samt udnyttelsen af transportmateriellet.«

17) Overskriften til tredje del, afsnit I, erstattes af følgende:

»AFSNIT V

DE FÆLLES REGLER OM KONKURRENCE, FISKALE SPØRGSMÅL OG INDBYRDES TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE«

18) I artikel 92, stk. 3:

— indsættes følgende som litra d):

»d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser.«

— bliver det nuværende litra d) til litra e).

19) Artikel 94 affattes således:

»Artikel 94

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, kan udstede de fornødne forordninger med henblik på anvendelsen af artikel 92 og 93, og især fastlægge betingelser for anvendelsen af artikel 93, stk. 3, og de former for støtte, som skal være undtaget fra denne fremgangsmåde.«

20) Artikel 99 affattes således:

»Artikel 99

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den i artikel 7 A fastsatte frist.«

21) Artikel 100 affattes således:

»Artikel 100

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, udsteder direktiver om indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion.«

22) Artikel 100 A, stk. 1, affattes således:

»1. Uanset artikel 100 og medmindre andet er bestemt i denne Traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 7 A fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes love og

administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.«

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 100 C

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af Medlemsstaternes ydre grænser.

2. I tilfælde af, at der i et tredjeland opstår en nødsituation, der indebærer fare for en pludselig tilstrømning af statsborgere fra dette land til Fællesskabet, kan Rådet dog med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen indføre visumpligt i en periode på højst seks måneder for statsborgere fra det pågældende land. Den visumpligt, der indføres i henhold til dette stykke, kan forlænges efter fremgangsmåden i stk. 1.

3. Fra den 1. januar 1996 træffer Rådet de i stk. 1 nævnte afgørelser med kvalificeret flertal. Rådet vedtager inden denne dato med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa.

4. På de områder, der er nævnt i denne artikel, skal Kommissionen behandle enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat om, at Kommissionen skal forelægge et forslag for Rådet.

5. Denne artikel berører ikke Medlemsstaternes udøvelse af deres forpligtelser til at opretholde lov og orden og beskytte den indre sikkerhed.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på andre forhold, hvis der træffes beslutning herom i henhold til artikel K.9 i bestemmelserne om samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender i Traktaten om Den Europæiske Union, med forbehold af de afstemningsregler, der fastlægges samtidig hermed.

7. Bestemmelserne i konventioner, som er i kraft mellem Medlemsstaterne vedrørende forhold, der er omfattet af denne artikel, forbliver i kraft, så længe deres indhold ikke er erstattet af direktiver eller foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne artikel.«

24) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 100 D

Det koordinationsudvalg bestående af højststående embedsmænd, der oprettes i henhold til artikel K.4 i Traktaten om Den Europæiske Union, bidrager til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel 100 C, jf. dog artikel 151.«

25) Tredje del, afsnit II, kapitel 1, 2 og 3, erstattes af følgende:

»AFSNIT VI

DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK

Kapitel 1

Den økonomiske politik

Artikel 102 A

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål, som disse er fastlagt i artikel 2, og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i artikel 103, stk. 2. Medlemsstaterne og Fællesskabet handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

Artikel 103

1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet i overensstemmelse med artikel 102 A.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, udarbejder et udkast til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd.

Det Europæiske Råd drøfter på grundlag af denne rapport fra Rådet en konklusion med hensyn til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker.

På grundlag af denne konklusion vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Rådet underretter Europa-Parlamentet om sin henstilling.

3. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem Medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i hver Medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, og regelmæssigt foretage en samlet bedømmelse.

Med henblik på denne multilaterale overvågning tilsender Medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige foranstaltninger, som de har truffet inden for deres økonomiske politik, samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en Medlemsstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, rette de nødvendige henstillinger til den pågældende Medlemsstat. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte at offentliggøre sine henstillinger.

Formanden for Rådet og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning. Formanden for Rådet kan opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

5. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nærværende artikel.

Artikel 103 A

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne Traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en Medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende Medlemsstat finansiell støtte fra Fællesskabet. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

Artikel 104

1. Det er ECB og Medlemsstaternes centralbanker, i det følgende benævnt »de nationale centralbanker«, forbudt at give fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutioner, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker og ECB som private kreditinstitutioner.

Artikel 104 A

1. Enhver foranstaltning, der ikke er baseret på tilsynsmæssige hensyn, og hvorved der gives fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne privilegeret adgang til finansielle institutioner, er forbudt.

2. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, skal inden den 1. januar 1994 fastlægge definitioner for gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 104 B

1. Fællesskabet hæfter ikke for og må heller ikke påtage sig forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en Medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab. En Medlemsstat hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en anden Medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab.

2. Om nødvendigt kan Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, fastlægge definitioner med henblik på gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i artikel 104 og i nærværende artikel.

Artikel 104 C

1. Medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

2. Kommissionen overvåger udviklingen i Medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld med henblik på at identificere alvorlige fejl. Den skal navnlig undersøge, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af følgende to kriterier:

a) hvorvidt den procentdel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre

— denne procentdel er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien;

— eller overskridelsen af referenceværdien kun er exceptionel og midlertidig, og nævnte procentdel fortsat ligger tæt på referenceværdien;

b) hvorvidt den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre denne procentdel mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed.

Referenceværdierne er fastsat i den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

3. Hvis en Medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af eller begge disse kriterier, udarbejder Kommissionen en rapport. I Kommissionens rapport tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold, herunder Medlemsstatens økonomiske og budgetmæssige situation på mellemlang sigt.

Kommissionen kan ligeledes udarbejde en rapport, hvis den, selv om kravene efter kriterierne er opfyldt, er af den opfattelse, at der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat.

4. Det i artikel 109 C omhandlede udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens rapport.

5. Hvis Kommissionen finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat, skal den afgive en udtalelse til Rådet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og under hensyntagen til de bemærkninger, som den pågældende Medlemsstat måtte ønske at fremsætte, fastslår efter en generel vurdering, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

7. Fastslås det i henhold til stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Rådet henstillinger til den pågældende Medlemsstat med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist. Disse henstillinger offentliggøres ikke, jf. dog stk. 8.

8. Konstaterer Rådet, at dets henstillinger ikke er fulgt op af virksomhedsfulde foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan det offentliggøre sine henstillinger.

9. Undlader en Medlemsstat fortsat at efterkomme Rådets henstillinger, kan Rådet beslutte at pålægge Medlemsstaten inden for en bestemt frist at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen.

I et sådant tilfælde kan Rådet anmode den pågældende Medlemsstat om at forelægge rapporter i henhold til en bestemt tidsplan for at undersøge denne Medlemsstats tilpasningsbestræbelser.

10. Den i artikel 169-170 fastsatte klageret kan ikke udøves i forbindelse med stk. 1-9 i nærværende artikel.

11. Så længe en Medlemsstat ikke efterkommer en beslutning, der er truffet i overensstemmelse med stk. 9, kan Rådet beslutte at anvende eller forstærke, alt efter situationen, en eller flere af følgende foranstaltninger:

— kræve, at den pågældende Medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, før den udsteder obligationer og andre værdipapirer;

— opfordre Den Europæiske Investeringsbank til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende Medlemsstat op til fornyet overvejelse;

— kræve, at den pågældende Medlemsstat deponerer et ikke-rentebærende beløb af en passende størrelse hos Fællesskabet, indtil det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

— pålægge bod af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de afgørelser, der er truffet.

12. Rådet ophæver nogle af eller alle sine afgørelser som omhandlet i stk. 6-9 og stk. 11, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende Medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen efter stk. 8 er ophævet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende Medlemsstat.

13. Når Rådet træffer de i stk. 7-9 og stk. 11 og 12 nævnte afgørelser, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer som vægтет i henhold til artikel 148, stk. 2, idet stemmer afgivet af den berørte Medlemsstat dog ikke medregnes.

14. Den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat, indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB, vedtager passende bestemmelser, som derefter erstatter ovennævnte protokol.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke fastsætter Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. januar 1994 de nærmere regler og definitioner for anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.

Kapitel 2

Den monetære politik

Artikel 105

1. Hovedmålet for ESCB er at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål som fastsat i artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

2. De grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB, er:

- at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik;
- at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109;
- at besidde og forvalte Medlemsstaternes officielle valutaeserver;
- at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3. Stk. 2, tredje led, berører ikke Medlemsstaternes regerings besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

4. ECB skal høres

- om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder;
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforordning inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6;

ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

5. ESCB bidrager til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB samt efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, kan overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringsselskaber.

Artikel 105 A

1. ECB har eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af ECB's godkendelse af omfanget heraf. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af ECB, kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Fællesskabet.

Artikel 106

1. ESCB består af ECB og de nationale centralbanker.

2. ECB har status som juridisk person.

3. ESCB styres af ECB's besluttende organer, som er Styrelsesrådet og Direktionen.

4. ESCB-statutten er nedfældet i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

5. Artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i ESCB-statutten kan ændres af Rådet, der enten træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I hvert tilfælde skal der indhentes samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen, vedtager de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i ESCB-statutten.

Artikel 107

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved denne Traktat og ESCB-statutten må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra Medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's eller af de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

Artikel 108

Senest på tidspunktet for oprettelsen af ESCB sørger hver Medlemsstat for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelig med denne Traktat og ESCB-statutten.

Artikel 108 A

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB, skal ECB i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat og på de betingelser, der er fastsat i ESCB-statutten:

— udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2 i ESCB-statutten, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 106, stk. 6;

— vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter denne Traktat og ESCB-statutten;

— rette henstillinger og afgive udtalelser.

2. En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Artikel 190, 191 og 192 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 109

1. Uanset artikel 228 kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i stk. 3 for de der nævnte arrangementer indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for ECUen over for ikkefællesskabsvalutaer. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for ECUen inden for valutakurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkurserne for ECUen.

2. Såfremt der ikke findes noget valutakurssystem i forhold til en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken i forhold til disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke ESCB's hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.

3. Såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller

internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, uanset artikel 228 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler. Disse arrangementer skal sikre, at Fællesskabet udtrykker én enkelt holdning. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud.

Aftaler, der er indgået i henhold til dette stykke, er bindende for Fællesskabets institutioner, ECB og Medlemsstaterne.

4. Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB med kvalificeret flertal, fastlægge Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt, idet det her træffer afgørelse med enstemmighed, fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 103 og 105.

5. Med forbehold af Fællesskabets kompetence og Fællesskabets aftaler for så vidt angår Den Økonomiske og Monetære Union, kan Medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Kapitel 3

Institutionelle bestemmelser

Artikel 109 A

1. ECB's Styrelsesråd består af medlemmerne af ECB's Direktion og cheferne for de nationale centralbanker.

2. a) Direktionen består af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

b) Formanden og næstformanden samt de øvrige medlemmer af Direktionen udnævnes blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau, på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for ECB.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Direktionen.

Artikel 109 B

1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan uden stemmeret deltage i møderne i ECB's Styrelsesråd.

Formanden for Rådet kan fremsætte forslag til drøftelse i ECB's Styrelsesråd.

2. Formanden for ECB opfordres til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål vedrørende ESCB's mål og opgaver.

3. ECB fremsender en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd. Formanden for ECB forelægger beretningen for Rådet og for Europa-Parlamentet, som kan foranstalte en generel drøftelse på grundlag heraf.

Formanden for ECB og de øvrige medlemmer af Direktionen kan på anmodning af Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

Artikel 109 C

1. Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes politik i det fulde omfang, der er nødvendigt for det indre markeds funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg.

Udvalget har til opgave:

— at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets monetære og finansielle situation samt Medlemsstaternes almindelige betalingssystemer og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen;

— at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;

— med forbehold af artikel 151 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2, 3, 4 og 5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 109 E, stk. 2, artikel 109 F, stk. 6, artikel 109 H, 109 I, 109 J, stk. 2, og artikel 109 K, stk. 1;

— mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af denne Traktat og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og beta-

linger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det Monetære Udvalg.

2. Ved indledningen af tredje fase oprettes der et økonomisk og finansielt udvalg. Det Monetære Udvalg, der er omhandlet i stk. 1, opløses.

Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har til opgave:

- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;
- at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske og finansielle situation og aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen, især om de finansielle forbindelser med tredjelande og internationale institutioner;
- med forbehold af artikel 151 at bidrage til forbedringen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2-5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 105, stk. 6, artikel 105 A, stk. 2, artikel 106, stk. 5 og 6, artikel 109, 109 H, artikel 109 I, stk. 2 og 3, artikel 109 K, stk. 2, og artikel 109 L, stk. 4 og 5, og at udføre andre rådgivende og forberedende opgaver, som Rådet har pålagt det;
- mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af Traktaten og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne, Kommissionen og ECB udnævner hver højst to medlemmer af Udvalget.

3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og det i denne artikel omhandlede udvalg, fastlægger nærmere bestemmelser for sammensætningen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den pågældende afgørelse.

4. Ud over de opgaver, der er anført i stk. 2, følger Udvalget, såfremt og så længe der findes Medlemsstater med en dispensation som nævnt i artikel 109 K

og 109 L, disse Medlemsstaters monetære og finansielle situation samt deres generelle betalingssystem og aflægger regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen.

Artikel 109 D

For så vidt angår spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 103, stk. 4, artikel 104 C, bortset fra stk. 14, artikel 109, 109 J, 109 K og artikel 109 L, stk. 4 og 5, kan Rådet eller en Medlemsstat anmode Kommissionen om, alt efter tilfældet, at fremsætte en henstilling eller et forslag. Kommissionen behandler sådanne anmodninger og forelægger straks Rådet sine konklusioner.

Kapitel 4

Overgangsbestemmelser

Artikel 109 E

1. Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1994.

2. Inden denne dato

a) skal hver Medlemsstat:

- om nødvendigt træffe passende foranstaltninger til at efterleve forbuddene i artikel 73 B, med forbehold af artikel 73 E, og i artikel 104 og artikel 104 A, stk. 1;
- om fornødent, med henblik på at muliggøre den i litra b) nævnte vurdering, vedtage flerårige programmer med det formål at sikre den vedvarende konvergens, der er nødvendig for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser.

b) skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til den økonomiske og monetære konvergens, især for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne om det indre marked.

3. Bestemmelserne i artikel 104, artikel 104 A, stk. 1, artikel 104 B, stk. 1, og artikel 104 C, bortset fra stk. 1, 9, 11 og 14, finder anvendelse fra begyndelsen af anden fase.

Bestemmelserne i artikel 103 A, stk. 2, artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, 105 A, 107, 109, 109 A, 109 B samt artikel 109 C, stk. 2 og 4, finder anvendelse fra begyndelsen af tredje fase.

4. I anden fase skal Medlemsstaterne bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

5. Under anden fase skal hver Medlemsstat i givet fald indlede den proces, der skal føre frem til dens centralbanks uafhængighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 108.

Artikel 109 F

1. Ved indledningen af anden fase oprettes Det Europæiske Monetære Institut, i det følgende benævnt »EMI«, og det påbegynder sit virke; det har status som juridisk person og ledes og forvaltes af et råd, der består af en formand og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand.

Formanden udnævnes ved fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Komitéen af Medlemsstaternes Centralbankchefer, i det følgende benævnt »Centralbankchefkomitéen« eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner næstformanden.

Statutten for EMI fastsættes i en protokol, der knyttes som bilag til denne Traktat.

Centralbankchefkomitéen opløses ved indledningen af anden fase.

2. EMI har til opgave at

- styrke samarbejdet mellem Medlemsstaternes centralbanker;
- styrke samordningen af Medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
- overvåge Det Europæiske Monetære systems funktion;
- afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører de finansielle institutioners og markeders stabilitet;

— overtage opgaverne fra Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, som opløses; de nærmere bestemmelser for opløsningen fastsættes i statutten for EMI;

— lette anvendelsen af ECUen og overvåge dens udvikling, herunder om ECU-clearingsystemet fungerer smidigt.

3. Som forberedelse til tredje fase skal EMI

— forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre en fælles monetær politik i tredje fase;

— hvor det er nødvendigt fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde;

— forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB;

— fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger;

— føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ECU-sedler.

Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de vedtægtsmæssige, organisationsmæssige og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase. Disse rammer forelægges ECB til afgørelse på datoen for dennes oprettelse.

4. EMI, der træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af medlemmerne af dets Råd, kan

— afgive udtalelser eller rette henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver Medlemsstat har indført;

— rette udtalelser eller henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, og navnlig Det Europæiske Monetære Systems funktion;

— rette henstillinger til Medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5. EMI kan efter enstemmig afgørelse beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

6. EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, høres EMI af myndighederne i Medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforordning inden for dets kompetenceområde.

7. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, kan overdrage EMI andre opgaver med henblik på forberedelsen af tredje fase.

8. I de tilfælde, hvor ECB ifølge denne Traktat har en rådgivende funktion skal henvisninger til ECB i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til EMI.

I de tilfælde, hvor EMI ifølge denne Traktat har en rådgivende funktion, skal henvisninger til EMI i tiden før den 1. januar 1994 forstås som henvisninger til Centralbankchefkomitéen.

9. I anden fase forstås udtrykket ECB, som anvendt i artikel 173, 175, 176, 177, 180 og 215, som EMI.

Artikel 109 G

ECU-kurvens valutasammensætning ændres ikke.

Fra indledningen af tredje fase er ECUens værdi uigenkaldeligt fastlåst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109 L, stk. 4.

Artikel 109 H

1. I tilfælde af, at en Medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe det fælles markeds funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen straks en undersøgelse af situationen i den pågældende Stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i denne Traktat under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende Stat at træffe.

Såfremt de af en Medlemsstat truffne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra det i artikel 109 C nævnte Udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

- a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke Medlemsstaterne kan henvende sig;
- b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når den stat, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjelande;
- c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige Medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

3. Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de truffne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den Stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 I

1. Opstår der en pludselig betalingsbalancekrise, og træffes der ikke omgående beslutning i henhold til artikel 109 H, stk. 2, kan den pågældende Medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i det fælles markeds funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger

senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 109 H.

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af det i artikel 109 C nævnte udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 J

1. Kommissionen og EMI aflægger beretning til Rådet om Medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Disse beretninger skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt hver Medlemsstats nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med artikel 107 og 108 i denne Traktat, samt med ESCB-statutten. I beretningerne skal det ligeledes undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver Medlemsstat har opfyldt følgende kriterier:

— en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflations-takten i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet;

— holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at Medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 104 C, stk. 6;

— overholdelse af de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre Medlemsstaters valutaer;

— den varige karakter af den konvergens, Medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme, som afspejlet i de langfristede rentesatser.

De fire kriterier, der er nævnt i dette stykke, og de relevante tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat. Kommissionens og EMI's beretninger skal også omhandle ECUens udvikling, resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelse for udviklingen i enhedslønoms-kostningerne og andre prisindeks.

2. På grundlag af disse beretninger vurderer Rådet med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen,

— om hver enkelt Medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;

— om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;

og anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne. Europa-Parlamentet skal høres og forelægge sin udtalelse for Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne.

3. Under behørigt hensyn til de beretninger, der er omhandlet i stk. 1, samt til den udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er omhandlet i stk. 2, skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, med kvalificeret flertal og senest den 31. december 1996 afgøre

— om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta på grundlag af de anbefalinger fra Rådet, der er omhandlet i stk. 2;

— om det er hensigtsmæssigt for Fællesskabet at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union;

og i bekræftende fald

— fastsætte datoen for indledning af tredje fase.

4. Hvis datoen for indledning af tredje fase ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, indledes den tredje fase den 1. januar 1999. Inden den 1. juli 1998 skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, efter en gentagelse af fremgangsmåden i stk. 1 og 2 med undtagelse af stk. 2, andet led, og under hensyn til de i stk. 1 omhandlede beretninger samt Europa-Parlamentets udtalelse, med kvalificeret flertal og på grundlag af Rådets anbefalinger som omhandlet i stk. 2 bekræfte, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta.

Artikel 109 K

1. Såfremt beslutningen er blevet truffet om at fastsætte datoen i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, træffer Rådet på grundlag af sine anbefalinger som omhandlet i artikel 109 J, stk. 2, med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgørelse om, hvorvidt nogle

Medlemsstater skal indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel, og i givet fald hvilke. Sådanne Medlemsstater benævnes i denne Traktat »Medlemsstater med dispensation«.

Såfremt Rådet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 4, har bekræftet, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, skal de Medlemsstater, der ikke opfylder betingelserne, indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel. Sådanne Medlemsstater benævnes i denne Traktat »Medlemsstater med dispensation«.

2. Mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en Medlemsstat med dispensation, aflægger Kommissionen og ECB beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 109 J, stk. 1. Efter høring af Europa-Parlamentet og efter drøftelse i Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke Medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige betingelser baseret på kriterierne i artikel 109 J, stk. 1, og ophæver de pågældende Medlemsstaters dispensation.

3. En dispensation som anført i stk. 1 medfører, at følgende artikler ikke gælder for den pågældende Medlemsstat: artikel 104 C, stk. 9 og 11, artikel 105, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b). Udelukkelsen af den pågældende Medlemsstat og dens nationale centralbank fra rettighederne og forpligtelserne inden for ESCB er præciseret i kapitel IX i ESCB-statutten.

4. I artikel 105, stk. 1, 2 og 3, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b), forstås ved Medlemsstater »Medlemsstater uden dispensation«.

5. Stemmerettighederne for Medlemsstater med dispensation suspenderes i forbindelse med de rådsafgørelser, hvortil der henvises i de i stk. 3 nævnte artikler i denne Traktat. Uanset artikel 148 og artikel 189 A, stk. 1, defineres kvalificeret flertal i dette tilfælde som to tredjedele af de stemmer, der er afgivet af repræsentanterne for Medlemsstater uden dispensation som vægtet i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, og der kræves enstemmighed blandt de pågældende Medlemsstater for så vidt angår en retsakt, der kræver enstemmighed.

6. Artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på en Medlemsstat med dispensation.

Artikel 109 L

1. Straks efter, at afgørelsen om datoen for indledning af tredje fase er truffet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, eller i påkommende tilfælde straks efter den 1. juli 1998:

— vedtager Rådet de bestemmelser, der henvises til i artikel 106, stk. 6;

— udpeger regeringerne i Medlemsstaterne uden dispensation efter fremgangsmåden i artikel 50 i ESCB-statutten formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's Direktion. Hvis der er Medlemsstater med dispensation, kan antallet af medlemmer af Direktionen være mindre end det, der er fastsat i artikel 11.1 i ESCB-statutten, men det må under ingen omstændigheder være under fire.

Så snart Direktionen er blevet udnævnt, er ESCB og ECB oprettet, og de forbereder deres fulde virke som beskrevet i denne Traktat og ESCB-statutten. Den fulde udøvelse af deres beføjelser begynder på tredje fases første dag.

2. Så snart ECB er oprettet, overtager ECB om nødvendigt EMI's opgaver. EMI træder i likvidation, når ECB er oprettet; de nærmere regler for likvidationen er fastsat i EMI-statutten.

3. Hvis og så længe der er Medlemsstater med dispensation, og med forbehold af artikel 106, stk. 3, i denne Traktat, nedsættes ECB's Generelle Råd, jf. artikel 45 i ESCB-statutten, som ECB's tredje beslutende organ.

4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer fastlåses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs ECUen træder i stedet for disse valutaer, og ECUen vil blive en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ECUens værdi udadtil. Rådet træffer efter samme fremgangsmåde også de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ECUen som disse Medlemsstaters fælles valuta.

5. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 K, stk. 2, beslutes at ophæve en dispensation, vedtager Rådet med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation og den berørte Medlemsstat, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, den kurs, til hvilken ECUen

træder i stedet for den berørte Medlemsstats valuta, og træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for indførelse af ECUen som fælles valuta i den pågældende Medlemsstat.

Artikel 109 M

1. Indtil indledningen af tredje fase behandler hver Medlemsstat sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Medlemsstaterne tager i denne forbindelse hensyn til erfaringer fra samarbejdet inden for rammerne af Det Europæiske Monetære System (EMS) og udviklingen af ECUen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. Fra indledningen af tredje fase og så længe en Medlemsstat har dispensation finder stk. 1 tilsvarende anvendelse på den pågældende Medlemsstats valutakurspolitik.»

- 26) Overskriften til tredje del, afsnit II, kapitel 4, erstattes af følgende:

»AFSNIT VII

DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK»

- 27) Artikel 111 ophæves.

- 28) Artikel 113 affattes således:

»*Artikel 113*

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår toldændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelse af den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

De relevante bestemmelser i artikel 228 finder anvendelse.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.»

- 29) Artikel 114 ophæves.

- 30) Artikel 115 affattes således:

»*Artikel 115*

For at sikre, at gennemførelse af de handelspolitiske foranstaltninger, som Medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med denne Traktat, ikke hindres af fordrejninger i samhandelen, eller i tilfælde af, at forskelle mellem disse foranstaltninger medfører økonomiske vanskeligheder i en eller flere Stater, retter Kommissionen henstilling om metoderne for det nødvendige samarbejde fra de andre Medlemsstateres side. Gør Kommissionen ikke dette, kan den bemyndige Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

I tilfælde af uopsættelighed anmoder Medlemsstaterne Kommissionen om bemyndigelse til selv at træffe de nødvendige foranstaltninger; Kommissionen udtaler sig hurtigst muligt, og de pågældende Medlemsstater underretter derefter de øvrige Medlemsstater. Kommissionen kan til enhver tid beslutte, at de pågældende Medlemsstater skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Fortrinsvis skal sådanne foranstaltninger vælges, som medfører de mindste forstyrrelser i det fælles markeds funktion.»

- 31) Artikel 116 ophæves.

- 32) Overskriften til tredje del, afsnit III erstattes af følgende:

»AFSNIT VIII

SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIKKEN, UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGDOM»

- 33) Artikel 118 A, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Med henblik på at bidrage til at virkeliggøre det i stk. 1 fastlagte mål vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver de minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyntagen til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne.»

34) Artikel 123 affattes således:

»Artikel 123

For at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder inden for det indre marked og således bidrage til en højnelse af levestandarden oprettes der inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser en europæisk socialfond, som skal lette arbejdskraftens adgang til beskæftigelse og fremme dens geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet samt lette tilpasningen til industrielle ændringer og til ændringer i produktionssystemerne, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling.«

35) Artikel 125 affattes således:

»Artikel 125

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den Europæiske Socialfond.«

36) Artikel 126, 127 og 128 erstattes af følgende:

»Kapitel 3

Uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom

Artikel 126

1. Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for Medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

2. Målene for Fællesskabets indsats er

- at udvikle den europæiske dimension på uddannelsesområdet, navnlig gennem undervisning i og udbredelse af Medlemsstaternes sprog;
- at begunstige studerendes og læreres mobilitet, bl.a. ved at fremme den akademiske anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder;
- at fremme samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne;

— at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, som er fælles for Medlemsstaternes uddannelsessystemer;

— at tilskynde til udvikling af udvekslingen af unge og ungdomsledere;

— at tilskynde til udvikling af fjernundervisning.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med uddannelsesforhold, herunder navnlig Europarådet.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser;

— med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

Artikel 127

1. Fællesskabet iværksætter en erhvervsuddannelsespolitik, der støtter og supplerer Medlemsstaternes aktioner med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos Medlemsstaterne.

2. Målene for Fællesskabets indsats er

— at lette tilpasningen til den industrielle udvikling, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling,

— at forbedre den grundlæggende erhvervsuddannelse samt efter- og videreuddannelsen for at lette den erhvervmæssige integration og reintegration på arbejdsmarkedet,

— at lette adgangen til erhvervsuddannelse og begunstige mobiliteten for erhvervslærere og personer under uddannelse, navnlig unge,

— at stimulere samarbejdet om erhvervsuddannelse mellem uddannelsesinstitutioner og virksomheder,

— at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, der er fælles for Medlemsstaternes uddannelsessystemer.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med erhvervsudannelsesforhold.

4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg foranstaltninger, som kan bidrage til virkeliggørelsen af de mål, der er anført i denne artikel, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.»

37) Følgende indsættes:

»AFSNIT IX

KULTUR

Artikel 128

1. Fællesskabet bidrager til, at Medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv.

2. Fællesskabet skal ved sin indsats fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge Medlemsstaternes indsats på følgende områder:

- forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie;
- bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning;
- ikke-kommercielle kulturelle udvekslinger;
- kunstneriske og litterære frembringelser, herunder i den audiovisuelle sektor.

3. Fællesskabet og dets Medlemsstater fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med kulturelle forhold, herunder navnlig Europarådet.

4. Fællesskabet tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne Traktat.

5. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

- efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser; Rådet træffer

afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde;

- med enstemmighed på forslag af Kommissionen: henstillinger.«

38) Afsnit IV, V, VI og VII erstattes af følgende:

»AFSNIT X

FOLKESUNDHED

Artikel 129

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt støtte deres indsats.

Fællesskabets indsats skal være rettet mod forebyggelse af sygdomme, navnlig de alvorligste sygdomme, herunder narkotikamisbrug, idet det fremmer forskning i deres årsager og spredning samt sundhedsoplysning og -uddannelse.

De krav, der findes på sundhedsområdet indgår som led i Fællesskabets politik på andre områder.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, og i kontakt med Kommissionen, deres politikker og programmer på de i stk. 1 omhandlede områder. Kommissionen kan i nær kontakt med Medlemsstaterne tage ethvert passende initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

- efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser;
- med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

AFSNIT XI

FORBRUGERBESKYTTELSE

Artikel 129 A

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved:

- a) foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 100 A som led i gennemførelsen af det indre marked,
- b) særlige aktioner, som støtter og supplerer den politik, Medlemsstaterne fører med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og sikre en passende forbrugeroplysning.

2. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg de særlige aktioner, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

3. Aktioner, som vedtages i medfør af stk. 2, er ikke til hinder for, at den enkelte Medlemsstat oprettholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne Traktat. De meddeles Kommissionen.

AFSNIT XII

TRANSEUROPEISKE NET

Artikel 129 B

1. For at bidrage til virkeliggørelsen af målene i artikel 7 A og 130 A og give unionsborgerne, de erhvervsdrivende og de regionale og lokale administrative enheder mulighed for fuldt ud at udnytte de fordele, som etableringen af et område uden indre grænser medfører, bidrager Fællesskabet til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturområdet.

2. Inden for rammerne af et åbent og konkurrencepræget markedssystem tager Fællesskabets indsats sigte på at fremme de nationale nets indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet samt adgangen til disse net. I denne indsats tilgodeses især nødvendigheden af at skabe forbindelse mellem på den ene side øområder, indlandsområder og randområder og på den anden side Fællesskabets centrale områder.

Artikel 129 C

1. Med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 129 B

— skal Fællesskabet opstille et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net; i disse retningslinjer fastlægges projekter af fælles interesse;

— skal Fællesskabet iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettens interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder;

— kan Fællesskabet støtte medlemsstaternes finansielle indsats til fordel for projekter af fælles interesse, der finansieres af Medlemsstaterne, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser; Fællesskabet kan også gennem den samhörighedsfond, der skal oprettes senest den 31. december 1993 i overensstemmelse med artikel 130 D, bidrage til finansieringen af specifikke projekter i Medlemsstaterne på transportinfrastrukturområdet.

I Fællesskabets indsats tages der hensyn til projekternes økonomiske levedygtighed.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, i kontakt med Kommissionen, den politik, der føres på nationalt plan, og som kan få væsentlig indflydelse på gennemførelsen af målene i artikel 129 B. Kommissionen kan i snævert samarbejde med Medlemsstaterne tage ethvert egnet initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet kan beslutte at samarbejde med tredjelande for at fremme projekter af gensidig interesse og sikre nettens interoperabilitet.

Artikel 129 D

De i artikel 129 C, stk. 1, omhandlede retningslinjer vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Retningslinjer og projekter af fælles interesse, der vedrører en Medlemsstats område, kræver den pågældende Medlemsstats godkendelse.

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, de øvrige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 129 C, stk. 1.

AFSNIT XIII

INDUSTRI

Artikel 130

1. Fællesskabet og medlemsstaterne sørger for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne er til stede.

Med henblik herpå tager deres indsats i overensstemmelse med et åbent og konkurrencepræget markedsystem sigte på:

- at industrien hurtigere kan tilpasse sig strukturforandringerne;
- at fremme et klima, der er gunstigt for initiativer og udvikling af virksomheder overalt i Fællesskabet, navnlig små og mellemstore virksomheder;
- at fremme et klima, der er gunstigt for samarbejde mellem virksomheder;
- at fremme udnyttelsen af det industrielle potentiale i politikkerne for innovation, forskning og teknologisk udvikling.

2. Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden i kontakt med Kommissionen og samordner om nødvendigt deres aktioner. Kommissionen kan tage de initiativer, den finder hensigtsmæssige for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet bidrager til gennemførelsen af målene i stk. 1 gennem de politikker og aktioner, som det iværksætter i henhold til andre bestemmelser i denne Traktat. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, kan træffe beslutning om specifikke foranstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på virkeliggørelse af målene i stk. 1.

Dette traktatafsnit danner ikke grundlag for Fællesskabets indførelse af nogen form for foranstaltning, som kan fordreje konkurrencen.

AFSNIT XIV

ØKONOMISK OG SOCIAL SAMHØRIGHED

Artikel 130 A

For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed.

Fællesskabet stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder, herunder landdistrikterne.

Artikel 130 B

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politik og samordner denne med henblik på tillige at nå de mål, der er fastlagt i artikel 130 A. Udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner samt gennemførelsen af det indre marked skal ske under hensyntagen til målene i artikel 130 A og skal bidrage til deres virkeliggørelse. Fællesskabet støtter ligeledes denne virkeliggørelse med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene (Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling), Den Europæiske Investeringsbank og andre eksisterende finansielle instrumenter.

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af den økonomiske og sociale samhørighed, og om hvordan de forskellige midler efter denne artikel har bidraget hertil. Rapporten ledsages i givet fald af passende forslag.

Hvis det viser sig nødvendigt med særlige aktioner ud over fondene og med forbehold af de foranstaltninger, der træffes som led i Fællesskabets øvrige politikker, kan disse aktioner vedtages af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 130 C

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og strukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang.

Artikel 130 D

Med forbehold af artikel 130 E definerer Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, strukturfundenes opgaver, hovedmål og indretning,

hvilket kan medføre en sammenlægning af fondene. Rådet fastsætter også efter samme fremgangsmåde de almindelige regler, der skal gælde for fondene, samt de nødvendige bestemmelser for at sikre disses effektivitet og samordningen mellem fondene indbyrdes og med andre eksisterende finansielle instrumenter.

Rådet opretter efter samme fremgangsmåde inden den 31. december 1993 en samhörighedsfond, der yder finansielle bidrag til projekter inden for miljø og transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet.

Artikel 130 E

Gennemførelsesbeslutningerne vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling træffes af Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 189 C samt efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

For så vidt angår Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, og Den Europæiske Socialfond, finder henholdsvis artikel 43 og 125 fortsat anvendelse.

AFSNIT XV

FORSKNING OG TEKNOLOGISK UDVIKLING

Artikel 130 F

1. Fællesskabet har som mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for Fællesskabets industri og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne samt at fremme alle de forskningsaktioner, der skønnes nødvendige i medfør af andre kapitler i denne Traktat.

2. I dette øjemed opmuntrer det i hele Fællesskabet virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, forskningscentre og universiteter i deres indsats for forskning og teknologisk udvikling af høj kvalitet; det støtter deres samarbejdsbestrebelse, idet det i særdeleshed søger at gøre det muligt for virksomhederne at udnytte mulighederne i det indre marked fuldt ud, især ved at skabe fri adgang til de enkelte landes offentlige aftaler, ved at fastlægge fælles standarder og ved at fjerne juridiske og fiskale hindringer for dette samarbejde.

3. Alle Fællesskabets aktioner i henhold til denne Traktat, herunder demonstrationsaktioner, vedrørende forskning og teknologisk udvikling vedtages og iværksættes efter bestemmelserne i dette afsnit.

Artikel 130 G

Med henblik på at nå disse mål gennemfører Fællesskabet følgende aktioner, som skal supplere de aktioner, der iværksættes i Medlemsstaterne:

- a) iværksættelse af programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration gennem fremme af samarbejdet med og mellem virksomheder, forskningscentre og universiteter;
- b) fremme af samarbejdet vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande og internationale organisationer;
- c) formidling og nyttiggørelse af resultaterne af aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet;
- d) fremme af uddannelse og mobilitet for forskere i Fællesskabet.

Artikel 130 H

1. Fællesskabet og Medlemsstaterne samordner deres indsats inden for forskning og teknologisk udvikling for at sikre den indbyrdes sammenhæng mellem de nationale politikker og Fællesskabets politik.

2. Kommissionen kan i nært samarbejde med Medlemsstaterne tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme den i stk. 1 nævnte samordning.

Artikel 130 I

1. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg et flerårigt rammeprogram, som omfatter samtlige Fællesskabets aktioner. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde.

I rammeprogrammet:

- fastsættes de videnskabelige og teknologiske mål, der skal opnås ved de i artikel 130 G omhandlede aktioner, samt prioriteringerne i forbindelse hermed;
- angives hovedlinjerne i disse aktioner;
- fastsættes det samlede maksimumsbeløb og de nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle deltagelse i rammeprogrammet samt de påtænkte aktioners respektive andele.

2. Rammeprogrammet tilpasses eller udbygges på baggrund af udviklingen.

3. Rammeprogrammet iværksættes ved hjælp af særprogrammer, der udarbejdes inden for hver enkelt af aktionerne. I hvert særprogram angives de nærmere bestemmelser for programmets gennemførelse, varigheden af dette og de midler, der skønnes nødvendige hertil. Summen af de beløb, der skønnes nødvendige, og som fastsættes i særprogrammerne, må ikke overstige det samlede maksimumsbeløb for rammeprogrammet og for hver enkelt aktion.

4. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager særprogrammerne.

Artikel 130 J

Med henblik på iværksættelsen af det flerårige rammeprogram fastsætter Rådet:

- reglerne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse;
- reglerne for formidling af forskningsresultater.

Artikel 130 K

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan der vedtages supplerende programmer, hvori der kun deltager visse Medlemsstater, som sikrer finansieringen med forbehold af eventuel deltagelse fra Fællesskabets side.

Rådet vedtager de regler, der skal finde anvendelse på de supplerende programmer, navnlig vedrørende videnformidling og andre Medlemsstaters adgang.

Artikel 130 L

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet i forståelse med de pågældende Medlemsstater åbne mulighed for deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere Medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer.

Artikel 130 M

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet åbne mulighed for et samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande eller internationale organisationer.

De nærmere bestemmelser for dette samarbejde kan fastlægges ved aftaler mellem Fællesskabet og de

pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Artikel 130 N

Fællesskabet kan oprette fællesforetagender eller enhver anden struktur, der er nødvendig for korrekt gennemførelse af programmerne for forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet.

Artikel 130 O

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de i artikel 130 N omhandlede bestemmelser.

Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de i artikel 130 J, 130 K og 130 L omhandlede bestemmelser. Vedtagelsen af de supplerende programmer kræver endvidere de pågældende Medlemsstaters samtykke.

Artikel 130 P

I begyndelsen af hvert år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport omhandler navnlig de aktiviteter, der har fundet sted det foregående år inden for forskning og teknologisk udvikling og resultatformidling, samt arbejdsprogrammet for det igangværende år.

AFSNIT XVI

MILJØ

Artikel 130 R

1. Fællesskabets politik på miljøområdet skal bidrage til forfølgelse af nedennævnte mål:

- bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten,
- beskyttelse af menneskers sundhed,
- en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne,
- fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

2. Fællesskabets politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i

de forskellige områder i Fællesskabet. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. Kravene med hensyn til miljøbeskyttelse skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker på andre områder.

I den forbindelse skal de harmoniseringsforanstaltninger, der skal iværksættes for at opfylde disse krav, i de relevante tilfælde omfatte en beskyttelses-klausul, der giver Medlemsstaterne bemyndigelse til af ikke-økonomiske miljøhensyn at træffe foreløbige foranstaltninger, der underkastes en fællesskabskontrolprocedure.

3. Ved udarbejdelsen af Fællesskabets politik på miljøområdet tages der hensyn til:

- eksisterende videnskabelige og tekniske data,
- de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet,
- fordele og ulemper ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse af at gennemføre den,
- den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder.

4. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med de kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende samarbejdet for så vidt angår Fællesskabet kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Det foregående afsnit berører ikke Medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Artikel 130 S

1. Rådet træffer efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgørelse om de aktioner, der skal iværksættes af Fællesskabet med henblik på at gennemføre de mål, der er anført i artikel 130 R.

2. Uanset den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde for beslutningstagning og med forbehold af bestemmelserne i artikel 100 A vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

- bestemmelser af hovedsagelig fiskal karakter,

- foranstaltninger vedrørende fysisk planlægning, arealanvendelse, bortset fra affaldshåndtering og foranstaltninger af generel karakter, samt forvaltning af vandressourcerne,

- foranstaltninger, der i væsentlig grad berører en Medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

Rådet kan på betingelserne i det foregående afsnit fastlægge de i dette stykke nævnte spørgsmål, om hvilke der skal træffes afgørelse med kvalificeret flertal.

3. På andre områder vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg generelle handlingsprogrammer for prioriterede mål, som skal virkeliggøres.

Rådet vedtager på betingelserne i stk. 1 eller efter omstændighederne stk. 2 de nødvendige foranstaltninger for disse programmets iværksættelse.

4. Med forbehold af visse foranstaltninger af fællesskabskarakter finansieres og gennemføres miljøpolitikken af Medlemsstaterne.

5. Med forbehold af princippet om, at forureneren betaler, fastsætter Rådet, såfremt en foranstaltning, der bygger på bestemmelserne i stk. 1, indebærer udgifter, der skønnes uforholdsmæssigt store for en Medlemsstats offentlige myndigheder, i den retsakt, hvorved pågældende foranstaltning vedtages, passende bestemmelser i form af:

- undtagelser af midlertidig karakter og/eller
- finansiel støtte fra den samhørighedsfond, der i henhold til artikel 130 D skal oprettes senest den 31. december 1993.

Artikel 130 T

Beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 130 S, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne Traktat. De meddeles Kommissionen.

AFSNIT XVII

UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Artikel 130 U

1. Fællesskabets politik med hensyn til udviklings-samarbejde, som er et supplement til Medlemsstaternes politik, skal fremme:

- en bæredygtig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene og særlig i de mest ugunstigt stillede blandt disse;
- en harmonisk og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien;
- bekæmpelse af fattigdommen i udviklingslandene.

2. Fællesskabets politik på dette område skal bidrage til den generelle målsætning om udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt til målsætningen om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne respekterer de forpligtelser og tager hensyn til de målsætninger, som de har godkendt inden for rammerne af De Forenede Nationer og andre kompetente internationale organisationer.

Artikel 130 V

Fællesskabet tager hensyn til de i artikel 130 U omhandlede mål i de politikker, som det iværksætter, og som vil kunne berøre udviklingslandene.

Artikel 130 W

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forfølge målene i artikel 130 U. Disse foranstaltninger kan være flerårige programmer.

2. Den Europæiske Investeringsbank bidrager på de betingelser, der er fastsat i dens vedtægter, til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

3. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke samarbejdet med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet inden for rammerne af AVS/EØF-konventionen.

Artikel 130 X

1. Fællesskabet og Medlemsstaterne samordner deres politik med hensyn til udviklingssamarbejde og fører samråd om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer. De kan iværksætte fælles aktioner. Medlemsstaterne bidrager om nødvendigt til iværksættelsen af Fællesskabets bistandsprogrammer.

2. Kommissionen kan tage ethvert passende initiativ for at fremme den i stk. 1 omhandlede samordning.

Artikel 130 Y

Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende Fællesskabets udviklingssamarbejde kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Stk. 1 berører ikke Medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.«

E. I femte del »Fællesskabets institutioner«

39) affattes artikel 137 således:

»Artikel 137

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede Stater, udøver de beføjelser, som er tillagt det ved denne Traktat.«

40) Artikel 138, stk. 3, affattes således:

»3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer, fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

41) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 138 A

Politiske partier på europæisk plan er vigtige som en integrationsfaktor inden for Unionen. De bidrager til en europæisk bevidstgørelse og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.

Artikel 138 B

I det i denne Traktat anførte omfang deltager Europa-Parlamentet i vedtagelse af fællesskabsretsakter, idet det udøver sine beføjelser i henhold til de i artikel 189 B og 189 C fastlagte fremgangsmåder samt afgiver samstemmende udtalelser eller rådgivende udtalelser.

Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne Traktat.

Artikel 138 C

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som denne Traktat har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning.

De nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen fastlægges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 138 D

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en Medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Fællesskabet beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel 138 E

1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en Medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dets valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget andet organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.«

42) I artikel 144, stk. 2, tilføjes følgende punktum:

»I dette tilfælde udløber tjensteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der er udnævnt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjensteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, ville være udløbet.«

43) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 146

Rådet består af en repræsentant for hver Medlemsstat på ministerplan, som skal være beføjet til at forpligte denne Medlemsstats regering.

Formandshvervet udøves på skift af hver Medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter nedestående rækkefølge af Medlemsstaterne:

— i en første periode på seks år: Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige,

— i den følgende periode på seks år: Danmark, Belgien, Grækenland, Tyskland, Frankrig,

Spanien, Italien, Irland, Nederlandene, Luxembourg, Det Forenede Kongerige og Portugal.«

44) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 147

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.«

45) Artikel 149 ophæves.

46) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 151

1. Et udvalg, der sammensættes af Medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.

2. Rådet bistås af et Generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær. Generalsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.«

47) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 154

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.«

48) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 156

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.

Artikel 157

1. Kommissionen består af sytten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig.

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 160 eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 158

1. Kommissionens medlemmer udnævnes for fem år efter fremgangsmåden i stk. 2, jf. dog artikel 144.

De kan genudnævnes.

2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.

Medlemsstaternes regeringer indstiller i samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-

Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst Kommissionens formand og øvrige medlemmer.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse første gang for den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1995.

Den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1993, udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst. Deres tjenesteperiode udløber den 6. januar 1995.

Artikel 159

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævner Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 158, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 160 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

Artikel 160

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 161

Kommissionen kan udnævne en eller to næstformænd blandt sine medlemmer.

Artikel 162

1. Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

2. Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjeneste-

grenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel 163

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 157 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.»

49) Artikel 165 affattes således:

»Artikel 165

Domstolen består af tretten dommere.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer, når en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 167, stk. 2.»

50) Artikel 168 A affattes således:

»Artikel 168 A

1. Der oprettes i tilknytning til Domstolen en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der fastlægges på betingelserne i stk. 2, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statuten. Retten i Første Instans har ikke kompetence til at træffe afgørelse om præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 177.

2. På begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed de i stk. 1 omhandlede bestemte arter af sager og sammensætningen af Retten i Første Instans og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder denne Traktats bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens statut anvendelse på Retten i Første Instans.

3. Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.»

51) Artikel 171 affattes således:

»Artikel 171

1. Såfremt Domstolen fastslår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

2. Hvis Kommissionen finder, at den pågældende Medlemsstat ikke har truffet disse foranstaltninger, afgiver den, efter at have givet denne Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, en begrundet udtalelse, hvori den præciserer, på hvilke punkter den pågældende Medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom.

Hvis den pågældende Medlemsstat ikke har truffet de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, kan denne indbringe sagen for Domstolen. Den angiver i denne forbindelse størrelsen af det faste beløb eller den tvangsbøde, som den pågældende Medlemsstat skal betale, og som den under omstændighederne finder passende.

Hvis Domstolen fastslår, at den pågældende Medlemsstat ikke har efterkommet dens dom, kan den pålægge den betaling af et fast beløb eller en tvangsbøde.

Denne fremgangsmåde berører ikke bestemmelserne i artikel 170.«

52) Artikel 172 affattes således:

»Artikel 172

Forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab eller af Rådet i henhold til denne Traktats bestemmelser, kan tillægge Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende de i disse forordninger omhandlede sanktioner.»

53) Artikel 173 affattes således:

»Artikel 173

Domstolen prøver lovligheden af retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, af Rådet, af Kommissionen eller af ECB, bortset fra henstillinger og udtalelser, samt de af Europa-Parlamentets retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand.

I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet og af ECB med henblik på at bevare disses prærogativer.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.«

54) Artikel 175 affattes således:

»Artikel 175

Undlader Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen i strid med denne Traktat at træffe afgørelse, kan Medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af Traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe

klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af ECB på de områder, der henhører under dens beføjelser, eller som indbringes mod denne.«

55) Artikel 176 affattes således:

»Artikel 176

Den eller de institutioner, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne Traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 215, stk. 2.

Denne artikel gælder også for ECB.«

56) Artikel 177 affattes således:

»Artikel 177

Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- a) om fortolkningen af denne Traktat;
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner og ECB;
- c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, når bestemmelse herom findes i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af Medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig til indbringe sagen for Domstolen.«

57) Artikel 180 affattes således:

»Artikel 180

Med de nedenfor nævnte begrænsninger har Domstolen kompetence til at afgøre tvister, som vedrører:

a) opfyldelse af Medlemsstaternes forpligtelser ifølge vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank. Bankens Bestyrelse har i dette tilfælde de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen;

b) afgørelser truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd. Hver Medlemsstat, Kommissionen og Bankens Bestyrelse kan herom indbringe klage på de i artikel 173 fastsatte betingelser;

c) afgørelser truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Bestyrelse. Klager over disse afgørelser kan kun indbringes af Medlemsstaterne eller af Kommissionen på de i artikel 173 fastsatte betingelser og kun for overtrædelse af de i artikel 21, stk. 2, 5, 6 og 7, i vedtægterne for Banken fastsatte formforskrifter;

d) de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser ifølge denne Traktat og ESCB-statuten. Rådet for ECB har i dette tilfælde over for de nationale centralbanker de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen over for Medlemsstaterne. Såfremt Domstolen fastslår, at en national centralbank ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne centralbank gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.«

58) Artikel 184 affattes således:

»Artikel 184

Uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 173, stk. 5, kan hver part i en retstvist, der angår en forordning udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, af Rådet, af Kommissionen eller af ECB for Domstolen påberåbe sig de i artikel 173, stk. 2, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.«

59) Følgende afdeling indsættes:

»Femte afdeling

Revisionsretten

Artikel 188 A

Revisionsretten varetager revisionen af regnskaberne.

Artikel 188 B

1. Revisionsretten består af tolv medlemmer.

2. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

4. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

5. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

6. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

7. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

8. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

9. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 188 C

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne's rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner og i Medlemsstaterne. Revision i Medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.«

60) Artikel 189 affattes således:

»Artikel 189

Til udførelse af deres opgaver på de i denne Traktat fastsatte betingelser skal Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, Rådet og Kommissionen udstede forordninger og direktiver samt vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almenyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver Medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.«

61) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 189 A

1. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse, jf. dog artikel 189 B, stk. 4 og 5.

2. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit forslag under hele forløbet af de procedurer, der fører frem til vedtagelse af en fællesskabsretsakt.

Artikel 189 B

1. Når der i denne Traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning. Denne fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til sin fælles holdning. Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for sin holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder efter meddelelsen

a) bifalder den fælles holdning, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med denne fælles holdning;

b) ikke har afgivet udtalelse, vedtager Rådet den pågældende retsakt i overensstemmelse med sin fælles holdning;

c) med absolut flertal blandt sine medlemmer tilkendegiver, at det har til hensigt at forkaste den fælles holdning, skal det øjeblikkeligt underrette Rådet. Rådet kan indkalde til et møde i Forligsudvalget, jf. stk. 4, for at redegøre yderligere for sin holdning. Herefter enten bekræfter Europa-Parlamentet med absolut flertal blandt sine medlemmer sin forkastelse af den fælles holdning, og den foreslåede retsakt anses i så tilfælde for ikke-vedtaget, eller det fremsætter ændringsforslag i henhold til litra d) i nærværende stykke;

d) med absolut flertal blandt sine medlemmer fremsætter ændringsforslag til den fælles holdning, fremsendes den således ændrede tekst til Rådet og til Kommissionen, som afgiver udtalelse om disse ændringsforslag.

3. Godkender Rådet med kvalificeret flertal inden for en frist på tre måneder efter modtagelsen af Europa-Parlamentets ændringsforslag alle disse forslag, ændrer det sin fælles holdning i overensstemmelse hermed og vedtager den pågældende retsakt; Rådet skal dog træffe enstemmig afgørelse om de ændringsforslag, hvorom Kommissionen har afgivet negativ udtalelse. Hvis Rådet ikke vedtager den pågældende retsakt, indkalder formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet omgående til et møde i Forligsudvalget.

4. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal repræsentanter for Europa-Parlamentet, har til opgave at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræsentanter og flertallet af Europa-Parlamentets repræsentanter. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer med sigte på at søge at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden.

5. Hvis Forligsudvalget inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen godkender et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet en frist på seks uger fra denne godkendelse til at vedtage den pågældende retsakt i overensstemmelse med det fælles udkast, idet dette skal ske med et absolut flertal af de afgivne stemmer for så vidt angår Europa-Parlamentet og med kvalificeret flertal for Rådets vedkommende. Undlader en af de to institutioner at godkende den foreslåede retsakt, anses denne for ikke-vedtaget.

6. Godkender Forligsudvalget ikke noget fælles udkast, anses den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget, medmindre Rådet inden for en frist på seks uger efter udløbet af den for Forligsudvalget gældende frist med kvalificeret flertal bekræfter den fælles holdning, som det havde tilrådt, inden forligsproceduren blev påbegyndt, eventuelt med de af Europa-Parlamentet fremsatte ændringsforslag. I så fald er den pågældende retsakt endeligt vedtaget, medmindre Europa-Parlamentet inden for en frist på seks uger fra datoen for Rådets bekræftelse forkaster teksten med et absolut flertal blandt sine medlemmer, i hvilket fald den foreslåede retsakt anses for ikke-vedtaget.

7. De i denne artikel anførte frister på tre måneder og seks uger kan ved fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet og Rådet forlænges med henholdsvis højst en måned eller højst to uger. Fristen på tre måneder i stk. 2 forlænges automatisk med to måneder, hvis stk. 2, litra c), finder anvendelse.

8. Anvendelsesområdet for den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, kan efter fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union udvides på grundlag af en rapport, som Kommissionen skal forelægge Rådet senest i 1996.

Artikel 189 C

Når der i denne Traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

- a) Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning.
- b) Rådets fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet og Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder fra denne meddelelse bifalder denne fælles holdning, eller har det ikke afgivet udtalelse inden udløbet af nævnte frist, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.

- c) Europa-Parlamentet kan inden for den i litra b) nævnte frist på tre måneder med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslå ændringer til Rådets fælles holdning. Europa-Parlamentet kan ligeledes med samme flertal forkaste Rådets fælles holdning. Resultatet af forhandlingerne fremsendes til Rådet og Kommissionen.

Hvis Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning, kan Rådet ved en anden behandling kun træffe afgørelse med enstemmighed.

- d) Kommissionen behandler på ny inden for en frist på en måned det forslag, på grundlag af hvilket Rådet har fastlagt sin fælles holdning, under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer.

Kommissionen fremsender til Rådet sammen med sit genbehandlede forslag de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som den ikke har accepteret, idet den afgiver udtalelse om disse. Rådet kan med enstemmighed vedtage disse ændringer.

- e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det af Kommissionen genbehandlede forslag.

Rådet kan kun med enstemmighed ændre det af Kommissionen genbehandlede forslag.

- f) I de tilfælde, der er omhandlet i litra c), d) og e), træffer Rådet afgørelse inden for en frist på tre måneder. Hvis en afgørelse ikke træffes inden for denne frist anses Kommissionens forslag ikke for vedtaget.

- g) De i litra b) og f) omhandlede frister kan forlænges med højst en måned ved fælles overenskomst mellem Rådet og Europa-Parlamentet.«

62) Artikel 190 affattes således:

»Artikel 190

De forordninger, direktiver og beslutninger, som vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab samt de nævnte retsakter, som vedtages af Rådet eller Kommissionen, skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne Traktat.«

63) Artikel 191 affattes således:

»Artikel 191

1. Forordninger, direktiver og beslutninger vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 189 B undertegnes af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet, og de offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

2. Rådets og Kommissionens forordninger samt disse institutioners direktiver, der er rettet til alle Medlemsstaterne, offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

3. Andre direktiver samt beslutninger meddeles dem, de er rettet til, og får virkning ved denne meddelelse.«

64) Artikel 194 affattes således:

»Artikel 194

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Portugal	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal udvalgsmedlemmernes dagpenge.«

65) Artikel 196 affattes således:

»Artikel 196

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.«

66) Artikel 198 affattes således:

»Artikel 198

Udvalget skal i de tilfælde, der er nævnt i denne Traktat, høres af Rådet eller Kommissionen. Disse institutioner kan høre Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt. Udvalget kan selv tage initiativ til at afgive udtalelse i tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.«

67) Følgende kapitel indsættes

»Kapitel 4

Regionsudvalget

Artikel 198 A

Der oprettes et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder, i det følgende benævnt »Regionsudvalget«.

Antallet af medlemmer i Regionsudvalget fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Portugal	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse efter indstilling fra de respektive Medlemsstater. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Artikel 198 B

Regionsudvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden og forelægger den til godkendelse for Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.

Artikel 198 C

Regionsudvalget høres af Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i denne Traktat, og i alle andre tilfælde, hvor en af disse institutioner finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Når Det Økonomiske og Sociale Udvalg høres i henhold til artikel 198, underrettes Regionsudvalget af Rådet eller Kommissionen om denne anmodning om udtalelse. Regionsudvalget kan, når det finder, at der er særlige regionale interesser på spil, afgive en udtalelse herom.

Det kan afgive udtalelse på eget initiativ i de tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Udvalgets udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.«

68) Følgende kapitel indsættes:

»Kapitel 5

Den Europæiske Investeringsbank

Artikel 198 D

Den Europæiske Investeringsbank har status som juridisk person.

Den Europæiske Investeringsbanks medlemmer er Medlemsstaterne.

Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter indeholdes i en protokol, der knyttes som bilag til denne Traktat.

Artikel 198 E

Den Europæiske Investeringsbank har til opgave ved anvendelse dels af midler lånt på kapitalmarkedet, dels af egne midler, i Fællesskabets interesse at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af det fælles marked. I dette øjemed letter den, ved ydelse af lån og garantier og uden sigte på fortjeneste, finansieringen af nedennævnte projekter inden for alle erhvervssektorer:

- a) projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje;
- b) projekter, som tager sigte på modernisering eller omstilling af virksomheder eller skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og som er foranlediget af det fælles markeds gradvise gennemførelse, men som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler;
- c) projekter af fælles interesse for flere Medlemsstater, som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler.

Under udførelsen af sine opgaver letter Banken finansieringen af investeringsprogrammer sammen med støtte fra strukturfondene og andre af Fællesskabets finansielle instrumenter.«

69) Artikel 199 affattes således:

»Artikel 199

Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrører Den Europæiske Socialfond, skal anlås for hvert regnskabsår og optages i budgettet.

De administrationsudgifter, som bestemmelserne i Traktaten om Den Europæiske Union om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt om samarbejdet om retlige og indre anliggender medfører for institutionerne, afholdes over budgettet. De aktionsudgifter, som gennemførelsen af disse bestemmelser medfører, kan på de deri anførte vilkår ligeledes afholdes over budgettet.

Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.«

70) Artikel 200 ophæves.

71) Artikel 201 affattes således:

»Artikel 201

Budgettet finansieres med forbehold af andre indtægter fuldt ud af egne indtægter.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter bestemmelserne vedrørende Fællesskabets ordning med egne indtægter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

72) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 201 A

For at sikre budgetdisciplin fremsætter Kommissionen ingen forslag til fællesskabsretsakter, ændrer ikke sine forslag og vedtager ingen gennemførelsesforanstaltninger, der kan have betydelig indvirkning på budgettet, uden at afgive forsikring om, at forslaget eller foranstaltningen kan finansieres inden for rammerne af Fællesskabets egne indtægter efter de bestemmelser, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 201.«

73) Artikel 205 affattes således:

»Artikel 205

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ

gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.«

74) Artikel 206 affattes således:

»Artikel 206

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 205 A nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet som led i udøvelsen af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dets begæring.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgettets gennemførelse. Sådanne beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.«

75) Artikel 206 A og 206 B ophæves.

76) Artikel 209 affattes således:

»Artikel 209

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;
- b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet;
- c) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.«

77) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 209 A

Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Med forbehold af andre bestemmelser i denne Traktat samordner Medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de med hjælp fra Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres administrationer.«

78) Artikel 215 affattes således:

»Artikel 215

Fællesskabets ansvar i kontraktsforhold bestemmes, efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for Medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

Stk. 2 finder anvendelse på samme vilkår på skader forvoldt af ECB eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.«

79) Artikel 227 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. For de oversøiske franske departementer gælder fra denne Traktats ikrafttræden dens særlige og almindelige bestemmelser vedrørende:

- frie varebevægelser;
- landbruget, med undtagelse af artikel 40, stk. 4;
- liberalisering af tjenesteydelser;
- konkurrencereglerne;
- de ved artikel 109 H, 109 I og 226 hjemlede beskyttelsesforanstaltninger;
- institutionerne.

Senest to år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges betingelserne for anvendelsen af Traktatens øvrige bestemmelser ved beslutninger, som Rådet på forslag af Kommissionen vedtager med enstemmighed.

Inden for rammerne af de i denne Traktat fastsatte fremgangsmåder, herunder navnlig de i artikel 226 nævnte, drager Fællesskabets institutioner omsorg for, at den økonomiske og sociale udvikling af disse områder muliggøres.«

b) Stk. 5, litra a), affattes således:

»a) Denne Traktat finder ikke anvendelse på Færøerne.«

80) Artikel 228 affattes således:

»Artikel 228

1. I de tilfælde, hvor bestemmelserne i denne Traktat forudsætter indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, der bemyndiger Kommissionen til at indlede de nødvendige forhandlinger. Forhandlingerne føres af Kommissionen i samråd med særlige udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde, og inden for rammerne af de direktiver, som Rådet måtte meddele den.

Under udøvelsen af de beføjelser, der tillægges Rådet i dette stykke, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal bortset fra i de i stk. 2, andet punktum, nævnte tilfælde, hvor det træffer afgørelse med enstemmighed.

2. Med forbehold af de beføjelser, som på dette område er tillagt Kommissionen, indgås aftalerne af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler, samt for aftaler, som er omhandlet i artikel 238.

3. Med undtagelse af de aftaler, der er omhandlet i artikel 113, stk. 3, indgår Rådet aftalerne efter høring af Europa-Parlamentet, herunder i tilfælde, hvor aftalen angår et område, hvor fremgangsmåden i artikel 189 B eller artikel 189 C skal følges for vedtagelsen af interne regler. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse inden for en frist, som Rådet kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Hvis der ikke er afgivet udtalelse ved fristens udløb, kan Rådet træffe afgørelse.

Uanset bestemmelserne i første afsnit kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet for indgåelse af aftaler, som er omhandlet i artikel 238, og andre aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med særlige samarbejdsprocedurer, samt aftaler, som har betydelige budgetmæssige virkninger for Fællesskabet, og aftaler, som medfører ændring af en retsakt, der er vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 189 B.

Rådet og Europa-Parlamentet kan i hastetilfælde aftale en frist for afgivelse af den samstemmende udtalelse.

4. Uanset stk. 2 kan Rådet, når det indgår en aftale, bemyndige Kommissionen til på Fællesskabets vegne at godkende de ændringer, som ifølge aftalen skal vedtages ved en forenklet fremgangsmåde eller vedtages af et organ, der nedsættes ved aftalen; Rådet kan knytte særlige betingelser til en sådan bemyndigelse.

5. Når Rådet påtænker at indgå en aftale, som medfører ændringer i denne Traktat, skal ændringerne forinden vedtages efter fremgangsmåden i artikel N i Traktaten om Den Europæiske Union.

6. Rådet, Kommissionen eller en Medlemsstat kan forud indhente udtalelse fra Domstolen om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i denne Traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de betin-

gelses, der er fastsat i artikel N i Traktaten om Den Europæiske Union.

7. Aftaler, der indgås på betingelserne i denne artikel, er bindende for Fællesskabets institutioner og for Medlemsstaterne.«

81) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 228 A

Såfremt en fælles holdning eller en fælles aktion, der vedtages ifølge bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i Traktaten om Den Europæiske Union, tager sigte på en handling fra Fællesskabets side for helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige hasteforanstaltninger.«

82) Artikel 231 affattes således:

»Artikel 231

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.«

83) Artikel 236 og 237 ophæves.

84) Artikel 238 affattes således:

»Artikel 238

Fællesskabet kan med en eller flere stater eller internationale organisationer indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.«

F. I bilag III:

85) affattes overskriften således:

»Liste over de i Traktatens artikel 73 H nævnte usynlige transaktioner«.

G. I protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank

86) ændres henvisningen til artikel 129 og 130 til henholdsvis artikel 198 D og 198 E.

AFSNIT III

BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET
EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB

Artikel H

Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Fællesskabet har følgende institutioner:

- en HØJ MYNDIGHED, i det følgende benævnt »Kommissionen«;
- en FÆLLES FORSAMLING, i det følgende benævnt »Europa-Parlamentet«;
- et særligt MINISTERRÅD, i det følgende benævnt »Rådet«;
- en DOMSTOL;
- en REVISIONSRET.

Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9

1. Kommissionen består af sytten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig;

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver hand-

ling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 12 A eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 10

1. Kommissionens medlemmer udnævnes for fem år efter fremgangsmåden i stk. 2, jf. dog artikel 24.

De kan genudnævnes.

2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.

Medlemsstaternes regeringer indstiller i samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst Kommissionens formand og øvrige medlemmer.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse første gang for den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1995.

Den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1993, udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst. Deres tjenesteperiode udløber den 6. januar 1995.

Artikel 11

Kommissionen kan udnævne en eller to næstformænd blandt sine medlemmer.

Artikel 12

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævner Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 10, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 12 A nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

Artikel 12 A

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 13

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 9 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.«

3) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Kommissionen træffer enhver hensigtsmæssig administrativ foranstaltning for at sikre sine tjenestegrenes virksomhed.

Den kan nedsætte studieudvalg, i særdeleshed et økonomisk studieudvalg.

Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.«

5) I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»Rådet fastsætter med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.«

6) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 20 A

Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne Traktat.

Artikel 20 B

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som denne Traktat har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning.

De nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen fastlægges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 20 C

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en Medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Fællesskabet beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel 20 D

1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dets valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens status og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med

godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.»

7) Artikel 21, stk. 3, affattes således:

»3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer, fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.»

8) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Europa-Parlamentet drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger det.

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslaget indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 10. I dette tilfælde udløber tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der er udnævnt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, ville være udløbet.»

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 27

Rådet består af en repræsentant for hver Medlemsstat på ministerplan, som skal være beføjet til at forpligte denne Medlemsstats regering.

Formandshvervet udøves på skift af hver Medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af Medlemsstaterne:

— i en første periode på seks år: Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige;

— i den følgende periode på seks år: Danmark, Belgien, Grækenland, Tyskland, Frankrig, Spanien, Italien, Irland, Nederlandene, Luxembourg, Det Forenede Kongerige og Portugal.

Artikel 27 A

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.»

10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 29

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

Artikel 30

1. Et udvalg, der sammensættes af Medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær. Generalsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.»

11) Artikel 32 affattes således:

»Artikel 32

Domstolen består af tretten dommere.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer, når en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de

fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 32 b, stk. 2.»

12) Artikel 32 d affattes således:

»Artikel 32 d

1. Der oprettes i tilknytning til Domstolen en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der fastlægges på betingelserne i stk. 2, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statuten. Retten i Første Instans har ikke kompetence til at træffe afgørelse om præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 41.

2. På begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed de i stk. 1 omhandlede bestemte arter af sager og sammensætningen af Retten i Første Instans og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder denne Traktats bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens statut anvendelse på Retten i Første Instans.

3. Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.»

13) Artikel 33 affattes således:

»Artikel 33

Domstolen har kompetence til at udtale sig i sager om annullation af Kommissionens beslutninger eller henstillinger, der indbringes af en af Medlemsstaterne eller af Rådet under påberåbelse af inkompetence, af væsentlige formelle mangler, af overtrædelse af denne Traktat eller af enhver retsregel vedrørende dennes gennemførelse eller af magtfordrejning. Domstolens prøvelsesret omfatter dog ikke skønnet vedrørende den situation, der er en følge af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder, på basis af hvilke de nævnte beslutninger eller henstillinger er blevet til, medmindre det påstås, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrej-

ning eller åbenbart har tilsidesat bestemmelserne i denne Traktat eller enhver retsregel vedrørende dens gennemførelse.

De virksomheder eller organisationer, der er nævnt i artikel 48, kan på samme vilkår anlægge sag om individuelle beslutninger og henstillinger, der angår dem, eller om generelle beslutninger og henstillinger, som de finder indebærer magtfordrejning i forhold til dem.

De sager, der omhandles i stk. 1 og 2, skal være indgivet inden en måned, efter at beslutningen eller henstillingen, alt efter sin art, er meddelt eller offentliggjort.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet med henblik på at bevare dets prærogativer.«

14) Følgende kapitel indsættes:

»Kapitel V

Revisionsretten

Artikel 45 A

Revisionsretten varetager revisionen af regnskaberne.

Artikel 45 B

1. Revisionsretten består af tolv medlemmer.

2. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

4. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

5. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

6. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.

For resten af den pågældende tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

7. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

8. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

9. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 45 C

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af de i stk. 1 nævnte indtægter og udgifter og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner og i Medlemsstaterne. Revision i Medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

5. Revisionsretten udarbejder desuden hvert år en særskilt beretning angående den formelle rigtighed af anden regnskabsføring end den, der vedrører de i stk. 1 nævnte udgifter og indtægter, samt om Kommissionens økonomiske forvaltning deraf. Den

skal udarbejde denne beretning senest seks måneder efter udløbet af det regnskabsår, som det pågældende regnskab angår, og oversende den til Kommissionen og Rådet. Kommissionen forelægger den for Europa-Parlamentet.«

15) Artikel 78 c affattes således:

»Artikel 78 c

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.«

16) Artikel 78 e og 78 f ophæves.

17) Artikel 78 g affattes således:

»Artikel 78 g

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af administrationsbudgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 78 d nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrolrede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet som led i udøvelsen af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af administrationsbudgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dets begæring.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager administrationsbudgettets gennemførelse. Sådanne beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.«

18) Artikel 78 h affattes således:

»Artikel 78 b

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af administrationsbudgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;
- b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabernes egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet;

- c) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.«

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 78 i

Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Med forbehold af andre bestemmelser i denne Traktat samordner Medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de med hjælp fra Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres administrationer.«

20) I artikel 79 affattes litra a) således:

- »a) Denne Traktat finder ikke anvendelse på Færøerne.«

21) Artikel 96 og 98 ophæves.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

Artikel I

Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

- et EUROPA-PARLAMENT
- et RÅD
- en KOMMISSION
- en DOMSTOL
- en REVISIONSRET.

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt udvalg med rådgivende funktioner.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 107 A

Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne Traktat.

Artikel 107 B

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine

medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som denne Traktat har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning.

De nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen fastlægges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 107 C

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en Medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Fællesskabet beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel 107 D

1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en Medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dets valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens status og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3) Artikel 108, stk. 3, affattes således:

»3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer, fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

4) I artikel 114, andet afsnit, indsættes følgende punktum:

»I dette tilfælde udløber tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der er udnævnt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, ville være udløbet.«

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 116

Rådet består af en repræsentant for hver Medlemsstat på ministerplan, som skal være beføjet til at forpligte denne Medlemsstats regering.

Formandshvervet udøves på skift af hver Medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af Medlemsstaterne:

— i en første periode på seks år: Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige;

— i den følgende periode på seks år: Danmark, Belgien, Grækenland, Tyskland, Frankrig,

Spanien, Italien, Irland, Nederlandene, Luxembourg, Det Forenede Kongerige og Portugal.

Artikel 117

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.»

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 121

1. Et udvalg, der sammensættes af Medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær. Generalsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.»

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 123

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.»

8) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 125

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.

Artikel 126

1. Kommissionen består af sytten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige dygtighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig.

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 129 eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 127

1. Kommissionens medlemmer udnævnes for fem år efter fremgangsmåden i stk. 2, jf. dog artikel 114.

De kan genudnævnes.

2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.

Medlemsstaternes regeringer indstiller i samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner Medlemsstaternes regeringer efter

fælles overenskomst Kommissionens formand og øvrige medlemmer.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse første gang for den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1995.

Den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1993, udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst. Deres tjenesteperiode udløber den 6. januar 1995.

Artikel 128

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævner Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 127, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 129 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

Artikel 129

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 130

Kommissionen kan udnævne en eller to næstformænd blandt sine medlemmer.

Artikel 131

Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formlerne for deres samarbejde.

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel 132

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 126 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.«

9) Artikel 133 ophæves.

10) Artikel 137 affattes således:

»Artikel 137

Domstolen består af tretten dommere.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer, når en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 139, stk. 2.«

11) Artikel 140 A affattes således:

»Artikel 140 A

1. Der oprettes i tilknytning til Domstolen en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der fastlægges på betingelserne i stk. 2, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statuten. Retten i Første Instans har ikke kompetence til at træffe afgørelse om præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 150.

2. På begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed de i stk. 1 omhandlede bestemte arter af sager og sammensætningen af Retten i Første Instans og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder denne Traktats bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens statut anvendelse på Retten i Første Instans.

3. Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.«

12) Artikel 143 affattes således:

»Artikel 143

1. Såfremt Domstolen fastslår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

2. Hvis Kommissionen finder, at den pågældende Medlemsstat ikke har truffet disse foranstaltninger, afgiver den, efter at have givet denne Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, en begrundet udtalelse, hvori den præciserer, på hvilke punkter den pågældende Medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom.

Hvis den pågældende Medlemsstat ikke har truffet de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, kan denne indbringe sagen for Domstolen. Den angiver i denne forbindelse størrelsen af det faste beløb eller den tvangsbøde, som den pågældende Medlemsstat skal betale, og som den under omstændighederne finder passende.

Hvis Domstolen fastslår, at den pågældende Medlemsstat ikke har efterkommet dens dom, kan den pålægge den betaling af et fast beløb eller en tvangsbøde.

Denne fremgangsmåde berører ikke bestemmelserne i artikel 142.«

13) Artikel 146 affattes således:

»Artikel 146

Domstolen prøver lovligheden af retsakter udstedt af Rådet eller Kommissionen, bortset fra henstillinger og udtalelser, samt de af Europa-Parlamentets retsakter, der skal have retsvirkning over for tredje-mand.

I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påbe-

råelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet med henblik på at bevare dettes prærogativer.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.«

14) Følgende afdeling indsættes:

»Afdeling V

Revisionsretten

Artikel 160 A

Revisionsretten varetager revisionen af regnskaberne.

Artikel 160 B

1. Revisionsretten består af tolv medlemmer.

2. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

4. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

5. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

6. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

7. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

8. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

9. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 160 C

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer

derer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner og i Medlemsstaterne. Revision i Medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.«

15) Artikel 166 affattes således:

»Artikel 166

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Portugal	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal udvalgsmedlemmernes dagpenge.«

16) Artikel 168 affattes således:

»Artikel 168

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.«

17) Artikel 170 affattes således:

»Artikel 170

Udvalget skal i de tilfælde, der er nævnt i denne Traktat, høres af Rådet eller Kommissionen. Disse institutioner kan høre Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt. Udvalget kan selv tage initiativ til at afgive udtalelse i tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.«

18) Artikel 172, stk. 1, 2 og 3, ophæves.

19) Artikel 173 affattes således:

»Artikel 173

Budgettet finansieres med forbehold af andre indtægter fuldt ud af egne indtægter.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter bestemmelserne vedrørende Fællesskabets ordning med egne indtægter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

20) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 173 A

For at sikre budgetdisciplin fremsætter Kommissionen ingen forslag til fællesskabsretsakter, ændrer ikke sine forslag og vedtager ingen gennemførelsesforanstaltninger, der kan have betydelig indvirkning på budgettet, uden at afgive forsikring om, at forslaget eller foranstaltningen kan finansieres inden for rammerne af Fællesskabets egne indtægter efter de bestemmelser, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 173.«

21) Artikel 179 affattes således:

»Artikel 179

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgetterne på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for hvert budgets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.«

22) Artikel 180 og 180 a ophæves.

23) Artikel 180 b affattes således:

»Artikel 180 b

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 179 a nævnte regnskaber og regnskabsoversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet som led i udøvelsen af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dets begæring.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgetternes gennemførelse. Sådanne beretninger udsendes ligeledes Revisionsretten.«

24) Artikel 183 affattes således:

»Artikel 183

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;
- b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet;
- c) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.«

25) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 183 A

Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Med forbehold af andre bestemmelser i denne Traktat samordner Medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de med hjælp fra Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres administrationer.«

26) Artikel 198, litra a), affattes således:

- »a) Denne Traktat finder ikke anvendelse på Færøerne.«

27) Artikel 201 affattes således:

»Artikel 201

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.«

28) Artikel 204 og 205 ophæves.

29) Artikel 206 affattes således:

»Artikel 206

Fællesskabet kan med en eller flere stater eller internationale organisationer indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og

forpligtelser, fælles optræden og særlige procedure-regler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne Traktat, skal ændringerne forud vedtages under anvendelse af fremgangsmåden i artikel N i Traktaten om Den Europæiske Union.«

AFSNIT V

BESTEMMELSER OM DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel J

Der indføres herved en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der undergives følgende bestemmelser:

Artikel J.1

1. Unionen og dens Medlemsstater fastlægger og gennemfører en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der undergives dette traktatafsnits bestemmelser og dække alle områder inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

2. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik har følgende mål:

- beskyttelse af Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser og uafhængighed;
- styrkelse af Unionens og dens Medlemsstaters sikkerhed i alle henseender;
- bevarelse af freden og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers Pagt samt principperne i Helsingfors-slutakten og målene i Paris-charteret;
- fremme af det internationale samarbejde;
- udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Unionen tilstræber at virkeliggøre disse mål:

- ved at indføre et systematisk samarbejde mellem Medlemsstaterne om deres politik i overensstemmelse med artikel J.2;
- ved gradvis, i overensstemmelse med artikel J.3, at gennemføre fælles aktioner på de områder, hvor Medlemsstaterne har vigtige fælles interesser.

4. Medlemsstaterne støtter aktivt og uforbeholdent Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik med grundlag i en holdning præget af loyalitet og gensidig solidaritet. De afstår fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende enhed i internationale forbindelser. Rådet påser, at disse principper overholdes.

Artikel J.2

1. Medlemsstaterne orienterer hinanden og rådfører sig med hinanden i Rådet om alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, som er af almindelig interesse, med henblik på at sikre, at de udøver deres samlede indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergent optræden.

2. Så ofte som Rådet anser det for påkrævet, fastlægger det en fælles holdning.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at deres nationale politik er i overensstemmelse med de fælles holdninger.

3. Medlemsstaterne samordner deres optræden i internationale organisationer og på internationale konferencer. De forsvare de fælles holdninger i disse fora.

I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvori ikke alle Medlemsstaterne deltager, forsvare de Medlemsstater, der deltager, de fælles holdninger.

Artikel J.3

Følgende fremgangsmåde gælder for vedtagelse af en fælles aktion på områder henhørende under udenrigs- og sikkerhedspolitikken:

1) Rådet beslutter på grundlag af overordnede retningslinjer fra Det Europæiske Råd, at et spørgsmål skal gøres til genstand for en fælles aktion.

Når Rådet vedtager princippet om en fælles aktion, fastsætter det den præcise rækkevidde, de almindelige og særlige mål, som Unionen tilsigter opnået ved denne aktion, tillige med de midler, procedurer og betingelser, der skal gælde for dens gennemførelse, samt om nødvendigt varigheden heraf.

- 2) Rådet skal, når det vedtager den fælles aktion og på et hvilket som helst stadium under udviklingen heraf, definere de spørgsmål, om hvilke der skal træffes afgørelse med kvalificeret flertal.

Ved de rådsafgørelser, der kræver kvalificeret flertal i henhold til det foregående afsnit, tildeles medlemmernes stemmer den vægt, der er fastsat i artikel 148, stk. 2, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelser træffes med mindst fireoghalvtreds stemmer afgivet af mindst otte medlemmer, der stemmer for.

- 3) Hvis der sker en ændring af forholdene, der har væsentlig betydning for et spørgsmål, der er genstand for en fælles aktion, reviderer Rådet principperne og målene for denne aktion og vedtager de nødvendige afgørelser. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, opretholdes den fælles aktion.

- 4) Fælles aktioner forpligter Medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger.

- 5) Enhver national stillingtagen eller handling i forbindelse med en fælles aktion forudsætter, at der sker underretning derom så betids, at der om nødvendigt kan holdes forudgående samråd i Rådet. Forpligtelsen til at give forhåndsunderretning gælder ikke for foranstaltninger, som alene indebærer transformation til det nationale plan af rådsafgørelser.

- 6) Gør forholdenes udvikling det påtrængende nødvendigt, og foreligger der ikke nogen rådsafgørelse, kan Medlemsstaterne straks træffe de foranstaltninger, der er absolut nødvendige under hensyntagen til de almindelige mål for den fælles aktion. En Medlemsstat, der træffer sådanne foranstaltninger, underretter omgående Rådet herom.

- 7) Volder iværksættelsen af en fælles aktion alvorlige vanskeligheder for en Medlemsstat, skal denne forelægge sagen for Rådet, der skal drøfte den og søge passende løsninger. Disse må ikke stride imod målene for aktionen eller være til skade for dens effektivitet.

Artikel J.4

1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Den Europæiske Unions sikkerhed, herunder udformningen på lang sigt af en

fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar.

2. Unionen anmoder Den Vesteuropæiske Union (WEU), der udgør en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union, om at udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet. Rådet vedtager i forståelse med WEU's institutioner de nødvendige praktiske bestemmelser.

3. Spørgsmål, der har indvirkning på forsvarsområdet, og som er omfattet af denne artikel, er ikke undergivet fremgangsmåderne i artikel J.3.

4. Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse Medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse Medlemsstater har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for dennes rammer.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af WEU og Den Atlantiske Alliance udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere Medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i modstrid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette afsnit.

6. For at fremme denne Traktats mål og under hensyn til 1998-fristen i forbindelse med artikel 12 i Bruxelles-Traktaten kan nærværende artikels bestemmelser revideres som fastsat i artikel N, stk. 2, på grundlag af en rapport, som Rådet skal forelægge Det Europæiske Råd i 1996, og som skal omfatte en evaluering af de fremskridt og erfaringer, der er gjort indtil da.

Artikel J.5

1. Formandskabet repræsenterer Unionen i anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2. Formandskabet har ansvaret for iværksættelsen af fælles foranstaltninger; i denne forbindelse udtrykker det i princippet Unionens holdning i internationale organisationer og på internationale konferencer.

3. I de i stk. 1 og 2 nævnte opgaver bistås formandskabet eventuelt af den Medlemsstat, der varetog det forudgående formandskab, og af den Medlemsstat, der skal varetage det efterfølgende formandskab. Kommissionen deltager fuldt ud i disse opgaver.

4. De Medlemsstater, der er repræsenteret i internationale organisationer eller på internationale konferencer, hvor ikke alle Medlemsstaterne er repræsenteret, skal holde disse underrettet om alle spørgsmål af fælles interesse, jf. dog artikel J.2, stk. 3, og artikel J.3, nr. 4).

De Medlemsstater, der også er medlemmer af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, rådfører sig med hinanden og holder de øvrige Medlemsstater fuldt ud underrettet. De Medlemsstater, der er faste medlemmer af Sikkerhedsrådet, forsvarer i udøvelsen af deres funktion Unionens holdninger og interesser, uden at dette dog berører det ansvar, der påhviler dem i medfør af De Forenede Nationers Pagt.

Artikel J.6

Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære missioner og Kommissionens delegationer i tredjelande og på internationale konferencer samt deres repræsentationer ved internationale organisationer samarbejder for at sikre, at de fælles holdninger og fælles aktioner, som Rådet har vedtaget, overholdes og iværksættes.

De intensiverer deres samarbejde ved at udveksle oplysninger, foretage fælles vurderinger og bidrage til iværksættelsen af bestemmelserne i artikel 8 C i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel J.7

Formandskabet skal høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om udviklingen i Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål eller rette henstillinger til Rådet. Det drøfter en gang om året de fremskridt, der er gjort med iværksættelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.8

1. Det Europæiske Råd fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2. Rådet træffer de nødvendige afgørelser for fastlæggelse og iværksættelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på grundlag af de overordnede retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlægger. Det påser, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv.

Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, undtagen i procedurespørgsmål og i det tilfælde, der er omhandlet i artikel J.3, nr. 2).

3. Enhver Medlemsstat eller Kommissionen kan forelægge Rådet alle spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og fremsætte forslag for Rådet.

4. I tilfælde hvor der hurtigt skal træffes en afgørelse, indkalder formandskabet enten på egen foranledning eller på anmodning af Kommissionen eller en Medlemsstat inden for 48 timer eller, hvor en afgørelse er uopsættelig, inden for en endnu kortere frist til en ekstraordinær samling i Rådet.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 151 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab følger en politisk komité sammensat af de politiske direktører den internationale situation på de områder, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og bidrager til at fastlægge politikken ved at afgive udtalelser til Rådet på dets foranledning eller på eget initiativ. Komitéen følger ligeledes iværksættelsen af den vedtagne politik med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser.

Artikel J.9

Kommissionen deltager fuldt ud i arbejdet vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.10

Ved en eventuel revision af bestemmelserne om sikkerhed i overensstemmelse med artikel J.4 skal den konference, der sammenkaldes med henblik herpå, ligeledes undersøge, om der bør foretages andre ændringer i bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.11

1. Bestemmelserne i artikel 137, 138, 139-142, 146, 147, 150-153, 157-163 og 217 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

2. Institutionernes administrationsudgifter i forbindelse med bestemmelserne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

Rådet kan også

— enten beslutte med enstemmighed, at aktionsudgifterne til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget; i så fald finder budgetproceduren i henhold til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse;

— eller fastslå, at sådanne udgifter skal afholdes af Medlemsstaterne, eventuelt efter en nærmere fastsat fordelingsnøgle.

AFSNIT VI

BESTEMMELSER OM SAMARBEJDE OM RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Artikel K

Samarbejdet om retlige og indre anliggender undergives nedenstående bestemmelser.

Artikel K.1

Med henblik på virkeliggørelsen af Unionens målsætninger, navnlig den frie bevægelighed for personer, og uden at det i øvrigt berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser, betragter Medlemsstaterne følgende områder som spørgsmål af fælles interesse:

- 1) Asylpolitikken;
- 2) Regler for personers passage af Medlemsstaternes ydre grænser og udøvelse af kontrol heraf;
- 3) Indvandringspolitikken og politikken over for tredjelandstatsborgere for så vidt angår:
 - a) betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse i og færden på Medlemsstaternes område;
 - b) betingelserne for tredjelandstatsborgeres ophold på Medlemsstaternes område, herunder betingelserne for familiesammenføringer og adgang til beskæftigelse;
 - c) bekæmpelse af tredjelandstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovlige ophold og udførelse af arbejde på Medlemsstaternes område;
- 4) Bekæmpelse af narkotikamisbrug i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9;
- 5) Bekæmpelse af svig på internationalt plan i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9;
- 6) Civilretligt samarbejde;
- 7) Strafferetligt samarbejde;
- 8) Toldsamarbejde;
- 9) Politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet, herunder om nødvendigt visse aspekter af todsamar-

bejde, i forbindelse med tilrettelæggelse på unionsplan af et system for udveksling af oplysninger inden for en europæisk politienhed (Europol).

Artikel K.2

1. De i artikel K.1 nævnte spørgsmål skal behandles under overholdelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder undertegnet i Rom den 4. november 1950 og konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951, ligesom den beskyttelse, som Medlemsstaterne yder personer, der er ofre for politisk forfølgelse, skal holdes for øje.

2. Dette traktatafsnit er ikke til hinder for, at Medlemsstaterne kan udøve de beføjelser, som påhviler dem med hensyn til opretholdelse af den offentlige orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Artikel K.3

1. På de i artikel K.1 omhandlede områder underretter og konsulterer Medlemsstaterne hinanden i Rådet for at samordne deres optræden. De etablerer med henblik herpå et samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres respektive administrationer.

2. Rådet kan

- på initiativ af en Medlemsstat eller af Kommissionen for så vidt angår artikel K 1, nr. 1-6, og
- på initiativ af en Medlemsstat for så vidt angår artikel K.1, nr. 7, 8 og 9,
 - a) fastlægge fælles holdninger samt i den form og efter den fremgangsmåde, der måtte være hensigtsmæssig, fremme alle former for samarbejde, som tjener til opfyldelse af Unionens målsætninger;
 - b) vedtage fælles aktioner, såfremt Unionens målsætninger som følge af den påtænkte aktions omfang eller virkninger bedre kan opfyldes i fællesskab end af Medlemsstaterne hver for sig; det kan beslutte, at gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med en fælles aktion skal vedtages med kvalificeret flertal;
 - c) med forbehold af bestemmelserne i artikel 220 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab udarbejde konventioner, som det anbefaler, at Medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Medmindre andet er fastsat i sådanne konventioner, vedtages gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med disse af Rådet med et flertal på to tredjedele af De Høje Kontraherende Parter.

Det kan i sådanne konventioner bestemmes, at Domstolen efter de nærmere regler, som er fastsat deri, har kompetence til at fortolke konventionernes bestemmelser og til at træffe afgørelse om tvister vedrørende deres anvendelse.

Artikel K.4

1. Der nedsættes et koordinationsudvalg bestående af højstående embedsmænd. Udvalget har ud over sin koordinerende funktion til opgave:

- at afgive udtalelser til Rådet, enten på dettes opfordring eller på eget initiativ,
- med forbehold af artikel 151 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel K.1, og tillige, i overensstemmelse med artikel 100 D i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, på de områder, der er nævnt i artikel 100 C i nævnte Traktat.

2. Kommissionen deltager fuldt ud i arbejdet på de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

3. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed undtagen i procedurspørgsmål eller i de tilfælde, hvor en anden afstemningsregel er udtrykkeligt fastsat i artikel K.3.

Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer vægt som anført i artikel 148, stk. 2, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelse træffes med mindst fireoghalvtreds stemmer afgivet af mindst otte medlemmer, der stemmer for.

Artikel K.5

Medlemsstaterne udtaler sig i internationale organisationer og under internationale konferencer, som de deltager i, i overensstemmelse med de fælles holdninger, der fastlægges i medfør af bestemmelserne i dette traktatafsnit.

Artikel K.6

Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om det arbejde, der finder sted vedrørende områder, som henhører under dette traktatafsnit.

Formandskabet skal høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter af det arbejde, der foretages på de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit, og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål og rette henstillinger til Rådet. Det har hvert år en drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

Artikel K.7

Bestemmelserne i dette traktatafsnit er ikke til hinder for, at der etableres eller udvikles et snævrere samarbejde mellem to eller flere Medlemsstater, for så vidt dette samarbejde hverken er i modstrid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

Artikel K.8

1. Bestemmelserne i artikel 137, 138-142, 146, 147, 150-153, 157-163 og 217 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

2. De administrationsudgifter, som bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit, medfører for institutionerne, afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

Rådet kan også

- enten beslutte med enstemmighed, at aktionsudgifter til iværksættelsen af de pågældende bestemmelser afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget; i så fald finder budgetproceduren i henhold til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse;
- eller fastslå, at sådanne udgifter afholdes af Medlemsstaterne, eventuelt efter en nærmere fastsat fordelingsnøgle.

Artikel K.9

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på initiativ af Kommissionen eller en Medlemsstat, kan beslutte, at artikel 100 C i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal finde anvendelse på aktioner, der henhører under områder, som er nævnt i artikel K.1, nr. 1-6, og samtidig bestemme, hvilke afstemningsregler der skal gælde herfor. Det henstiller til Medlemsstaterne, at de vedtager en sådan beslutning i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

AFSNIT VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel L

De bestemmelser i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der vedrører EF-Domstolens kompetence samt udøvelsen af denne kompetence, finder kun anvendelse på følgende bestemmelser i denne Traktat:

- a) bestemmelserne om ændring af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab;
- b) artikel K.3, stk. 2, litra c), tredje afsnit;
- c) artikel L-S.

Artikel M

Med forbehold af bestemmelserne om ændring af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab samt nærværende afsluttende bestemmelser er der intet i nærværende Traktat, der berører Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere Traktater og akter om ændring eller supplering disse.

Artikel N

1. Enhver Medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af de Traktater, som Unionen bygger på.

Hvis Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og i givet fald af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelse af en konference mellem repræsentanterne for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for i fællesskab at fastlægge de ændringer, der skal foretages i nævnte Traktater. Hvis det drejer sig om institutionelle ændringer på det monetære område, skal Rådet for Den Europæiske Centralbank også høres.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Der indkaldes til en konference mellem repræsentanterne for Medlemsstaternes regeringer i 1996 med henblik på at gennemgå de bestemmelser i denne

Traktat, for hvilke der er fastsat bestemmelse om revision, i overensstemmelse med målene i artikel A og B.

Artikel O

Enhver europæisk stat kan ansøge om at blive medlem af Unionen. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.

Vilkårene for optagelsen og sådanne tilpasninger af de til grund for Unionen liggende Traktater, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem Medlemsstaterne og den ansøgende stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel P

1. Artikel 2-7 og artikel 10-19 i Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, undertegnet i Bruxelles den 8. april 1965, ophæves.

2. Artikel 2, artikel 3, stk. 2, og afsnit III i Den Europæiske Fælles Akt, undertegnet i Luxembourg den 17. februar 1986 og i Haag den 28. februar 1986, ophæves.

Artikel Q

Denne Traktat er indgået for ubegrænset tid.

Artikel R

1. Denne Traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.

2. Denne Traktat træder i kraft den 1. januar 1993, forudsat at samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret eller, hvis dette ikke er tilfældet, den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Artikel S

Denne Traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

Εἰς πίστωση των ανωτέρω, οἱ υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Tratado.

Hecho en Maastricht, el siete de febrero de mil novecientos noventa y dos.

Udfærdiget i Maastricht, den syvende februar nitten hundrede og tooghalvfems.

Geschehen zu Maastricht am siebten Februar neunzehnhundertzweiundneunzig.

Έγινε στο Μάαστριχτ, στις επτά Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

Done at Maastricht on the seventh day of February in the year one thousand nine hundred and ninety-two.

Fait à Maastricht, le sept février mil neuf cent quatre-vingt-douze.

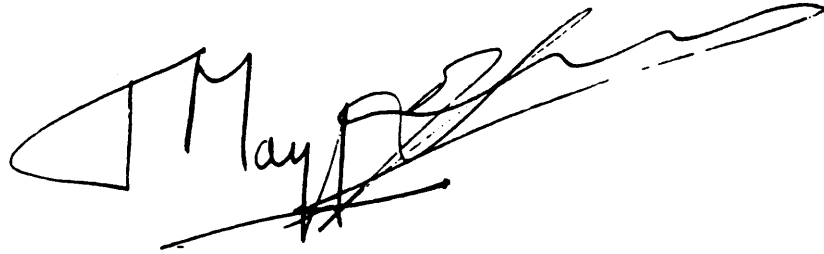
Arna dhéanamh i Maastricht, an seachtú lá d'Fheabhra, míle naoi gcéad nócha a dó.

Fatto a Maastricht, addì sette febbraio millenovecentonovantadue.

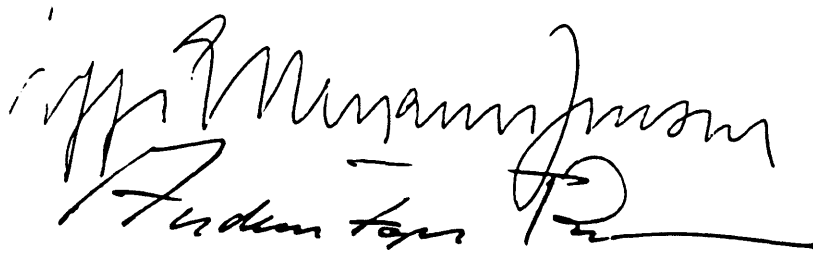
Gedaan te Maastricht, de zevende februari negentienhonderd twee-en-negentig.

Feito em Maastricht, em sete de Fevereiro de mil novecentos e noventa e dois.

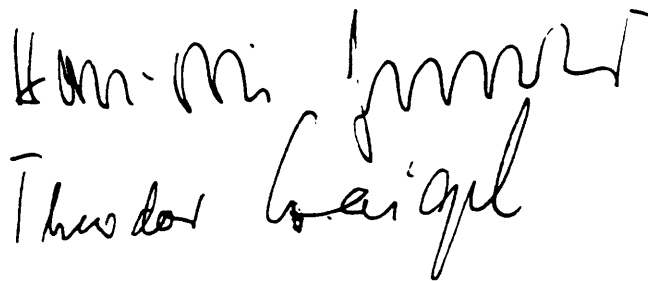
Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. May' followed by a stylized flourish.

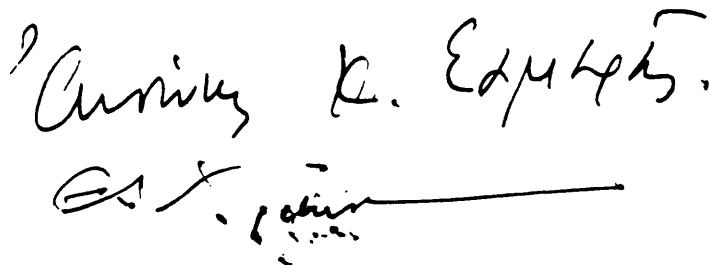
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Margrethe II' followed by a flourish.

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Theodor Heuss'.

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Constantinos K. Karamanlis'.

Por Su Majestad el Rey de España

En nombre
F. Adriaens

Pour le Président de la République française

Roland Dumas
A. Buisson

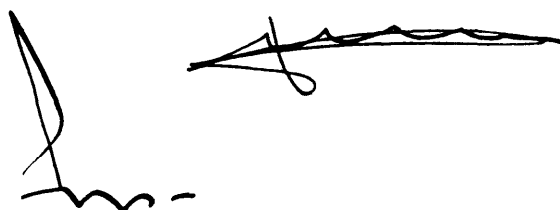
Thar ceann Uachtarán na hEireann
For the President of Ireland

Bertie Ahern
Gerrit Hollins

Per il Presidente della Repubblica italiana

Lia De Michelis
Luigi Carli

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Wim Kok
W. Kok

Pelo Presidente da República Portuguesa

António Guterres
António Guterres

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas Hurd

Nis Ande

PROTOKOLLER**PROTOKOL****om ejendomserhvervelse i Danmark**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at finde en løsning på visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Uanset bestemmelserne i Traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.

PROTOKOL**ad artikel 119 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Med henblik på anvendelsen af Traktatens artikel 119 skal ydelser i medfør af en erhvervstilknyttet social sikringsordning ikke anses for løn, hvis og i det omfang de kan henføres til beskæftigelsesperioder, der ligger forud for den 17. maj 1990, undtagen for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato har anlagt søgsmål eller indbragt en dertil svarende klage i overensstemmelse med den relevante nationale ret.

PROTOKOL**om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er omhandlet i artikel 4 A i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

KAPITEL I

ETABLERINGEN AF ESCB

*Artikel 1***Det Europæiske System af Centralbanker**

1.1. Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og Den Europæiske Centralbank (ECB), oprettes i henhold til Traktatens artikel 4 A; de udøver deres funktioner og deres virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne statut.

1.2. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 1, består ESCB af ECB og af Medlemsstaternes centralbanker (de nationale centralbanker), idet Institut monétaire luxembourgeois er Luxembourgs centralbank.

KAPITEL II

ESCB's MÅL OG OPGAVER

*Artikel 2***Mål**

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 1, er hovedmålet for ESCB at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål, som fastsat i Traktatens artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i Traktatens artikel 3 A.

*Artikel 3***Opgaver**

3.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 2, er de grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB:

- at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik;
- at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktatens artikel 109;
- at besidde og forvalte Medlemsstaternes officielle valutareserver;
- at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3.2. I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 3, berører artikel 3.1, tredje led, ikke Medlemsstaternes

regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

3.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 5, bidrager ESCB til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutterne og det finansielle systems stabilitet.

*Artikel 4***Rådgivende funktioner**

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 4,

a) skal ECB høres

- om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder;
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42;

b) ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

*Artikel 5***Indsamling af statistisk information**

5.1. ECB skal med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre ESCB's opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. ECB skal samarbejde om disse spørgsmål med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetente myndigheder i Medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer.

5.2. De nationale centralbanker skal i videst muligt omfang udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.

5.3. ECB skal bidrage til harmoniseringen, når denne er nødvendig, af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dens kompetenceområder.

5.4. Rådet fastsætter i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 42, hvilke fysiske og juridiske personer, der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse.

*Artikel 6***Internationalt samarbejde**

6.1. I spørgsmål om internationalt samarbejde, som vedrører ESCB's opgaver, afgør ECB, hvordan ESCB skal repræsenteres.

6.2. ECB og — med dennes godkendelse — de nationale centralbanker kan deltage i internationale monetære institutioner.

6.3. Bestemmelserne i artikel 6.1 og 6.2 berører ikke bestemmelserne i Traktatens artikel 109, stk. 4.

KAPITEL III

ESCB's ORGANISATION*Artikel 7***Uafhængighed**

I overensstemmelse med Traktatens artikel 107 må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttede organer under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som denne Traktat og denne statut pålægger dem, søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra nogen regering i en Medlemsstat eller fra noget andet organ. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's og de nationale centralbankers besluttede organer udfører deres opgaver.

*Artikel 8***Generelt princip**

ESCB skal styres af ECB's besluttede organer.

*Artikel 9***Den Europæiske Centralbank**

9.1. ECB, som i overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 2, har status som juridisk person, nyder i hver Medlemsstat den mest vidtgående rets- og handlevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer; ECB kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsure samt optræde som part i retssager.

9.2. ECB skal sikre, at de opgaver, som er overdraget ESCB i medfør af Traktatens artikel 105, stk. 2, 3 og 5, bliver udført, enten ved ECB's egne aktiviteter i henhold til nærværende statut eller af de nationale centralbanker i henhold til artikel 12.1 og 14.

9.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 3, er ECB's besluttede organer Styrelsesrådet og Direktionen.

*Artikel 10***Styrelsesrådet**

10.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 1, består Styrelsesrådet af medlemmerne af Direktionen og cheferne for de nationale centralbanker.

10.2. Medlemmerne af Styrelsesrådet skal være personligt til stede for at have stemmeret, jf. dog artikel 10.3. Som en undtagelse fra denne regel kan den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden fastsætte, at Styrelsesrådets medlemmer kan afgive deres stemme ved anvendelse af telekonferencer. I denne forretningsorden skal det endvidere fastsættes, at et medlem af Styrelsesrådet, som er forhindret i at stemme i en længere periode, kan udpege en stedfortræder som medlem af Styrelsesrådet.

Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme, jf. dog artikel 10.3 og 11.3. Hvis ikke andet er fastsat i nærværende statut, træffer Styrelsesrådet afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Styrelsesrådet er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af medlemmerne er til stede. Hvis Styrelsesrådet ikke er beslutningsdygtigt, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes afgørelse uden hensyn til reglen om beslutningsdygtighed.

10.3. Ved beslutninger, der træffes i henhold til artikel 28, 29, 30, 32, 33 og 51, skal Styrelsesrådets medlemmers stemmer vægtes i overensstemmelse med de nationale centralbankers andel af ECB's indskudte kapital. Direktionsmedlemmernes stemmewægt er nul. En afgørelse anses for at være vedtaget med kvalificeret flertal, hvis dette flertal udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele. Hvis en centralbankchef er forhindret i at være til stede, kan denne udpege en stedfortræder, der afgiver den vægtede stemme.

10.4. Møderne er fortrolige. Styrelsesrådet kan beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.5. Styrelsesrådet mødes mindst 10 gange om året.

*Artikel 11***Direktionen**

11.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra a), består Direktionen af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

Medlemmerne skal udføre deres hverv på fuld tid. Intet medlem må, medmindre Styrelsesrådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

11.2. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra b), udnævnes formanden, næstformanden samt de øvrige medlemmer af Direktionen blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Direktionen.

11.3. Ansættelsesvilkårene for Direktionens medlemmer, især deres aflønning, pensioner og andre sociale ydelser, aftales i kontrakter med ECB og fastsættes af Styrelsesrådet efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udnævnt af Styrelsesrådet og tre medlemmer udnævnt af Rådet. Direktionens medlemmer har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

11.4. Hvis et direktionsmedlem ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af medlemmets pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige medlemmet efter indstilling fra Styrelsesrådet eller Direktionen.

11.5. Alle personligt tilstedeværende direktionsmedlemmer har ret til at stemme og har til det formål én stemme. Hvis ikke andet er fastsat, træffer Direktionen afgørelse med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. De nærmere bestemmelser for afstemning fastlægges i den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden.

11.6. Direktionen er ansvarlig for ECB's løbende forretninger.

11.7. Hvis en stilling som medlem af Direktionen bliver ledig, skal der udnævnes et nyt medlem efter bestemmelserne i artikel 11.2.

Artikel 12

De besluttende organers ansvarsområder

12.1. Styrelsesrådet fastsætter de retningslinjer og træffer de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB i henhold til Traktaten og denne statut. Styrelsesrådet udformer Fællesskabets monetære politik, herunder — når det er hensigtsmæssigt — beslutninger om mellemliggende pengepolitiske målsætninger, om officielle rentesatser og om forsy-

ningen med reserver i ESCB, og fastsætter de nødvendige retningslinjer for beslutningernes gennemførelse.

Direktionen skal gennemføre den monetære politik i overensstemmelse med de retningslinjer og beslutninger, der er vedtaget af Styrelsesrådet. I den forbindelse skal Direktionen give de nationale centralbanker de nødvendige instrukser. Endvidere kan Direktionen få delegeret visse beføjelser ved beslutning truffet af Styrelsesrådet.

I det omfang, det skønnes muligt og hensigtsmæssigt, og med forbehold af bestemmelserne i denne artikel, anvender ECB de nationale centralbanker til at udføre transaktioner, der henhører under ESCB's opgaver.

12.2. Direktionen er ansvarlig for forberedelsen af møderne i Styrelsesrådet.

12.3. Styrelsesrådet vedtager en forretningsorden, som fastlægger den interne organisation af ECB og dens besluttende organer.

12.4. De rådgivende funktioner, som er anført i artikel 4, skal udføres af Styrelsesrådet.

12.5. Styrelsesrådet skal træffe de beslutninger, der er anført i artikel 6.

Artikel 13

Formanden

13.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden, leder møderne i ECB's Styrelsesråd og Direktion.

13.2. Med forbehold af artikel 39 repræsenterer formanden eller en af denne udpeget person ECB i forhold til omverdenen.

Artikel 14

De nationale centralbanker

14.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 108 sikrer hver Medlemsstat senest på datoen for ESCB's oprettelse, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelige med Traktaten og denne statut.

14.2. Statutterne for de nationale centralbanker skal især tilsiikre, at embedsperioden for en chef for en national centralbank er mindst 5 år.

En centralbankchef kan kun afskediges, hvis vedkommende ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af dennes pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse. En beslutning om afskedigelse kan af den pågældende

centralbankchef eller af Styrelsesrådet indbringes for Domstolen under påberåbelse af, at Traktaten eller en gennemførelsesretsakt hertil er overtrådt. Sagen skal anlægges inden to måneder fra offentliggørelsen af nævnte beslutning, eller dens meddelelse til klageren, eller i mangel heraf fra den dato, på hvilken klageren blev bekendt med beslutningen.

14.3. De nationale centralbanker udgør en integrerende del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser. Styrelsesrådet træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retningslinjer og instrukser fra ECB efterleves, og det kan forlange, at alle nødvendige oplysninger stilles til rådighed for det.

14.4. De nationale centralbanker kan udføre funktioner, som ikke er nævnt i nærværende statut, medmindre Styrelsesrådet med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutter, at disse funktioner strider mod ESCB's mål og opgaver. Sådanne funktioner udføres på de nationale centralbankers eget ansvar og for deres egen regning og risiko og betragtes ikke som en del af ESCB's funktioner.

Artikel 15

Pligt til at aflægge beretninger

15.1. ECB skal mindst hvert kvartal udarbejde og offentliggøre beretninger om ESCB's aktiviteter.

15.2. En konsolideret oversigt over ESCB's finansielle stilling skal offentliggøres hver uge.

15.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 B, stk. 3, skal ECB fremsende en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

15.4. De i denne artikel nævnte beretninger og oversigter stilles vederlagsfrit til rådighed for interesserede.

Artikel 16

Pengesedler

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105 A, stk. 1, har Styrelsesrådet eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

ECB skal så vidt muligt overholde eksisterende praksis for udstedelse og udformning af pengesedler.

KAPITEL IV

ESCB's MONETÆRE FUNKTIONER OG TRANSAKTIONER

Artikel 17

Konti i ECB og de nationale centralbanker

Til gennemførelse af deres transaktioner kan ECB og de nationale centralbanker åbne konti for kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre markedsdeltagere og kan modtage aktiver, herunder indskrevne værdipapirer, som sikkerhed.

Artikel 18

Markedsoperationer og långivning

18.1. For at opfylde ESCB's mål og udføre sine opgaver kan ECB og de nationale centralbanker:

- deltage i de finansielle markeder dels ved at købe og sælge fordringer og pengemarkedsinstrumenter (til omgående levering eller på termin), dels ved genkøbsforretninger og dels ved långivning og låntagning i sådanne fordringer og instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i fællesskabsvalutaer, i tredjelands valutaer eller i ædelmetaller;
- udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed.

18.2. ECB fastlægger generelle principper for markedsoperationer og långivning, der udføres af ECB eller af de nationale centralbanker, herunder for offentliggørelse af de betingelser, hvorunder de er rede til at indgå i sådanne transaktioner.

Artikel 19

Mindstereserver

19.1. ECB kan kræve, at kreditinstitutter, der er etableret i Medlemsstaterne, holder mindstereserver på konti hos ECB og de nationale centralbanker for at opfylde målene for den monetære politik, jf. dog artikel 2. Reglerne om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver kan udfærdiges af Styrelsesrådet. I tilfælde af manglende overholdelse af reservekravene er ECB berettiget til at pålægge strafrente og andre sanktioner med tilsvarende virkning.

19.2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42 fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor samt passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse.

*Artikel 20***Andre instrumenter til monetær kontrol**

Styrelsesrådet kan med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutte at anvende andre metoder til monetær kontrol, som det finder hensigtsmæssige under hensyn til artikel 2.

Rådet skal efter fremgangsmåden i artikel 42 fastlægge sådanne metoders omfang, hvis de indebærer forpligtelser for tredjemand.

*Artikel 21***Transaktioner med offentlige myndigheder**

21.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 104 er det ECB og de nationale centralbanker forbudt at give fællesskabsinstitutioner og -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

21.2. ECB og de nationale centralbanker kan optræde som fiskal agent for de i artikel 21.1 omhandlede institutioner, organer mv.

21.3. Bestemmelserne i denne artikel omfatter ikke offentligt ejede kreditinstitutter, der i forbindelse med forsyning med reserver fra centralbanker skal have samme behandling fra de nationale centralbankers og ECB's side som private kreditinstitutter.

*Artikel 22***Clearing- og betalingssystemer**

Med henblik på at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer inden for Fællesskabet og over for tredjelande kan ECB og de nationale centralbanker tilbyde faciliteter, og ECB kan udstede forordninger.

*Artikel 23***Eksterne transaktioner**

ECB og de nationale centralbanker kan:

- etablere relationer med centralbanker og finansielle institutioner i andre lande og, hvis det er hensigtsmæssigt, med internationale organisationer;
- erhverve og sælge enhver form for valutaaktiver og ædelmetaller til omgående levering eller på termin; begrebet »valutaaktiv« omfatter værdipapirer og alle

andre aktiver i hvilken som helst form, der lyder på regningsenheder eller ethvert lands valuta;

- besidde og forvalte de i denne artikel nævnte aktiver;
- udføre alle slags bankforretninger med tredjelande og internationale organisationer, herunder låntagning og långivning.

*Artikel 24***Andre transaktioner**

Ud over de transaktioner, der følger af systemets opgaver, kan ECB og de nationale centralbanker foretage transaktioner vedrørende deres administration eller deres personale.

KAPITEL V

TILSYNSVIRKSOMHED

*Artikel 25***Tilsynsvirksomhed**

25.1. ECB kan rådgive og blive konsulteret af Rådet, Kommissionen og Medlemsstaternes kompetente myndigheder angående anvendelsesområdet for og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system.

25.2. I overensstemmelse med en afgørelse truffet af Rådet i henhold til Traktatens artikel 105, stk. 6, kan ECB udføre specifikke opgaver vedrørende politikker med hensyn til tilsynet med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringselskaber.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER FOR ESCB

*Artikel 26***Regnskab**

26.1. Regnskabsåret for ECB og de nationale centralbanker begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

26.2. ECB's årsregnskab skal udfærdiges af Direktionen efter principper fastlagt af Styrelsesrådet. Regnskabet skal godkendes af Styrelsesrådet og derefter offentliggøres.

26.3. Direktionen skal til analytiske og operationelle formål udfærdige en konsolideret balance for ESCB, som skal omfatte de af de nationale centralbankers aktiver og passiver, som hører ind under ESCB.

26.4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel fastsætter Styrelsesrådet de nødvendige regler for en standardisering af bogføringen og af beretningerne om de transaktioner, der er foretaget af de nationale centralbanker.

Artikel 27

Revision

27.1. ECB's og de nationale centralbankers regnskaber revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af Styrelsesrådet og godkendes af Rådet. Revisorerne skal have fri adgang til alle ECB's og de nationale centralbankers bøger og konti og skal have adgang til al information om disses transaktioner.

27.2. Traktatens artikel 188 C gælder kun for efterprøving af, hvor effektiv ECB's forvaltning er i operationel henseende.

Artikel 28

ECB's kapital

28.1. ECB's kapital, som bliver operationel, når ECB indleder sit virke, skal udgøre 5 000 mio. ECU. Kapitalen kan udvides med de beløb, som Styrelsesrådet beslutter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal inden for de grænser og under de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

28.2. De nationale centralbanker er de eneste indskydere og ejere af ECB's kapital. Kapitalindskuddet bestemmes efter den fordelingsnøgle, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 29.

28.3. Styrelsesrådet fastsætter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal, i hvilket omfang og i hvilken form kapitalen skal indbetales.

28.4. Med forbehold af artikel 28.5 kan de nationale centralbankers kapitalandele i ECB ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

28.5. Såfremt den fordelingsnøgle, som der henvises til i artikel 29, ændres, omfordeler de nationale centralbanker deres kapitalandele imellem sig i nødvendigt omfang for at sikre, at fordelingen af kapitalandelene svarer til den ændrede fordelingsnøgle. Styrelsesrådet fastlægger de nærmere vilkår for sådanne omfordelinger.

Artikel 29

Fordelingsnøgle for kapitalindskud

29.1. Når ESCB og ECB er blevet oprettet i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 L, stk. 1, i denne Traktat, fastsættes fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Der tildeles hver national centralbank en vægt i denne fordelingsnøgle, der er lig med summen af:

— 50 % af den pågældende Medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning det næstsidste år forud for ESCB's oprettelse;

— 50 % af den pågældende Medlemsstats andel af Fællesskabets bruttonationalprodukt i markedspriser, som opgjort de seneste fem år forud for det næstsidste år før ESCB's oprettelse.

Procentdelene rundes op til det nærmeste multiplum af 0,05 procentpoint.

29.2. De statistiske data med henblik på anvendelsen af denne artikel tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

29.3. De vægte, der tildeles de nationale centralbanker, justeres hvert femte år efter ESCB's oprettelse i analogi med bestemmelserne i artikel 29.1. Den ændrede fordelingsnøgle får virkning den første dag i det følgende år.

29.4. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 30

Overførsel af valutareserveaktiver til ECB

30.1. Med forbehold af artikel 28 forsynes ECB af de nationale centralbanker med valutareserveaktiver, bortset fra Medlemsstaternes valutaer, ECU, IMF-reservestillinger og SDR, svarende til et beløb på op til 50 000 mio. ECU. Styrelsesrådet beslutter, hvor stor en del der skal indbetales til ECB efter dens oprettelse, og hvor store beløb der skal indbetales på senere tidspunkter. ECB skal have fuld ret til at besidde og forvalte de valutareserver, der overføres til den, og anvende dem til de formål, der er fastsat i denne statut.

30.2. Den enkelte nationale centralbanks bidrag fastsættes i forhold til dens andel i ECB's indskudte kapital.

30.3. ECB krediterer hver national centralbank med en fordring, der svarer til bidragets størrelse. Styrelsesrådet fastsætter pålydende og forrentning af disse fordringer.

30.4. ECB kan indkalde valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1 fastlagte grænse i overensstemmelse med artikel 30.2 inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

30.5. ECB kan besidde og forvalte IMF-reservestillinger og SDR samt sørge for sammenlægning af sådanne aktiver.

30.6. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

*Artikel 31***De nationale centralbankers valutareserveaktiver**

31.1. De nationale centralbanker har ret til at udføre transaktioner til opfyldelse af deres forpligtelser over for internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 23.

31.2. Alle andre transaktioner i valutareserveaktiver, som forbliver i de nationale centralbanker efter de overførsler, der er nævnt i artikel 30, samt Medlemsstaternes transaktioner med deres arbejdsbeholdninger i udenlandsk valutaer skal over en bestemt grænse, der skal fastsættes i medfør af artikel 31.3, godkendes af ECB for at sikre overensstemmelse med Fællesskabets valutakurspolitik og pengepolitik.

31.3. Styrelsesrådet skal udstede retningslinjer med henblik på at lette gennemførelsen af disse transaktioner.

*Artikel 32***Fordeling af de nationale centralbankers monetære indtægter**

32.1. De nationale centralbankers indtægter i forbindelse med deres udførelse af ESCB's pengepolitiske opgaver, i det følgende benævnt »de monetære indtægter«, fordeles ved udgangen af hvert regnskabsår i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

32.2. Med forbehold af artikel 32.3 er størrelsen af den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter identisk med den årlige indtægt, som den har af de aktiver, den besidder som modværdi for seddelomløbet samt for forpligtelserne i forbindelse med kreditinstitutternes indlån. Disse aktiver øremærkes af de nationale centralbanker i overensstemmelse med de retningslinjer, som Styrelsesrådet fastsætter.

32.3. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase finder, at de nationale centralbankers balancestruktur ikke giver mulighed for at anvende artikel 32.2, kan det med kvalificeret flertal beslutte, at de monetære indtægter uanset artikel 32.2 skal beregnes efter en anden metode i en periode, der højst må være på fem år.

32.4. Den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter reduceres med et beløb svarende til den pågældende centralbanks rentebetaling på forpligtelser i forbindelse med kreditinstitutternes indlån i overensstemmelse med artikel 19.

Styrelsesrådet kan beslutte at yde de nationale centralbanker en kompensation for deres udgifter i forbindelse med seddeludstedelse eller under exceptionelle omstændigheder for særlige tab i forbindelse med transaktioner som led i den monetære politik, der er udført for ESCB.

Kompensationen skal have en form, som Styrelsesrådet finder passende; sådanne beløb kan udlignes med de nationale centralbankers monetære indtægter.

32.5. Summen af de nationale centralbankers monetære indtægter fordeles mellem disse banker indbyrdes i forhold til deres indbetalte andele i ECB's kapital med forbehold af beslutninger, der måtte blive truffet af Styrelsesrådet i overensstemmelse med artikel 33.2.

32.6. Udligningen og betalingen af saldi hidrørende fra fordelingen af de monetære indtægter foretages af ECB i overensstemmelse med de retningslinjer, der fastsættes af Styrelsesrådet.

32.7. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

*Artikel 33***Fordeling af ECB's nettooverskud og -tab**

33.1. ECB's nettooverskud overføres på følgende måde:

- a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Styrelsesrådet, og som ikke må overstige 20 % af nettooverskuddet, overføres til den almindelige reservefond inden for en grænse på 100 % af kapitalen;
- b) det resterende nettooverskud fordeles til indehaverne af kapitalandele i ECB i forhold til deres andel i den indskudte kapital.

33.2. Hvis ECB lider et tab, kan dette udlignes af ECB's almindelige reservefond og om nødvendigt efter en beslutning truffet af Styrelsesrådet, af de monetære indtægter i det pågældende regnskabsår i forhold til og op til de beløb, der fordeles mellem de nationale centralbanker i overensstemmelse med artikel 32.5.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 34***Retsakter**

34.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 108 A skal ECB

- udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 42;
- vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter Traktaten og denne statut;

— rette henstillinger og afgive udtalelser.

34.2. En forordning er almen gyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder udmiddelbart i hver Medlemsstat. Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Traktatens artikel 190-192 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

34.3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 35

Domstolskontrol mv.

35.1. ECB's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i denne Traktat. ECB kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i Traktaten.

35.2. Tvister mellem ECB på den ene side og dens kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole, medmindre Domstolen er tillagt kompetence.

35.3. ECB er ansvarlig efter Traktatens artikel 215. De nationale centralbanker er ansvarlige efter deres respektive nationale lovgivning.

35.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af ECB eller en på ECB's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

35.5. ECB's afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen skal træffes af Styrelsesrådet.

35.6. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne statut. Hvis ECB finder, at en national centralbank har undladt at opfylde en af sine forpligtelser i henhold til denne statut, skal den fremsætte en begrundet udtalelse efter at have givet den nationale centralbank lejlighed til at fremsætte

sine bemærkninger. Retter den pågældende nationale centralbank sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af ECB, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 36

Personale

36.1. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af Direktionen ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte.

36.2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem ECB og dens ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 37

Hjemsted

Afgørelsen om ECB's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau.

Artikel 38

Tavshedspligt

38.1. Medlemmerne af de besluttende organer og ECB's og de nationale centralbankers ansatte er — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

38.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 39

Underskriftsberettigede

ECB tegnes over for tredjemand af formanden eller to direktionsmedlemmer eller to af ECB's ansatte, som af formanden er behørigt bemyndiget til at underskrive på ECB's vegne.

Artikel 40

Privilegier og immuniteter

ECB nyder på Medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

KAPITEL VIII

PROCEDURE FOR ÆNDRING AF STATUTTEN OG
SUPPLERENDE FORSKRIFTER

Artikel 41

Forenklet ændringsprocedure

41.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 5, kan artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i denne statut ændres af Rådet, der træffer afgørelse enten med kvalificeret flertal efter henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I begge tilfælde kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

41.2. En henstilling fra ECB i medfør af denne artikel kræver enstemmig beslutning truffet af Styrelsesrådet.

Artikel 42

Supplerende forskrifter

I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 6, skal Rådet straks efter beslutningen om datoen for overgangen til tredje fase med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller efter en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtage de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i denne statut.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG ANDRE
BESTEMMELSER FOR ESCB

Artikel 43

Almindelige bestemmelser

43.1. En dispensation som omhandlet i artikel 109 K, stk. 1, i denne Traktat indebærer, at følgende artikler i denne statut ikke påfører den berørte Medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 og 52.

43.2. Centralbankerne i Medlemsstater med dispensation som omhandlet i Traktatens artikel 109 K, stk. 1, bevarer deres beføjelser på den monetære politiks område i henhold til national lovgivning.

43.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 K, stk. 4, forstås ved »Medlemsstater« »Medlemsstater uden dispensation« i følgende artikler i denne statut: 3, 11.2, 19, 34.2 og 50.

43.4. Ved »nationale centralbanker« forstås »centralbanker i Medlemsstater uden dispensation« i følgende

artikler i denne statut: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 og 52.

43.5. Ved »indehavere af kapitalandele« forstås »centralbankerne i Medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 33.1.

43.6. Ved »ECB's indskudte kapital« forstås »ECB's kapital indskudt af centralbankerne i Medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 30.2.

Artikel 44

Overgangsopgaver for ECB

ECB overtager de af EMI's opgaver, der som følge af dispensationer for en eller flere Medlemsstater fortsat skal udføres i tredje fase.

ECB yder rådgivning i forbindelse med forberedelsen af ophævelsen af de dispensationer, der er fastsat i Traktatens artikel 109 K.

Artikel 45

ECB's Generelle Råd

45.1. Med forbehold af Traktatens artikel 106, stk. 3, nedsættes Det Generelle Råd som ECB's tredje beslutende organ.

45.2. Det Generelle Råd består af formanden og næstformanden for ECB samt af cheferne for de nationale centralbanker. De øvrige medlemmer af Direktionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

45.3. Det Generelle Råds ansvarsområder er anført i deres helhed i artikel 47 i denne statut.

Artikel 46

Forretningsorden for Det Generelle Råd

46.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden for ECB, leder møderne i ECB's Generelle Råd.

46.2. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

46.3. Formanden forbereder møderne i Det Generelle Råd.

46.4. Uanset artikel 12.3 fastsætter Det Generelle Råd selv sin forretningsorden.

46.5. Sekretariatet for Det Generelle Råd stilles til rådighed af ECB.

*Artikel 47***Det Generelle Råds ansvarsområder**

47.1. Det Generelle Råd skal

- udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 44;
- bidrage til de rådgivende funktioner, der er omhandlet i artikel 4 og 25.1.

47.2. Det Generelle Råd skal bidrage til:

- indsamlingen af statistisk information som omhandlet i artikel 5;
- ECB's beretninger som omhandlet i artikel 15;
- udarbejdelsen af de regler, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 26, som omhandlet i artikel 26.4;
- vedtagelsen af alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 29, som omhandlet i artikel 29.4;
- fastsættelsen af ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte, som omhandlet i artikel 36.

47.3. Det Generelle Råd skal bidrage til de nødvendige forberedelser med henblik på den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne for valutaerne i Medlemsstater med dispensation over for valutaerne eller den fælles valuta i de Medlemsstater, der ikke har dispensation, som omhandlet i Traktatens artikel 109 L, stk. 5.

47.4. Det Generelle Råd underrettes af formanden for ECB om Styrelsesrådets afgørelser.

*Artikel 48***Overgangsbestemmelser vedrørende ECB's kapital**

I medfør af artikel 29.1 skal hver enkelt af de nationale centralbanker tildeles en vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Uanset artikel 28.3 skal centralbankerne i Medlemsstater med dispensation ikke indbetale deres kapitalandele, medmindre Det Generelle Råd med et flertal, der udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele, beslutter, at der skal indbetales en minimumsprocentdel som bidrag til ECB's driftsudgifter.

*Artikel 49***Senere indbetaling af kapital, reserver og hensættelser i ECB**

49.1. En centralbank i en Medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, skal indbetale sin kapitalandel i ECB i

samme omfang som centralbankerne i andre Medlemsstater uden dispensation og overføre valutareserveaktiver til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1. Det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange ECU-værdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker.

49.2. Ud over den indbetaling, der skal foretages i medfør af artikel 49.1, skal den pågældende centralbank bidrage til ECB's reserver, til de hensættelser, der svarer til reserver, samt til det beløb, der stadig skal afsættes til reserver og hensættelser svarende til saldoen på resultatopgørelsen pr. 31. december i året forud for ophævelsen af dispensationen. Det beløb, der skal bidrages med, fastsættes ved at gange omfanget af reserverne, som defineret ovenfor og som fastslået på den godkendte balance for ECB, med forholdet mellem antallet af kapitalandele betalt af den pågældende centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige centralbanker.

*Artikel 50***Den første udnævnelse af medlemmerne af Direktionen**

Når Direktionen for ECB oprettes, udnævnes formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af Direktionen efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau efter indstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet for EMI. Formanden for Direktionen udnævnes for en periode på 8 år. Uanset artikel 11.2 udnævnes næstformanden for en periode på 4 år og de øvrige direktionsmedlemmer for embedsperioder på mellem 5 og 8 år. Mandaterne kan ikke fornyes. Antallet af direktionsmedlemmer kan være mindre end fastsat i artikel 11.1, men under ingen omstændigheder under fire.

*Artikel 51***Fravigelse af artikel 32**

51.1. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase med kvalificeret flertal beslutter, at anvendelsen af artikel 32 vil medføre væsentlige ændringer i de nationale centralbankers relative indkomstoppositioner, skal omfanget af den indtægt, der skal fordeles i medfør af artikel 32, nedsættes med en ensartet procentsats, der ikke må overstige 60% i det første regnskabsår efter indledningen af tredje fase, og som i hvert efterfølgende regnskabsår nedsættes med mindst 12 procentpoint.

51.2. Artikel 51.1 kan ikke finde anvendelse i mere end fem hele regnskabsår efter indledningen af tredje fase.

Artikel 52

Omveksling af pengesedler i fællesskabsvalutaer

Efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne træffer Styrelsesrådet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer

med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.

Artikel 53

Anvendelse af overgangsbestemmelserne

Såfremt og så længe der er Medlemsstater med dispensation, finder artikel 43-48 anvendelse.

PROTOKOL

om statuten for Det Europæiske Monetære Institut

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det Europæiske Monetære Institut,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Oprettelse og navn

1.1. Det Europæiske Monetære Institut (EMI) oprettes i medfør af Traktatens artikel 109 F; det udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne statut.

1.2. EMI's medlemmer er Medlemsstaternes centralbanker (de nationale centralbanker). I denne statut betragtes Institut monétaire luxembourgeois som Luxembourg's centralbank.

1.3. Ifølge Traktatens artikel 109 F opløses Centralbankchefkomitéen og Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde (EFMS). Alle EFMS's aktiver og passiver overføres automatisk til EMI.

Artikel 2

Mål

EMI bidrager til at skabe de betingelser, der er nødvendige for overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig ved

— at styrke samordningen af den monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;

— at foretage de nødvendige forberedelser til at oprette Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB)

samt til at føre en fælles monetær politik og indføre en fælles valuta i tredje fase;

— at overvåge ECUens udvikling.

Artikel 3

Generelle principper

3.1. EMI skal udføre de opgaver og funktioner, der pålægges det i denne Traktat og denne statut, dog således at de kompetente myndigheder er ansvarlige for den monetære politik, der føres i de respektive Medlemsstater.

3.2. EMI handler i overensstemmelse med de mål og principper, der er fastsat i artikel 2 i ESCB-statutten.

Artikel 4

Hovedopgaver

4.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 2, skal EMI

— styrke samarbejdet mellem de nationale centralbanker;

— styrke samordningen af Medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;

— overvåge funktionen af Det Europæiske Monetære System (EMS);

- afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører finansielle institutioners og markeders stabilitet;
- overtage EFMS's opgaver; det skal navnlig udføre de funktioner, der omhandles i artikel 6.1, 6.2 og 6.3;
- lette anvendelsen af ECUen og overvåge udviklingen af ECU-clearingsystemet, herunder om dette system fungerer smidigt;

EMI skal endvidere

- afholde regelmæssige konsultationer om udviklingen i de monetære politikker og anvendelsen af instrumenterne i den monetære politik;
- normalt høres af de nationale monetære myndigheder, inden de træffer beslutninger om udviklingen i den monetære politik inden for de fælles rammer for forudgående samordning.

4.2. Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de lovgivningsmæssige, organisatoriske og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. Rådet for EMI forelægger disse rammer for ECB til afgørelse på datoen for oprettelsen af ECB.

I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 3, skal EMI navnlig:

- forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre fælles monetær politik i den tredje fase;
- hvor det er nødvendigt, fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde;
- forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB;
- fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger;
- føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ECU-sedler.

Artikel 5

Rådgivende funktioner

5.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 4, kan Rådet for EMI afgive udtalelser og rette

henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver Medlemsstat indfører. EMI kan afgive udtalelser og rette henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, navnlig den måde, hvorpå EMS fungerer.

5.2. Rådet for EMI kan ligeledes rette henstillinger til Medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 6, skal EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, skal EMI høres af myndighederne i Medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforordning inden for dets kompetenceområde, navnlig for så vidt angår artikel 4.2.

5.4. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 5, kan EMI beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

Artikel 6

Operationelle og tekniske funktioner

6.1. EMI skal

- sørge for multilateralisering af positioner, der stammer fra interventioner foretaget af de nationale centralbanker i fællesskabsvalutaer, samt multilateralisering af afregninger inden for Fællesskabet;
- administrere den meget kortfristede finansieringsmekanisme, der er indført ved aftalen af 13. marts 1979 mellem centralbankerne i Medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om fastlæggelse af de operationelle procedurer for Det Europæiske Monetære System, i det følgende benævnt EMS-aftalen, samt den kortfristede monetære støttemekanisme, der er indført ved aftalen af 9. februar 1970, mellem centralbankerne i Medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, med senere ændringer;
- udøve de funktioner, der henvises til i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til Medlemsstaterne.

6.2. EMI kan modtage monetære reserver fra de nationale centralbanker og udstede ECUer til gengæld for sådanne aktiver med henblik på gennemførelsen af EMS-aftalen. Disse ECUer kan EMI og de nationale

centralbanker anvende til afregning og til transaktioner mellem disse centralbanker og EMI. EMI træffer de administrative foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette stykke.

6.3. EMI kan give tredjelandes monetære myndigheder og internationale monetære institutioner status af »andre indehavere« af ECUer og fastsætte de vilkår og betingelser, hvorpå andre indehavere kan erhverve, besidde og anvende sådanne ECUer.

6.4. EMI kan besidde og forvalte valutareserver som agent for og efter anmodning fra nationale centralbanker. Fortjeneste og tab i forbindelse med disse reserver er for regning af den nationale centralbank, der har indskudt reserverne. EMI udfører denne opgave på grundlag af bilaterale kontrakter i overensstemmelse med bestemmelserne i en afgørelse truffet af EMI. Disse regler skal sikre, at transaktioner med disse reserver ikke griber ind i en Medlemsstats kompetente monetære myndigheds penge- og valutakurspolitik og skal stemme overens med EMI's mål og den rette virkemåde af EMS's valutakursmekanisme.

Artikel 7

Andre opgaver

7.1. EMI tilstiller en gang årligt Rådet en beretning om udviklingen i forberedelserne til tredje fase. Disse beretninger skal indeholde en vurdering af de fremskridt, der er gjort i retning af konvergens i Fællesskabet, og navnlig omfatte tilpasningen af instrumenterne i den monetære politik og forberedelsen af de procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af en fælles monetær politik i tredje fase, samt de vedtægtsmæssige krav, som centralbankerne skal opfylde for at blive en integrerende del af ESCB.

7.2. I overensstemmelse med de rådsafgørelser, der er nævnt i Traktatens artikel 109 F, stk. 7, kan EMI udføre andre opgaver med henblik på forberedelse af tredje fase.

Artikel 8

Uafhængighed

Medlemmerne af Rådet for EMI, der er repræsentanter for deres institutioner, udfører deres aktiviteter på eget ansvar. Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og forpligtelser, som Traktaten og denne statut pålægger dem, må Rådet for EMI ikke søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer eller Medlemsstaternes regeringer. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og

ikke at søge at øve indflydelse på Rådet for EMI under dets udførelse af sine opgaver.

Artikel 9

Administration

9.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 1, ledes og forvaltes EMI af Rådet for EMI.

9.2. Rådet for EMI består af formanden og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand. Hvis en centralbankchef er forhindret i at deltage i et møde, kan han udpege en anden repræsentant for sin institution.

9.3. Formanden udnævnes for en periode på tre år efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Centralbankchefkomitéen eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner blandt centralbankcheferne en næstformand for en periode på tre år.

9.4. Formanden skal udføre sit hverv på fuld tid. Han må ikke, medmindre Rådet for EMI undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

9.5. Formanden

— forbereder og leder møderne i Rådet for EMI;

— forelægger EMI's synspunkt udadtil, jf. dog artikel 22;

— er ansvarlig for den daglige ledelse af EMI.

Hvis formanden er fraværende, udfører næstformanden hans opgaver.

9.6. Formandens ansættelsesvilkår, navnlig hans løn, pension og andre sociale sikringsordninger, aftales i en kontrakt med EMI og fastsættes af Rådet for EMI efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udpeget af Centralbankchefkomitéen eller, alt efter tilfældet, af Rådet for EMI samt tre medlemmer udpeget af Rådet. Formanden har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

9.7. Hvis formanden ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af sine pligter,

eller hvis han har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige ham efter indstilling fra Rådet for EMI.

9.8. EMI's forretningsorden vedtages af Rådet for EMI.

Artikel 10

Møder i Rådet for EMI og afstemningsregler

10.1. Rådet for EMI mødes mindst ti gange om året. Møderne er fortrolige. Rådet for EMI kan med enstemmighed beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.2. Hvert medlem af Rådet for EMI eller vedkommendes udpegede repræsentant har én stemme.

10.3. Hvis ikke andet er fastsat i denne statut, træffer Rådet for EMI afgørelse med simpelt flertal af medlemmerne.

10.4. Beslutninger, der træffes i medfør af artikel 4.2, 5.4, 6.2 og 6.3, kræver enstemmighed blandt medlemmerne af Rådet for EMI.

Vedtagelse af udtalelser og henstillinger efter artikel 5.1 og 5.2, afgørelser efter artikel 6.4, 16 og 23.6 samt retningslinjer efter artikel 15.3 kræver kvalificeret flertal på to tredjedele af medlemmerne af Rådet for EMI.

Artikel 11

Samarbejdet mellem institutionerne og pligt til at aflægge beretninger

11.1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Rådet for EMI uden stemmeret.

11.2. Formanden for EMI indbydes til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål, der vedrører EMI's mål og opgaver.

11.3. EMI udgiver på et tidspunkt, der fastsættes i forretningsordenen, en årsberetning om sine aktiviteter og de monetære og finansielle forhold i Fællesskabet. Årsberetningen skal sammen med EMI's årsregnskaber sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

Formanden for EMI kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

11.4. Beretninger, der offentliggøres af EMI, skal vederlagsfrit stilles til rådighed for interesserede.

Artikel 12

Valutaenhed

EMI's transaktioner udtrykkes i ECU.

Artikel 13

Hjemsted

Afgørelsen om EMI's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau.

Artikel 14

Juridisk status

EMI, der i overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 1, har status som juridisk person, nyder i hver Medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer. EMI kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre, samt optræde som part i retssager.

Artikel 15

Retsakter

15.1. Ved udførelse af sine opgaver skal EMI på de i denne statut fastsatte betingelser

— afgive udtalelser,

— rette henstillinger,

— fastlægge retningslinjer og vedtage beslutninger, der rettes til de nationale centralbanker.

15.2. EMI's udtalelser og henstillinger er ikke bindende.

15.3. Rådet for EMI kan fastlægge retningslinjer, der bestemmer metoderne for gennemførelse af de betingelser, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine funktioner i tredje fase. EMI-retningslinjer er ikke bindende; de skal forelægges ECB til vedtagelse.

15.4. En EMI-beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den er rettet til, jf. dog artikel 3.1. Traktatens artikel 190 og 191 anvendes på disse beslutninger.

*Artikel 16***Finansielle midler**

16.1. EMI skal have sine egne midler. Rådet for EMI fastlægger omfanget af EMI's midler med henblik på at sikre en indkomst, der skønnes nødvendig for at dække de administrationsomkostninger, der påløber i forbindelse med udøvelsen af EMI's opgaver og funktioner.

16.2. EMI's midler, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 16.1, tilvejebringes gennem bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 29.1 i ESCB-statutten, og indbetales ved oprettelsen af EMI. Kommissionen tilvejebringer med henblik herpå de statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelse af fordelingsnøglen, i overensstemmelse med bestemmelser vedtaget af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Centralbankchefkomitéen og det i Traktatens artikel 109 C nævnte udvalg.

16.3. Rådet for EMI beslutter, i hvilken form bidragene skal indbetales.

*Artikel 17***Årsregnskaber og revision**

17.1. Regnskabsåret for EMI begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

17.2. Rådet for EMI vedtager et årsbudget inden begyndelsen af hvert regnskabsår.

17.3. Årsregnskaberne udfærdiges efter principper fastlagt af Rådet for EMI. Årsregnskaberne skal godkendes af Rådet for EMI og derefter offentliggøres.

17.4. Årsregnskaberne revideres af uafhængige eksterne revisorer, der godkendes af Rådet for EMI. Revisorerne skal have fri adgang til alle bøger og konti hos EMI og til al information om dets transaktioner.

Bestemmelserne i Traktatens artikel 188 C gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv EMI's forvaltning er i operationel henseende.

17.5. EMI-overskud overføres i følgende rækkefølge:

- a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Rådet for EMI, overføres til EMI's almindelige reservefond;
- b) resterende overskud fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

17.6. Hvis EMI lider et tab, skal underskuddet udlignes af EMI's almindelige reservefond. Resterende underskud

skal dækkes af bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

*Artikel 18***Personale**

18.1. Rådet for EMI fastsætter ansættelsesvilkårene for EMI's ansatte.

18.2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem EMI og dets ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

*Artikel 19***Domstolskontrol mv.**

19.1. EMI's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, som er fastlagt i denne Traktat. EMI kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i Traktaten.

19.2. Tvister mellem EMI på den ene side og dets kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen.

19.3. EMI er ansvarlig efter Traktatens artikel 215.

19.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af EMI's eller i en på EMI's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

19.5. En EMI-afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen træffes af Rådet for EMI.

*Artikel 20***Tavshedspligt**

20.1. Medlemmerne af Rådet for EMI og EMI's ansatte er — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

20.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

*Artikel 21***Privilegier og immuniteter**

EMI nyder på Medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dets

opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 22

Underskriftsberettigede

EMI tegnes over for tredjemand af formanden eller næstformanden eller to af EMI's ansatte, som af formanden er blevet behørigt bemyndiget til at underskrive på EMI's vegne.

Artikel 23

Likvidation af EMI

23.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 L likvideres EMI ved etableringen af ECB. Alle EMI's aktiver og gældsposter overføres herved uden videre til ECB. Denne skal gennemføre likvidationen af EMI efter bestemmelserne i nærværende artikel. Likvidationen skal være afsluttet ved indledningen af tredje fase.

23.2. Mekanismen for udstedelse af ECU mod deponering af guld og US dollars, som er fastsat i artikel 17 i aftalen om EMS, afvikles inden førstedagen af tredje fase i overensstemmelse med artikel 20 i nævnte aftale.

23.3. Alle krav og forpligtelser, som hidrører fra den meget kortfristede finansieringsmekanisme og den kortfristede monetære støttemekanisme som omhandlet i artikel 6.1 nævnte aftaler, afvikles inden førstedagen af tredje fase.

23.4. Alle EMI's resterende aktiver afhændes, og alle EMI's resterende forpligtelser indfries.

23.5. Udbyttet af likvidationen, som er beskrevet i artikel 23.4, fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

23.6. Rådet for EMI kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 23.4 og 23.5.

23.7. Ved etableringen af ECB trækker EMI's formand sig tilbage.

PROTOKOL

om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som nævnt i artikel 104 C i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

De referenceværdier, der er nævnt i Traktatens artikel 104 C, stk. 2, er:

- 3% for den andel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser,
- 60% for den andel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser.

Artikel 2

I Traktatens artikel 104 C og i denne protokol forstås ved:

- offentlig: den samlede offentlige sektor, dvs. centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder samt

sociale sikringsordninger, med undtagelse af kommercielle transaktioner, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,

- underskud: nettolåntagning, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,
- investering: faste bruttoinvesteringer, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,
- gæld: den samlede bruttogæld til pålydende værdi, der er udestående ved årets afslutning, og som er konsolideret mellem og inden for sektorerne i den samlede offentlige sektor som defineret i første led.

Artikel 3

For at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud fungerer effektivt, er Medlems-

staternes regeringer i henhold til denne procedure ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor som defineret i artikel 2, første led. Medlemsstaterne sørger for, at nationale procedurer på budgetområdet sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser inden for dette område, som de følger af denne Traktat. Medlemsstaterne underretter straks og regelmæssigt

Kommissionen om deres forventede og faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld.

Artikel 4

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af denne protokol.

PROTOKOL

om konvergenskriterierne som nævnt i artikel 109 J i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at præcisere de konvergenskriterier, der er nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, og som skal vejlede Fællesskabet, når det træffer beslutning om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, første led, betyder, at en Medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 2

Kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, andet led, betyder, at Medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i Traktatens artikel 104 C, stk. 6, om, at den pågældende Medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.

Artikel 3

Kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, tredje led, betyder, at en Medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin

valutas bilaterale centalkurs over for en anden Medlemsstats valuta.

Artikel 4

Kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, fjerde led, betyder, at en Medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 5

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal bruges med henblik på anvendelsen af denne protokol.

Artikel 6

Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, EMI eller, alt efter tilfældet, ECB samt det udvalg, der er nævnt i Traktatens artikel 109 C, passende bestemmelser om detaljerne i forbindelse med konvergenskriterierne som nævnt i Traktatens artikel 109 J, som derefter skal træde i stedet for denne protokol.

PROTOKOL**om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Monetære Institut i henhold til artikel 40 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank og i henhold til artikel 21 i statuten for Det Europæiske Monetære Institut skal nyde de privilegier og immuniteter på Medlemsstaternes område, der er nødvendige for opfyldelsen af deres opgaver,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

I protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, tilføjes følgende bestemmelser:

»Artikel 23

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som for forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.«

PROTOKOL**vedrørende Danmark**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Bestemmelserne i artikel 14 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Fællesskabet.

PROTOKOL**vedrørende Portugal**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Portugal,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Portugal gives hermed tilladelse til at opretholde den facilitet, der er stillet til rådighed for de autonome regioner Azorerne og Madeira for at disse områder kan benytte sig af en rentefri kreditfacilitet i Banco de Portugal i henhold til de vilkår, der er fastsat i gældende portugisiske lovgivning.
2. Portugal forpligter sig til gøre sit yderste for at ophæve ovennævnte facilitet hurtigst muligt.

PROTOKOL

om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

erklærer karakteren af Fællesskabets bevægelse hen imod tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union irreversibel ved undertegnelsen af de nye traktatbestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Union.

Alle Medlemsstater skal derfor, uanset om de opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta eller ej, respektere viljen til, at Fællesskabet hurtigt indtræder i tredje fase; ingen Medlemsstat må derfor forhindre overgangen til tredje fase.

Hvis datoen for indledningen af tredje fase endnu ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, skal de berørte Medlemsstater, Fællesskabets institutioner og andre berørte organer gennemføre alt det forberedende arbejde i løbet af 1998 med henblik på at sætte Fællesskabet i stand til at indtræde uigenkaldeligt i tredje fase den 1. januar 1999 og at sætte ECB og ESCB i stand til at indlede deres fulde virke fra denne dato.

Denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

PROTOKOL

om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ANERKENDER, at Det Forenede Kongerige ikke er forpligtet eller bundet til at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, uden at dets regering og Parlament har truffet særskilt beslutning derom;

SOM TAGER TIL EFTERRETNING, at Det Forenede Kongeriges regering normalt finansierer sit lånebehov ved salg af gældsinstrumenter til den private sektor;

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Det Forenede Kongerige skal meddele Rådet, hvorvidt det agter at gå over til tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til Traktatens artikel 109 J, stk. 2.

Medmindre Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det agter at gå over til tredje fase, skal det ikke være forpligtet dertil.

Hvis der ikke er fastsat nogen dato for indledningen af tredje fase efter Traktatens artikel 109 J, stk. 3, kan Det Forenede Kongerige meddele, at det agter at gå over til tredje fase inden den 1. januar 1998.

2. Punkt 3-9 i denne protokol finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase.
3. Det Forenede Kongerige skal ikke medregnes blandt det flertal af Medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, som er anført i Traktatens artikel 109 J, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.
4. Det Forenede Kongerige bevarer alle sine beføjelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.
5. Traktatens artikel 3 A, stk. 2, artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, stk. 1-5, artikel 105 A, 107, 108, 108 A, 109, artikel 109 A, stk. 1 og stk. 2, litra b), og artikel 109 L, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Henvisninger i disse bestemmelser til Fællesskabet eller Medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank of England.
6. Traktatens artikel 109 E, stk. 4, og artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige. Artikel 109 C, stk. 4, og artikel 109 M, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige på samme måde, som hvis det havde en dispensation.
7. Det Forenede Kongeriges stemmerettigheder suspenderes i forbindelse med rådsakter, hvortil der henvises i de i punkt 5 i denne protokol nævnte artikler. Med henblik herpå skal der ved beregningen af et kvalificeret flertal i henhold til Traktatens artikel 109 K, stk. 5, ses bort fra Det Forenede Kongeriges vægtede stemmer.

Det Forenede Kongerige er heller ikke berettiget til at deltage i udnævnelse af formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af ECB's Direktion i henhold til Traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra b), og artikel 109 L, stk. 1.

8. Artikel 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30-34, 50 og 52 i Protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ESCB-statuten), finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Henvisninger i disse artikler til Fællesskabet eller Medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker eller indehavere af kapitalandele omfatter ikke Bank of England.

Henvisninger i ESCB-statuttens artikel 10.3 og 30.2 til ECB's indskudte kapital omfatter ikke kapital indskudt af Bank of England.

9. Traktatens artikel 109 L, stk. 3 og ESCB-statuttens artikel 44-48 gælder, uanset om der er Medlemsstater med dispensation, idet der dog skal foretages følgende ændringer:
 - a) Henvisninger i artikel 44 til ECB's og EMI's opgaver skal indbefatte sådanne opgaver, som fortsat skal udføres i tredje fase, dersom Det Forenede Kongerige træffer beslutning om, at det ikke vil gå over til denne fase.
 - b) Foruden de i artikel 47 omhandlede opgaver skal ECB ligeledes rådgive og medvirke i forbindelse med forberedelsen af enhver afgørelse, som Rådet i medfør af denne protokols artikel 10, litra a) og c), måtte træffe vedrørende Det Forenede Kongerige.
 - c) Bank of England skal fuldt ud indbetale sin kapitalandel til ECB's egenkapital som bidrag til dækning af ECB's driftsudgifter på samme grundlag som de nationale centralbanker i Medlemsstater med dispensation.

10. Hvis Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase, kan det ændre sin meddelelse når som helst efter indledningen af denne fase. I så fald:
- a) har Det Forenede Kongerige ret til at gå over til tredje fase, forudsat at det opfylder de nødvendige betingelser. Rådet træffer efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og på de i Traktatens artikel 109 K, stk. 2, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde afgørelse om, hvorvidt Det Forenede Kongerige opfylder de nødvendige betingelser.
 - b) Bank of England indbetaler sit kapitalindskud fuldt ud, overfører valutareserveaktiver til ECB og bidrager til dennes reserver på samme grundlag som den nationale centralbank i en Medlemsstat, hvis dispensation er ophævet.
 - c) Rådet træffer på de i Traktatens artikel 109 L, stk. 5, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde alle øvrige nødvendige afgørelser for at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at gå over til tredje fase.
- Hvis Det Forenede Kongerige går over til tredje fase i medfør af bestemmelserne i denne protokol, ophører punkt 3-9 med at gælde.
11. Uanset bestemmelserne i Traktatens artikel 104 og artikel 109 E, stk. 3, og statuttens artikel 21.1, kan Det Forenede Kongeriges regering opretholde sin »Ways and Means«-facilitet hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase.

PROTOKOL

om visse bestemmelser vedrørende Danmark

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

der i overensstemmelse med de generelle mål i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ØNSKER at løse en række særlige problemer, som består på nuværende tidspunkt,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den danske grundlov indeholder bestemmelser, der kan indebære en folkeafstemning i Danmark forud for Danmarks deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Den danske regering underretter Rådet om sin holdning vedrørende deltagelse i tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til Traktatens artikel 109 J, stk. 2.
 2. I tilfælde af, at Danmark meddeler, at det ikke vil deltage i tredje fase, skal Danmark have en undtagelse. Virkningen af denne undtagelse er, at alle artikler og bestemmelser i Traktaten og ESCB-stuttet, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark.
 3. I så tilfælde medregnes Danmark ikke blandt det flertal af Medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, der er nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.
 4. For så vidt angår ophævelsen af denne undtagelse vil proceduren i artikel 109 K, stk. 2, kun blive indledt på Danmarks anmodning.
 5. I tilfælde af, at undtagelsen ophæves, finder bestemmelserne i denne protokol ikke længere anvendelse.
-

PROTOKOL**vedrørende Frankrig**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at tage hensyn til et særligt spørgsmål vedrørende Frankrig,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Frankrig beholder eneretten til pengeudstedelse i sine oversøiske territorier på de vilkår, der er fastlagt i Frankrigs nationale lovgivning, og vil have eneret til at fastsætte CFP-franc'ens paritet.

PROTOKOL**om social- og arbejdsmarkedspolitikken**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM KONSTATERER, at elleve Medlemsstater, dvs. Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik, ønsker at gå videre ad den vej, som blev afstukket i socialpagten af 1989, og at de indbyrdes har indgået en aftale herom; denne aftale knyttes som bilag til denne protokol; denne protokol og den nævnte aftale berører ikke bestemmelserne i Traktaten, særlig bestemmelserne vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitikken, som udgør en integrerende del af gældende fællesskabsret;

- 1) Er enige om at give disse elleve Medlemsstater bemyndigelse til at anvende de i Traktaten omhandlede institutioner, procedurer og mekanismer med henblik på indbyrdes at vedtage og for så vidt angår dem selv at gennemføre de retsakter og afgørelser, der er nødvendige for iværksættelsen af ovennævnte aftale.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland deltager ikke i Rådets drøftelser og vedtagelse af Kommissionens forslag, der er forelagt på grundlag af denne protokol og ovennævnte aftale.

Uanset Traktatens artikel 148, stk. 2, er retsakter, der er udarbejdet i henhold til denne protokol, og som skal vedtages af Rådet med kvalificeret flertal, vedtaget, hvis der er mindst fireogfyrre stemmer for. Enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland er nødvendig i forbindelse med de af Rådets retsakter, der skal vedtages med enstemmighed, samt dem, der udgør en ændring af Kommissionens forslag.

Retsakter vedtaget af Rådet og eventuelle finansielle følger, bortset fra administrationsomkostninger for institutionerne finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

- 3) Denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

AFTALE

om social- og arbejdsmarkedspolitikken indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Undertegnede elleve HØJE KONTRAHERENDE PARTER, dvs. Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellsenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik, i det følgende benævnt »Medlemsstaterne«,

SOM ØNSKER at gennemføre socialpagten af 1989 på grundlag af gældende fællesskabsret, og

SOM TAGER protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken I BETRAGTNING,

ER ENIGE om følgende:

Artikel 1

Fællesskabet og Medlemsstaterne har som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, en passende social beskyttelse, dialogen på arbejdsmarkedet, en udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal muliggøre et varigt højt beskæftigelsesniveau, og bekæmpelse af social udstødelse. Med henblik herpå iværksætter Fællesskabet og Medlemsstaterne foranstaltninger, der tager hensyn til forskellene i national praksis, særlig på overenskomstområdet, samt til nødvendigheden af at opretholde fællesskabsøkonomiens konkurrenceevne.

Artikel 2

1. Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 1 fastlagte mål støtter og supplerer Fællesskabet Medlemsstaternes indsats på følgende områder:

- forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed,
- arbejdsvilkårene,
- information og høring af arbejdstagerne,
- lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet,
- erhvervsomfattig integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, jf. dog artikel 127 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »Traktaten«.

2. Med henblik herpå kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne. I disse direktiver skal det undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Rådet træffer afgørelse efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. Rådet træffer dog på følgende områder afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg:

- arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse,
- beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt,
- repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser (herunder medbestemmelse), jf. dog stk. 6,
- beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig på Fællesskabets område,
- finansielle bidrag til beskæftigelsesfremme og jobskabelse, uden at dette dog griber ind i bestemmelserne vedrørende Socialfonden.

4. En Medlemsstat kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre direktiver, der er udstedt i henhold til stk. 2 og 3.

I så tilfælde sikrer den sig, at arbejdsmarkedets parter senest på den dato, hvor et direktiv skal være gennemført i overensstemmelse med artikel 189, har indført de nødvendige bestemmelser ad aftalemæssig vej, idet den skal træffe de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i det pågældende direktiv.

5. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, når de er forenelige med Traktaten.

6. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.

Artikel 3

1. Kommissionen har til opgave at fremme konsultationen af arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan og træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette dialogen mellem dem, idet den samtidig sørger for en afbalanceret støtte til begge parter.

2. Med henblik herpå konsulterer Kommissionen arbejdsmarkedets parter om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats, før den fremsætter forslag på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område.

3. Hvis Kommissionen efter denne konsultation finder en fællesskabsindsats hensigtsmæssig, konsulterer den arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag. Arbejdsmarkedets parter afgiver en udtalelse eller, om nødvendigt en henstilling, til Kommissionen.

4. I forbindelse med denne konsultation kan arbejdsmarkedets parter meddele Kommissionen, at de ønsker at indlede processen i artikel 4. Varigheden af proceduren må ikke overstige 9 måneder, medmindre arbejdsmarkedets parter og Kommissionen i fællesskab træffer beslutning om en forlængelse.

Artikel 4

1. Dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan kan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler.

2. Iværksættelsen af aftaler, der indgås på fællesskabsplan, finder sted — enten efter de fremgangsmåder og den praksis, arbejdsmarkedets parter og Medlemsstaterne normalt anvender — eller i spørgsmål under artikel 2 efter fælles anmodning fra de underskrivende parter, ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, undtagen når den pågældende aftale indeholder en eller flere bestemmelser, der vedrører et af de i artikel 2, stk. 3, nævnte områder, i så fald træffer Rådet afgørelse med enstemmighed.

Artikel 5

Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 1 fastlagte mål og med forbehold af de øvrige bestemmelser i Traktaten fremmer Kommissionen samarbejdet mellem Medlemsstaterne og letter samordningen af deres indsats på samtlige områder inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er omfattet af denne aftale.

Artikel 6

1. Hver Medlemsstat gennemfører princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

2. Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling baseret på køn indebærer:

a) at den løn, der ydes for samme akkordlønnede arbejde, fastsættes på samme beregningsgrundlag;

b) at den løn, der ydes for tidlønnet arbejde, er den samme for samme slags arbejde.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for kvinder at udøve en erhvervsaktivitet, eller at forebygge eller opveje ulemper i deres erhvervmæssige karriere.

Artikel 7

Kommissionen udarbejder hvert år en rapport om gennemførelsen af målene i artikel 1, herunder om udviklingen i den demografiske situation i Fællesskabet. Den fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at udarbejde rapporter om særlige spørgsmål vedrørende den sociale og arbejdsmarkedsmæssige situation.

Erklæringer

1. Erklæring ad artikel 2, stk. 2

De elleve Høje Kontraherende Parter noterer sig, at der under drøftelserne vedrørende denne aftales artikel 2, stk. 2, var enighed om, at Fællesskabet med fastlæggelsen af minimumsforskrifter for beskyttelsen af arbejdstagers sikkerhed og sundhed ikke agter at udøve forskelsbehandling over for arbejdstagere i små og mellemstore virksomheder på en måde, omstændighederne ikke berettiger til.

2. Erklæring ad artikel 4, stk. 2

De elleve Høje Kontraherende Parter erklærer, at det første trin i gennemførelsen af aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan — der er nævnt i artikel 4, stk. 2 — består i at udbygge aftalernes indhold

ved kollektive forhandlinger efter hver medlemsstats regler, og at dette derfor ikke indebærer, at medlemsstaterne har pligt til direkte at anvende disse aftaler eller

udarbejde regler for gennemførelse heraf, eller at de har pligt til at ændre de gældende nationale bestemmelser for at lette iværksættelsen af disse.

PROTOKOL

om økonomisk og social samhørighed

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM, at Unionen har sat sig som mål at fremme økonomiske og sociale fremskridt, bl.a. gennem en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed;

SOM ERINDRER OM, at der i artikel 2 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bl.a. nævnes den opgave at fremme økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem Medlemsstaterne, og at en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed er med blandt de områder for Fællesskabets virke, som er opregnet i artikel 3;

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XIV, om økonomisk og social samhørighed som helhed udgør retsgrundlaget for en konsolidering og yderligere udvikling af Fællesskabets indsats inden for den økonomiske og sociale samhørighed, herunder muligheden for at oprette en ny fond;

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XII, om transeuropæiske net og afsnit XVI om miljø forudsætter oprettelse af en samhørighedsfond inden den 31. december 1993;

SOM GIVER UDTRYK FOR deres overbevisning om, at fremskridt hen imod en økonomisk og monetær union vil bidrage til den økonomiske vækst i alle Medlemsstater;

SOM BEMÆRKER, at størrelsen af Fællesskabets strukturfonde vil være fordoblet udtrykt reelt mellem 1987 og 1993, hvilket indebærer store overførsler, især set i forhold til de mindre velstillede Medlemsstaters bruttonationalprodukt;

SOM BEMÆRKER, at EIB udlåner store og stigende beløb til gavn for de mindst velstillede regioner;

SOM BEMÆRKER ønsket om større fleksibilitet ved tildelingen af midler fra strukturfondene;

SOM BEMÆRKER ønsket om en graduering af niveauerne for fællesskabsdeltagelsen i programmer og projekter i visse lande;

SOM BEMÆRKER forslaget om at tage større hensyn til Medlemsstaternes relative velstand i ordningen med egne indtægter.

BEKRÆFTER PÅ NY, at fremme af økonomisk og social samhørighed er afgørende for Fællesskabets fulde udvikling og vedvarende succes, og understreger betydningen af, at den økonomiske og sociale samhørighed indgår i Traktatens artikel 2 og 3,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at strukturfondene fortsat bør spille en betydelig rolle i gennemførelsen af Fællesskabets målsætninger med hensyn til samhørighed,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at Den Europæiske Investeringsbank fortsat skal anvende størstedelen af sine midler på fremme af den økonomiske og sociale samhørighed, og erklærer, at de er villige til at tage EIB's kapitalbehov op til fornyet overvejelse, så snart det bliver nødvendigt af hensyn til dette formål,

BEKRÆFTER PÅ NY nødvendigheden af en gennemgribende evaluering af strukturfondenes drift og effektivitet i 1992 samt nødvendigheden af ved den lejlighed endnu en gang at vurdere, hvad der er den passende størrelse for disse fonde på baggrund af Fællesskabets opgaver med hensyn til social og økonomisk samhørighed,

ER ENIGE OM, at den samhörighedsfond, der skal oprettes inden den 31. december 1993, skal yde finansielle bidrag fra Fællesskabet til projekter på miljøområdet og inden for transeuropæiske net i Medlemsstater, der har en bruttonationalindkomst pr. indbygger på mindre end 90 % af gennemsnittet i Fællesskabet, og som har et program, der fører til opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens som nævnt i Traktatens artikel 104 C,

ERKLÆRER, at de agter at tillade en større fleksibilitetsmargin ved tildelingen af midler fra strukturfondene til opfyldelse af specifikke behov, som ikke er dækket af de nuværende regler om strukturfondene,

ERKLÆRER, at de er villige til at graduere niveauerne for Fællesskabets deltagelse i strukturfondenes programmer og projekter med henblik på at undgå uforholdsmæssigt store udgiftsstigninger på budgetterne i de mindre velstillede Medlemsstater,

ERKENDER behovet for regelmæssigt at overvåge de fremskridt, der er gjort i retning mod at opnå økonomisk og social samhörighed, tillige med deres vilje til at undersøge alle nødvendige foranstaltninger i den henseende,

ERKLÆRER, at de har til hensigt at tage større hensyn til de enkelte Medlemsstaters bidragsevne i forbindelse med ordningen med egne indtægter og at undersøge, hvorledes der over for de mindre velstillede Medlemsstater kan kompenseres for de regressive elementer, som findes i den nuværende ordning med egne indtægter,

ER ENIGE OM, at denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

PROTOKOL

om Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har en fælles organisationsstruktur.

PROTOKOL

knyttet til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Intet i Traktaten om Den Europæiske Union, Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere Traktater og akter om ændring eller supplerung af disse, berører anvendelsen i Irland af artikel 40.3.3. i Irlands forfatning.

SLUTAKT

1. Konferencerne mellem repræsentanterne for Medlemsstaternes regeringer, der blev indkaldt i Rom den 15. december 1990 for efter fælles aftale at udarbejde ændringer til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på gennemførelsen af Den Politiske Union og de afsluttende faser af Den Økonomiske og Monetære Union, samt de konferencer, der blev indkaldt i Bruxelles den 3. februar 1992 for at foretage de nødvendige konsekvensændringer i Traktaterne om Oprettelse af henholdsvis Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab som følge af de påtænkte ændringer i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, har fastlagt følgende tekster:

I. Traktat om Den Europæiske Union

II. Protokoller

1. Protokol om ejendomserhvervelse i Danmark
2. Protokol ad artikel 119 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
3. Protokol om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank
4. Protokol om statuten for Det Europæiske Monetære Institut
5. Protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud
6. Protokol om konvergenskriterierne som nævnt i artikel 109 J i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
7. Protokol om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter
8. Protokol vedrørende Danmark
9. Protokol vedrørende Portugal
10. Protokol om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union
11. Protokol om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland
12. Protokol om visse bestemmelser vedrørende Danmark
13. Protokol vedrørende Frankrig
14. Protokol om social- og arbejdsmarkedspolitikken, hvortil der som bilag er knyttet en aftale indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs Medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, hvortil er knyttet to erklæringer

15. Protokol om økonomisk og social samhörighed
16. Protokol om Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget
17. Protokol knyttet til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber

Konferencerne er enige om, at de protokoller, der er nævnt i punkt 1-16 ovenfor, skal knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og at den protokol, der er nævnt i punkt 17 ovenfor, skal knyttes som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber.

2. I forbindelse med undertegnelsen af disse tekster har konferencerne vedtaget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes som bilag til denne slutakt:

III. Erklæringer

1. Erklæring om civilbeskyttelse, energi og turisme
2. Erklæring om statsborgerskab i en Medlemsstat
3. Erklæring ad tredje del, afsnit III og VI, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
4. Erklæring ad tredje del, afsnit VI, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
5. Erklæring om monetært samarbejde med tredjelände
6. Erklæring om de monetære forbindelser med Republikken San Marino, Vatikanstaten og Fyrstendømmet Monaco
7. Erklæring ad artikel 73 D i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
8. Erklæring ad artikel 109 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
9. Erklæring ad tredje del, afsnit XVI, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
10. Erklæring ad artikel 109, 130 R og 130 Y i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
11. Erklæring om direktivet af 24. november 1988 (emissioner)
12. Erklæring om Den Europæiske Udviklingsfond
13. Erklæring om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union
14. Erklæring om parlamentskonferencen
15. Erklæring om antallet af medlemmer af Kommissionen og af Europa-Parlamentet
16. Erklæring om hierarkiet af Fællesskabets retsakter

17. Erklæring om retten til adgang til oplysninger
 18. Erklæringer om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen
 19. Erklæring om gennemførelsen af Fællesskabsretten
 20. Erklæring om vurdering af fællesskabsforanstaltningernes indvirkning på miljøet
 21. Erklæring om Revisionsretten
 22. Erklæring om Det Økonomiske og Sociale Udvalg
 23. Erklæring om samarbejdet med velfærdsorganisationer mv.
 24. Erklæring om dyrebeskyttelse
 25. Erklæring om varetagelse af interesserne for de i artikel 227, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b), i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab omhandlede oversøiske lande og territorier
 26. Erklæring om regionerne i Fællesskabets yderste periferi
 27. Erklæring om afstemning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
 28. Erklæring om praktiske bestemmelser i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
 29. Erklæring om den sproglige ordning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
 30. Erklæring om Den Vesteuropæiske Union (WEU)
 31. Erklæring om asyl
 32. Erklæring om politisamarbejdet
 33. Erklæring om tvister mellem ECB og EMI og disses personale
- Udfærdiget i Maastricht den syvende februar nitten hundrede og tooghalvfems.

ERKLÆRING

om civilbeskyttelse, energi og turisme

Konferencen erklærer, at spørgsmålet om medtagelse i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab af afsnit om de områder, der er nævnt i artikel 3, litra t), i nævnte Traktat i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union vil blive drøftet på grundlag af en rapport, som Kommissionen forelægger for Rådet senest i 1996.

Kommissionen erklærer, at Fællesskabets indsats på disse områder vil blive videreført på grundlag af de nuværende bestemmelser i Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber.

ERKLÆRING**om statsborgerskab i en medlemsstat**

Konferencen erklærer, at når der i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab henvises til statsborgere i Medlemsstaterne, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt en person har denne nationalitet, udelukkende under henvisning til den pågældende Medlemsstats egen lovgivning. Medlemsstaterne kan til orientering afgive en erklæring om, hvem der i henseende til Fællesskabet skal anses for at være deres statsborgere ved at indgive en erklæring til formandskabet, og de kan om fornødent ændre denne erklæring.

ERKLÆRING**ad tredje del, afsnit III og VI, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

Konferencen bekræfter, med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit III, kapitel 4 (kapital og betalinger), og afsnit VI (økonomisk og monetær politik), i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at den sædvanlige praksis, hvorefter Rådet mødes i sin sammensætning af økonomi- og finansministrene, skal opretholdes, jf. dog artikel 109 J, stk. 2, 3 og 4, og artikel 109 K, stk. 2.

ERKLÆRING**ad tredje del, afsnit VI, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

Konferencen bekræfter, at formanden for Det Europæiske Råd skal indbyde økonomi- og finansministrene til at deltage i møderne i Det Europæiske Råd, når dette drøfter spørgsmål i forbindelse med Den Økonomiske og Monetære Union.

ERKLÆRING**om monetært samarbejde med tredjelande**

Konferencen bekræfter, at Fællesskabet tilstræber at bidrage til stabile internationale monetære forbindelser. Med henblik herpå er Fællesskabet rede til at samarbejde med andre europæiske lande og med ikke-europæiske lande, med hvilke Fællesskabet har nære økonomiske bånd.

ERKLÆRING**om de monetære forbindelser med Republikken San Marino, Vatikanstaten og Fyrstendømmet Monaco**

Konferencen er enig om, at de nuværende monetære forbindelser mellem Italien og San Marino og Vatikanstaten samt mellem Frankrig og Monaco forbliver uberørt af denne Traktat, indtil ECUen indføres som Fællesskabets fælles valuta.

Fællesskabet forpligter sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af ECUen som fælles valuta.

ERKLÆRING**ad artikel 73 D i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

Konferencen bekræfter, at Medlemsstaternes ret til at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning som nævnt i artikel 73 D, stk. 1, litra a), i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kun finder anvendelse på de bestemmelser, der findes ved udgangen af 1993.

Denne erklæring gælder kun for kapitalbevægelser og betalinger mellem Medlemsstaterne.

ERKLÆRING**ad artikel 109 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

Konferencen understreger, at det ikke er formålet med udtrykket »formelle aftaler«, der er anvendt i Traktatens artikel 109, stk. 1, at skabe en ny kategori af internationale aftaler i fællesskabsretten.

ERKLÆRING**ad tredje del, afsnit XVI, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

Konferencen mener, at Fællesskabet i betragtning af den voksende betydning, som beskyttelse af naturen har på nationalt, EF- og internationalt plan, bør tage hensyn til de specifikke krav på dette område under udøvelsen af sine beføjelser i henhold til bestemmelserne i tredje del, afsnit XVI, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ERKLÆRING**ad artikel 109, 130 R og 130 Y i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

Konferencen mener, at bestemmelserne i artikel 109, stk. 5, artikel 130 R, stk. 4, andet afsnit, og i artikel 130 Y, ikke berører de principper, der følger af Domstolens afgørelse i AETR-sagen.

ERKLÆRING**om direktivet af 24. november 1988 (emissioner)**

Konferencen erklærer, at ændringer i fællesskabslovgivningen ikke må anfægte de undtagelser, der er indrømmet Spanien og Portugal indtil den 31. december 1999 i henhold til Rådets direktiv af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.

ERKLÆRING**om Den Europæiske Udviklingsfond**

Konferencen er enig om, at Den Europæiske Udviklingsfond skal fortsat finansieres ved nationale bidrag i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

ERKLÆRING**om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union**

Konferencen mener, at det er vigtigt at tilskynde til, at de nationale parlamenter i større udstrækning deltager i Den Europæiske Unions aktiviteter.

Med henblik herpå bør der være en øget udveksling af oplysninger mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet. I den forbindelse sørger Medlemsstaternes regeringer bl.a. for, at de nationale parlamenter får stillet kommissionsforslag til retsakter til rådighed i tide til orientering eller tidsnok til at kunne foretage en eventuel gennemgang.

På samme måde mener konferencen, at det er vigtigt, at kontakterne mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet øges, bl.a. ved, at de stiller passende faciliteter til hinandens rådighed, og ved regelmæssige møder mellem parlamentarikere, der beskæftiger sig med samme spørgsmål.

ERKLÆRING**om parlamentskonferencen**

Konferencen opfordrer Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter til at mødes efter behov som parlamentskonference («Assises»).

Parlamentskonferencen høres om de overordnede retningslinjer for Den Europæiske Union, uden at dette dog berører Europa-Parlamentets beføjelser og de nationale parlameters rettigheder. Formanden for Det Europæiske Råd og formanden for Kommissionen aflægger på hver samling i parlamentskonferencen rapport om Unionens tilstand.

ERKLÆRING**om antallet af medlemmer af Kommissionen og af Europa-Parlamentet**

Konferencen er enig om, at den vil drøfte spørgsmålene vedrørende antallet af medlemmer af Kommissionen og af Europa-Parlamentet senest ved udgangen af 1992, med henblik på at nå til enighed, således at der kan tilvejebringes det nødvendige retsgrundlag for fastsættelsen af antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet i god tid inden valget i 1994. Afgørelsen vil bl.a. blive truffet på baggrund af behovet for at fastlægge det samlede antal medlemmer af Europa-Parlamentet i et udvidet Fællesskab.

ERKLÆRING**om hierarkiet af Fællesskabets retsakter**

Konferencen er enig om, at den regeringskonference, der skal indkaldes i 1996, skal undersøge, hvorvidt det er muligt at tage klassificeringen af Fællesskabets retsakter op til revision med henblik på at opstille et passende hierarki mellem de forskellige kategorier af retsakter.

ERKLÆRING**om retten til adgang til oplysninger**

Konferencen mener, at gennemsigtighed i beslutningsprocessen styrker institutionernes demokratiske karakter samt offentlighedens tillid til myndighederne. Konferencen anbefaler derfor, at Kommissionen senest i 1993 forelægger Rådet en rapport om foranstaltninger, der kan øge offentlighedens adgang til de oplysninger, som institutionerne råder over.

ERKLÆRING**om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen**

Konferencen tager til efterretning, at Kommissionen forpligter sig til, for så vidt angår dens forslag til retsakter, at tage hensyn til cost/benefit-forholdet for de offentlige myndigheder i Medlemsstaterne og for alle berørte, idet den om nødvendigt baserer sig på de konsultationer, som den skønner nødvendige, og idet den udbygger sit system til evaluering af fællesskabslovgivningen.

ERKLÆRING**om gennemførelsen af Fællesskabsretten**

1. Konferencen understreger, at det af hensyn til konsekvensen og enheden i den europæiske konstruktionsproces er afgørende, at hver Medlemsstat fuldt ud og nøjagtigt gennemfører de fællesskabsdirektiver, som er rettet til den, i sin nationale lovgivning, inden for de frister, der er fastlagt i direktiverne.

Endvidere mener Konferencen — samtidig med, at den anerkender, at det tilkommer hver Medlemsstat at fastlægge den bedst mulige måde at anvende bestemmelserne i fællesskabsretten på under hensyn til Medlemsstatens egne institutioner, dens retssystem og andre for denne stat gældende vilkår, men under alle omstændigheder under overholdelse af bestemmelserne i artikel 189 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at det af hensyn til Fællesskabets rette funktion er afgørende, at de foranstaltninger, der træffes i de forskellige Medlemsstater, bevirker, at fællesskabsretten anvendes lige så effektivt og lige så strengt, som det er tilfældet med anvendelsen af deres nationale lovgivning.

2. Konferencen opfordrer Kommissionen til under udøvelsen af de beføjelser, der er tillagt den ved artikel 155 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at drage omsorg for, at Medlemsstaterne overholder deres forpligtelser. Den opfordrer Kommissionen til med regelmæssige mellemrum at offentliggøre fyldestgørende rapporter til Medlemsstaterne og Europa-Parlamentet.

ERKLÆRING**om vurdering af fællesskabsforanstaltningernes indvirkning på miljøet**

Konferencen mærker sig, at Kommissionen i sine forslag og Medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen fuldt ud vil tage hensyn til indvirkningerne på miljøet samt til princippet om bæredygtig vækst.

ERKLÆRING**om Revisionsretten**

Konferencen understreger den særlige betydning, den tillægger den opgave, som påhviler Revisionsretten i henhold til artikel 188 A, 188 B, 188 C og 206 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Den anmoder de øvrige fællesskabsinstitutioner om sammen med Revisionsretten at undersøge alle hensigtsmæssige midler til at øge effektiviteten af dens arbejde.

ERKLÆRING**om Det Økonomiske og Sociale Udvalg**

Konferencen er enig om, at Det Økonomiske og Sociale Udvalg har samme uafhængighed for så vidt angår dets budget og personaleforvaltning, som Revisionsretten hidtil har haft.

ERKLÆRING**om samarbejdet med velfærdsorganisationer mv.**

Konferencen understreger den betydning, som et samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og organisationer inden for det velfærdsmæssige og det sociale område samt fonde i deres egenskab af institutioner med ansvar for sociale foretagender og tjenester har med henblik på forfølgelsen af målene i artikel 117 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ERKLÆRING**om dyrebeskyttelse**

Konferencen opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Medlemsstaterne til fuldt ud at tage hensyn til de velfærdsmæssige krav for dyr ved udarbejdelse og gennemførelse af fællesskabsforskrifter inden for den fælles landbrugspolitik, transport, det indre marked og forskning.

ERKLÆRING**om varetagelse af interesserne for de i artikel 227, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b), i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab omhandlede oversøiske lande og territorier**

Konferencen noterer sig, at der under ganske særlige omstændigheder kan opstå interessekonflikter mellem Unionen og de lande og territorier, der er omhandlet i artikel 227, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b), i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og er enig om, at Rådet skal søge at finde en løsning, der stemmer overens med Unionens holdning. Viser dette sig imidlertid umuligt, er Konferencen enig om, at den pågældende Medlemsstat i så fald kan handle isoleret til varetagelse af de pågældende oversøiske landes og territoriers interesser, uden at dette skader Fællesskabets interesser. Medlemsstaten underretter Rådet og Kommissionen om tilfælde, hvor der kan tænkes at opstå en sådan interessekonflikt, og i tilfælde af, at isoleret handling er uundgåelig, gør den det klart, at den handler med henblik på varetagelse af et oversøisk territoriums interesser.

Denne erklæring finder også anvendelse på Macao og Østtimor.

ERKLÆRING**om regionerne i Fællesskabets yderste periferi**

Konferencen erkender, at regionerne i Fællesskabets yderste periferi (de franske oversøiske departementer, Azorerne og Madeira og De Kanariske Øer) er karakteriseret ved en situation med strukturelt svag udvikling, der forværres af flere fænomener (stor afstand, øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold, økonomisk afhængighed af nogle få produkter), der — idet de er permanente eller optræder samtidig — hæmmer deres økonomiske og sociale udvikling alvorligt.

Konferencen skønner, at skønt bestemmelserne i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og den afledte ret fuldt ud finder anvendelse på regionerne i Fællesskabets yderste periferi, kan der ikke desto mindre vedtages specifikke foranstaltninger til fordel for disse regioner, for så vidt og så længe der objektivt er behov for at træffe sådanne foranstaltninger med henblik på disses økonomiske og sociale udvikling. Disse foranstaltninger skal sigte både mod gennemførelsen af det indre marked og anerkendelse af regionernes virkelige situation, for at sætte disse regioner i stand til at nå op på det gennemsnitlige økonomiske og sociale niveau i Fællesskabet.

ERKLÆRING**om afstemning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik**

Konferencen er enig om, at Medlemsstaterne med hensyn til rådsafgørelser, der kræver enstemmighed, i videst muligt omfang undgår at hindre en enstemmig afgørelse, hvis der foreligger et kvalificeret flertal for denne afgørelse.

ERKLÆRING**om praktiske bestemmelser i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik**

Konferencen er enig om, at spørgsmålet om arbejdsfordelingen mellem Den Politiske Komité og De Faste Repræsentanters Komité vil blive drøftet senere ligesom spørgsmålet om de praktiske bestemmelser for sammenlægningen af Sekretariatet for Det Politiske Samarbejde og Generalsekretariatet for Rådet samt for sidstnævntes samarbejde med Kommissionen.

ERKLÆRING**om den sproglige ordning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik**

Konferencen er enig om, at den sproglige ordning, der gælder for De Europæiske Fællesskaber, finder anvendelse.

For COREU-meddelelser anvendes den nuværende praksis for Det Europæiske Politiske Samarbejde som model indtil videre.

Alle tekster vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som forelægges for eller vedtages på samlinger i Det Europæiske Råd eller Rådet, samt alle tekster, der offentliggøres, oversættes omgående og samtidig til alle officielle fællesskabssprog.

ERKLÆRINGER**om Den Vesteuropæiske Union (WEU)**

Konferencen noterer sig følgende erklæringer:

I. Erklæring fra Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige, der er medlemmer af både Den Vesteuropæiske Union og Den Europæiske Union, om Den Vesteuropæiske Unions rolle og forbindelser med Den Europæiske Union og Den Atlantiske Alliance

Indledning

1. WEU's medlemsstater er enige om, at der skal udvikles en egentlig europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension, samt om at det europæiske ansvar i forsvarsanliggender skal øges. Denne dimension skal opbygges gennem en gradvis proces omfattende forskellige faser. WEU skal være en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union og vil styrke sit bidrag til solidariteten inden for Den Atlantiske Alliance. WEU's medlemsstater er enige om at styrke WEU's rolle, idet perspektivet på længere sigt er en fælles forsvarspolitik inden for Den Europæiske Union, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar, der er foreneligt med forsvaret inden for Den Atlantiske Alliance.

2. WEU skal udvikles som den forsvarsmæssige komponent i Den Europæiske Union og som det middel, der kan styrke den europæiske søjle i Den Atlantiske Alliance. Med henblik herpå vil WEU udforme en fælles europæisk forsvarspolitik og fremme dennes konkrete gennemførelse i kraft af en yderligere udvikling af sin egen operationelle rolle.

WEU's medlemsstater noterer sig artikel J.4 om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i Traktaten om Den Europæiske Union, som har følgende ordlyd:

»1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Den Europæiske Unions sikkerhed, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar.

2. Unionen anmoder Den Vesteuropæiske Union (WEU), der udgør en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union, om at udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet. Rådet vedtager i forståelse med WEU's institutioner de nødvendige praktiske bestemmelser.

3. Spørgsmål, der har indvirkning på forsvarsområdet, og som er omfattet af denne artikel, er ikke undergivet fremgangsmåderne i artikel J.3.

4. Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse Medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse Medlemsstater har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for dennes rammer.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af WEU og Den Atlantiske Alliance udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere Medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i modstrid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette afsnit.

6. For at fremme denne Traktats mål og under hensyn til 1998-fristen i forbindelse med artikel 12 i Bruxelles-Traktaten kan nærværende artikels bestemmelser revideres som fastsat i artikel N, stk. 2, på grundlag af en rapport, som Rådet skal forelægge Det Euro-

pæiske Råd i 1996, og som skal omfatte en evaluering af de fremskridt og erfaringer, der er gjort indtil da.»

A. WEU's forbindelser med Den Europæiske Union

3. Målet er, at WEU i etaper skal udbygges til at være forsvarskomponenten i Den Europæiske Union. Med dette for øje er WEU rede til efter anmodning fra Den Europæiske Union at udarbejde og iværksætte de unionsafgørelser og -aktioner, der er af betydning for forsvarsområdet.

Med henblik herpå vil WEU oprette nære arbejdsrelationer til Den Europæiske Union ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- i hensigtsmæssigt omfang koordinering af mødedatoer og -steder samt harmonisering af arbejdsmetoder;
- etablering af et nært samarbejde mellem på den ene side Rådet og Generalsekretariatet for WEU og på den anden side Rådet for Unionen og Generalsekretariatet for Rådet;
- overvejelse af en harmonisering af de respektive formandskabers rækkefølge og varighed;
- passende forholdsregler til sikring af, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber regelmæssigt holdes underrettet og i fornødent omfang konsulteres om WEU's virksomhed i overensstemmelse med den rolle, som Traktaten om Den Europæiske Union tillægger Kommissionen inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
- tilskyndelse til et nærmere samarbejde mellem WEU's Parlamentariske Forsamling og Europa-Parlamentet.

WEU-Rådet vedtager i forståelse med Den Europæiske Unions kompetente organer de nødvendige praktiske bestemmelser.

B. WEU's forbindelser med Den Atlantiske Alliance

4. Formålet er at udvikle WEU som et middel til at styrke den europæiske søjle i Den Atlantiske Alliance. Følgelig er WEU rede til at udvikle det nære samarbejde mellem WEU og Alliancen og til at styrke WEU-medlemsstaternes rolle og ansvar i samt bidrag til Alliancen. Dette skal ske på grundlag af den nødvendige gennemsigtighed og komplementaritet mellem den europæiske sikkerheds- og forsvarsdimension, der er under dannelse, og Alliancen. WEU vil handle i overensstemmelse med de holdninger, der vedtages af Den Atlantiske Alliance.

- WEU's medlemsstater vil intensivere bestræbelserne på at koordinere deres holdninger til vigtige spørgsmål af fælles interesse vedrørende Alliancen, med sigte på at indtage fælles holdninger, der er vedtaget af WEU, under konsultationerne inden for Alliancen, som fortsat vil være det centrale forum for konsultationer mellem dennes medlemmer og centrum for de politiske beslutninger af betydning for sikkerheds- og forsvarsforpligtelserne for de allierede under den nordatlantiske traktat.
- Mødedatoer og -steder vil i nødvendigt omfang blive koordineret og arbejdsmetoder harmoniseret.
- Der vil blive etableret et nært samarbejde mellem Generalsekretariatet for WEU og NATO.

C. WEU's operationelle rolle

5. WEU's operationelle rolle vil blive styrket ved undersøgelse og fastlæggelse af, hvilke opgaver, strukturer og midler der vil være passende; disse skal navnlig omfatte:

- en WEU-planlægningsenhed;
- et nærmere militært samarbejde som supplement til Alliancen, navnlig på områderne logistik, transport, uddannelse og strategisk overvågning;

- møder mellem WEU's forsvarschefer;
- militære enheder, der er ansvarlige over for WEU.

Andre forslag vil blive drøftet yderligere, herunder:

- øget samarbejde på våbenområdet med henblik på at oprette et europæisk våbenagentur;
- udvikling af WEU-instituttet til et europæisk akademi for sikkerhed og forsvar.

De foranstaltninger, der skal styrke WEU's operationelle rolle, skal være fuldt ud forenelige med de militære forholdsregler, der er nødvendige for at sikre et kollektivt forsvar af alle allierede.

D. Andre foranstaltninger

6. Som følge af ovennævnte foranstaltninger og for at gøre det lettere at styrke WEU's rolle vil hjemstedet for WEU's Råd og Generalsekretariat blive overført til Bruxelles.

7. Repræsentationen i WEU-Rådet skal være sådan, at Rådet til stadighed kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med artikel 8 i den ændrede Bruxelles-Traktat. Medlemsstaterne kan anvende en endnu ikke nærmere fastlagt løsning med dobbelt kompetence, som omfatter deres repræsentanter i Alliancen og i Den Europæiske Union.

8. WEU noterer sig, at Unionen i henhold til artikel J.4, stk. 6, om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i Traktaten om Den Europæiske Union vil træffe afgørelse om at revidere bestemmelserne i denne artikel med henblik på at fremme det mål, den sætter sig i overensstemmelse med den fastlagte procedure. WEU vil tage de nuværende bestemmelser op til fornyet gennemgang i 1996. Der vil under denne fornyede gennemgang blive taget hensyn til de fremskridt og erfaringer, der er gjort, og gennemgangen vil også omfatte forbindelserne mellem WEU og Den Atlantiske Alliance.

II. Erklæring fra Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige, der er medlemmer af Den Vesteuropæiske Union

»WEU's medlemsstater hilser udviklingen af en europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension velkommen. Idet de tager hensyn til WEU's rolle som den forsvarsmæssige komponent i Den Europæiske Union og som et middel til at styrke den europæiske søjle i Den Atlantiske Alliance, er de besluttet på at skabe et nyt grundlag for forholdet mellem WEU og de øvrige europæiske stater for at sikre stabilitet og sikkerhed i Europa. Med henblik herpå foreslår de følgende:

Stater, der er medlemmer af Den Europæiske Union, opfordres til at tiltræde WEU på betingelser, der skal aftales i overensstemmelse med artikel XI i den ændrede Bruxelles-Traktat, eller til at få observatørstatus, hvis de ønsker dette. Samtidig opfordres andre europæiske medlemsstater af NATO til at blive associerede medlemmer af WEU på en måde, der vil give den mulighed for at deltage fuldt ud i WEU's aktiviteter.

WEU's medlemsstater går ud fra, at traktater og aftaler, der svarer til ovennævnte forslag, vil blive indgået inden den 31. december 1992.«

ERKLÆRING**om asyl**

1. Konferencen er enig om, at Rådet i forbindelse med det arbejde, der er omhandlet i artikel K.1 og K.3 i bestemmelserne om samarbejde om retlige og indre anliggender, skal give forrang til behandlingen af spørgsmål i forbindelse med Medlemsstaternes asylpolitik med henblik på, at der inden begyndelsen af 1993 kan vedtages en fælles aktion til harmonisering af forskellige aspekter af denne politik på baggrund af det arbejdsprogram og den tidsplan, der er indeholdt i den rapport om asylspørgsmål, som er udarbejdet på anmodning af Det Europæiske Råd i Luxembourg den 28.-29. juni 1991.

2. I den forbindelse vil Rådet inden udgangen af 1993 på grundlag af en rapport tillige behandle spørgsmålet om eventuel anvendelse af artikel K.9 på de nævnte forhold.

ERKLÆRING**om politisamarbejdet**

Konferencen bekræfter Medlemsstaternes enighed med hensyn til de målsætninger, der ligger til grund for de forslag, som den tyske delegation fremsatte på Det Europæiske Råds møde i Luxembourg den 28. og 29. juni 1991.

Medlemsstaterne er i første omgang enige om at give forrang til behandlingen af de projekter, der forelægges dem, på grundlag af det arbejdsprogram og den tidsplan, der er fastlagt i den rapport, som er udarbejdet på anmodning af Det Europæiske Råd i Luxembourg, og de er rede til at overveje vedtagelsen af konkrete foranstaltninger på sådanne områder som dem, denne delegation har foreslået i forbindelse med følgende opgaver vedrørende udveksling af oplysninger og erfaringer:

- bistand til nationale myndigheder med ansvar for strafferetlig forfølgning og sikkerhedsspørgsmål, navnlig med hensyn til samordning af undersøgelser og efterforskning;
- oprettelse af databanker;
- centraliseret evaluering/udnyttelse af oplysninger med henblik på tilvejebringelse af en helhedsbedømmelse af forholdene og en opgørelse over forskellige mulige undersøgelsesmetoder;
- indsamling og udnyttelse af oplysninger om Medlemsstaternes forebyggelsesmetoder med henblik på at orientere de øvrige Medlemsstater herom og på at udforme forebyggelsesstrategier på europæisk plan;
- foranstaltninger vedrørende supplerende uddannelse, forskning, kriminalistik og antropometri inden for retsvæsenet.

Medlemsstaterne er enige om, at de på grundlag af en rapport senest i løbet af 1994 vil overveje, om der er grund til at udvide rækkevidden af dette samarbejde.

ERKLÆRING**om tvister mellem ECB og EMI og disses personale**

Konferencen er af den opfattelse, at Retten i Første Instans bør behandle denne art af sager i henhold til artikel 168 A i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Konferencen henstiller derfor til institutionerne, at de tilpasser de relevante regler i overensstemmelse hermed.

De Høje Kontraherende Parter i Traktaten om Den Europæiske Union har den 1. maj 1992 i Guimaraes (Portugal) vedtaget følgende erklæring.

ERKLÆRING FRA DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER
I TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

De Høje Kontraherende Parter i Traktaten om Den Europæiske Union, som blev undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992,

der har overvejet affattelsen af protokol nr. 17 til ovennævnte Traktat om Den Europæiske Union, som er knyttet til denne Traktat og til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber,

giver herved følgende retlige fortolkning:

det var og er deres hensigt, at protokollen ikke skal begrænse adgangen til frit at rejse mellem medlemsstater eller til, på betingelser, der måtte blive fastsat ved irsk lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten, at få oplysninger eller stille oplysninger til rådighed i Irland om tjenesteydelser, som på lovlig vis står til rådighed i andre medlemsstater.

Samtidig erklærer De Høje Kontraherende Parter højtideligt, at de ved en eventuel fremtidig ændring af Irlands forfatning, som vedrører det emne, der er omhandlet i artikel 40.3.3 i denne, og som ikke strider mod De Høje Kontraherende Parterens hensigt som udtrykt i det foregående, efter Traktaten om Den Europæiske Unions ikrafttræden vil stille sig positivt til en ændring af den nævnte protokol, så den udvides til at gælde for en sådan forfatningsændring, hvis Irland skulle ønske dette.

Hecho en Maastricht, el siete de febrero de mil novecientos noventa y dos.

Udfærdiget i Maastricht, den syvende februar nitten hundrede og tooghalvfems.

Geschehen zu Maastricht am siebten Februar neunzehnhundertzweiundneunzig.

Έγινε στο Μάαστριχτ, στις εφτά Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

Done at Maastricht on the seventh day of February in the year one thousand nine hundred and ninety-two.

Fait à Maastricht, le sept février mil neuf cent quatre-vingt-douze.

Arna dhéanamh i Maastricht, an seachtú lá d'Fheabhra, míle naoi gcéad nócha a dó.

Fatto a Maastricht, addì sette febbraio millenovecentonovantadue.

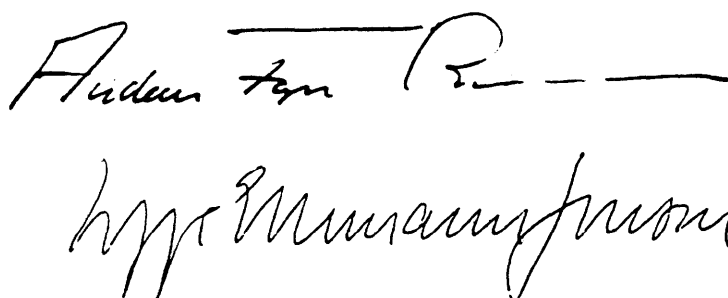
Gedaan te Maastricht, de zevende februari negentienhonderd twee-en-negentig.

Feito em Maastricht, em sete de Fevereiro de mil novecentos e noventa e dois.

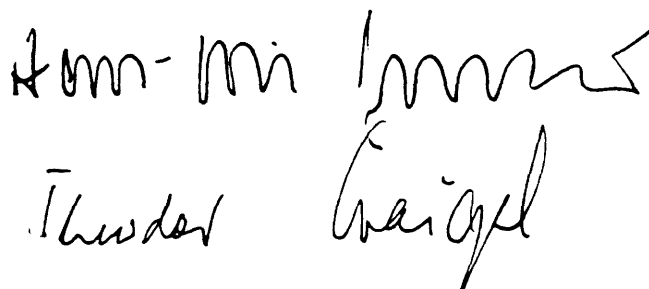
Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

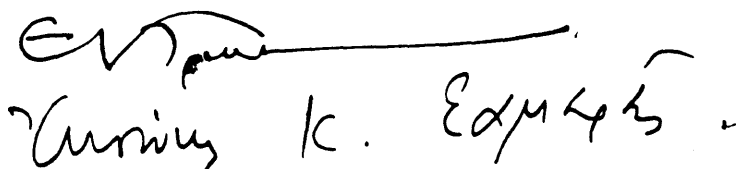
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

Rafael Ángel Calderón
en francés

Pour le Président de la République française

PR Bignon
Roland Dumas

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

Seán Bhealluinn
Berta Ó Súilleabháin

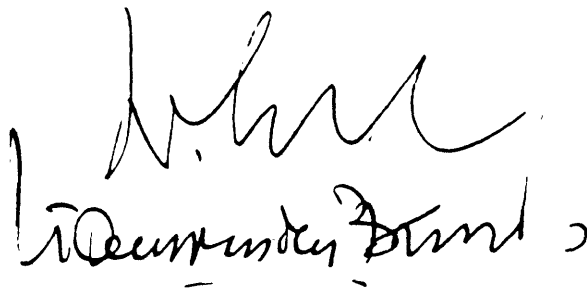
Per il Presidente della Repubblica italiana

Fred Carli
Luca De Michelis

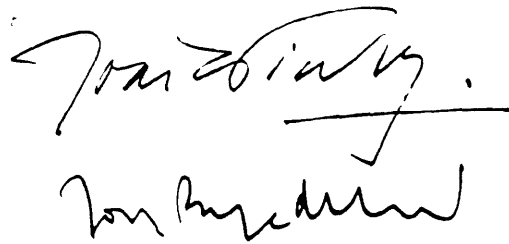
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Pelo Presidente da República Portuguesa

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

